

Управління культури
Чернівецької облдержадміністрації

Чернівецька обласна універсальна наукова
бібліотека імені Михайла Івасюка

***Лауреати
літературно-мистецької
премії імені
Сидора Воробкевича
(2006 - 2010 рр.)***

Випуск 3

Біобібліографічний покажчик

**Чернівці
2011**

ББК 91
Л 28

Автор-укладач:	А.С. Лупан
Редактори:	О.О. Гаврилюк, М.М. Довгань, <i>лауреати літ.-мист. премії ім. С.Воробкевича</i>
Комп'ютерний набір:	О.О. Блошко
Випусковий редактор:	О.О. Блошко
Відповідальна за випуск:	А.С. Іваницька

Л 28 Лауреати літературно-мистецької премії імені Сидора Воробкевича (2006-2010 рр.). Вип. 3: біобібліогр. покажч.-Чернівці, 2011. - 120 с.

Біобібліографічний покажчик містить біографічні відомості та літературу про життя та діяльність лауреатів даної премії за 2006-2010 рр.

Адресовано краєзнавцям, викладачам, вчителям, журналістам, бібліотекарям, студентам та всім, хто цікавиться культурою рідного краю.

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
представника Президента України

Про заснування обласної літературно-мистецької премії
ім. Сидора Воробкевича

З метою розвитку і популяризації національної культури краю, створення високохудожніх творів літератури і мистецтва, активізації діяльності членів творчих Спілок, професійних колективів, викладачів навчальних закладів та працівників культурно-освітньої роботи області:

1. Заснувати обласну премію ім. Сидора Воробкевича за значні досягнення у розвитку культури і мистецтва краю.

2. Встановити три щорічні премії, які присуджуються представником Президента України у Чернівецькій області в день річниці «Буковинського віча», починаючи з 3 листопада 1993 року в розмірі десяти мінімальних окладів кожна.

3. Управлінню культури обласної державної адміністрації розробити і затвердити Положення про зазначену премію.

4. Управлінню фінансів обласної державної адміністрації передбачити зазначені видатки за рахунок обласного бюджету.

Представник Президента
України в області

І.М. Гнатишин

ПОЛОЖЕННЯ **про обласну літературно-мистецьку премію** **ім. С.Воробкевича**

1. Загальні положення.

1. Обласна літературно-мистецька премія ім. С.Воробкевича (далі - премія) заснована Чернівецькою обласною державною адміністрацією з метою розвитку і популяризації національної культури краю, створення високохудожніх творів літератури, активізації діяльності творчих спілок, професійних мистецьких колективів, навчальних закладів та працівників культурно-освітніх установ області.

2. Премія присуджується за значні досягнення у розвитку культури та мистецтва краю членам обласних організацій національних творчих спілок України, працівникам концертно-театральних організацій, мистецьких навчальних закладів, культурно-освітніх установ області.

3. Премія присуджується розпорядженням голови Чернівецької обласної державної адміністрації.

Лауреату вручається диплом і грошова винагорода в розмірі 3-х (трьох) мінімальних заробітних плат.

2. Порядок подання документів для присудження премії.

1. Премія присуджується щорічно до відзначення річниці Буковинського віча з розрахунку одного лауреата в номінаціях:

- література;
- музичне мистецтво;
- образотворче мистецтво;
- театральне мистецтво;
- педагогічна діяльність у навчальних мистецьких закладах;
- науково-дослідницька діяльність з вивчення та пропаганди творчості С.Воробкевича та інших видатних митців Буковини.

2. Попередній розгляд та обговорення кандидатур на присудження премії та внесення пропозицій голові обласної

державної адміністрації здійснює комісія з питань присудження обласної літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича (далі - комісія).

3. Розгляд та обговорення кандидатур на присудження премії відбувається на засіданні комісії. Комісія є правомочною, якщо на засіданні присутні 2/3 від її загального складу. В разі відсутності голови комісії головуючим на засіданні може бути заступник голови комісії.

4. Рішення комісії приймається на підставі відкритого голосування більшістю голосів, а в разі необхідності - таємним голосуванням. На засіданні комісії ведеться протокол.

В разі набрання однакової кількості голосів кандидатами на присудження премії в одній номінації, право вирішального голосу має головуючий на засіданні комісії.

Письмові пропозиції комісії про присудження премії подаються голові обласної державної адміністрації на затвердження до 15 жовтня.

5. Клопотання на присудження премії вносяться районними державними адміністраціями, органами місцевого самоврядування, обласними відділеннями Національних творчих спілок, колективами концертно-театральних установ, мистецьких навчальних закладів, культурно-освітніх установ, підприємствами, установами та організаціями області щорічно, до 1 жовтня, управлінню культури обласної державної адміністрації, яке здійснює організаційну роботу, оформлення документів та їх підготовку для розгляду комісією.

6. Одночасно з клопотанням про присудження премії подаються такі документи:

витяг з протоколу загальних зборів колективів обласних відділень національних творчих спілок, концертно-театральних організацій, мистецьких навчальних закладів, культурно-освітніх установ, підприємств, установ та організацій області;

характеристика творчої та громадської діяльності на кандидата, завірена керівництвом відповідної установи.

3. Порядок вручення обласної літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича.

1. Обласна літературно-мистецька премія ім. С.Воробкевича вручається головою обласної державної адміністрації в обстановці урочистості і широкої гласності на зборах представників творчих спілок, концертно-театральних організацій, мистецьких навчальних закладів, культурно-освітніх установ, підприємств, установ та організацій області.

У ЗАТІНКУ БУКОВИНСЬКОГО ЖАЙВОРОНКА

Ви, звичайно, вже здогадались, що в цьому заголовкові ми контамінували Франкову характеристику Сидора Воробкевича як «одного з перших жайворонків нової весни нашого народного відродження» і поетичний образ Максима Рильського з відомого його вірша (та збірки) під назвою «В затінку жайворонка»:

Ні кущика, ні деревця ніде,
 Все степ та степ, та курява, та спека...
 А в небі, незважаючи на спеку,
 Вилися жайворонки і співали
 Прозоро так, немов джерела чисті
 Холодної, пахучої води
 Там, угорі, безжурно дзюркотіли!
 І я сказав: - А що, як пообідать
 У затінку пташиних крил? -

І ми

Свою дорожню скатерть-самобранку
 У жайворонка тіні розіслали,
 І враз на нас вологий холодок
 Згори повіяв, і блаженний спокій
 Нас огорнув...

А контамінували ми обидва образи, аби наочніше мовити про те, що й сучасникам, і наступникам Сидора Воробкевича, а разом і Буковинського Соловія Юрія Федьковича за тяжкої духовної спеки, за всіляких життєвих негараздів було легше, бо вони перебували "у затінку" їхніх "пташиних крил".

З ім'ям Сидора Воробкевича (1836-1903) - письменника, композитора, громадського й освітянського діяча - пов'язана важлива сторінка в історії української культури. Він, що розгорнув свою діяльність з початком 60-х років XIX ст., був, поруч з Ю.Федьковичем, одним із перших, до того ж провідних заспівувачів тогочасного національно-культурного відродження на західноукраїнських землях, зокрема на Буковині.

Громадсько-культурна діяльність С.Воробкевича була

різноплановою. Чимало зробив він як письменник - поет, прозаїк, драматург і публіцист, залишивши по собі порівняно велику, самобутню літературну спадщину. Найбільшу цінність у нього має, без сумніву, лірика. І.Франко вважав, що саме в ній буковинський поет є "вповні паном своєї сили, розсипає велике багатство життєвих спостережень, осяяних тихим блиском щирого, глибоко людського і народолюбного чуття", що "оця щирість чуття, близькість до народу і його життя та простота вислову - все то прикмети, що запевнюють кращим поезіям Данила Млаки почесне місце в нашій письменстві". У поетичному доробку С.Воробкевича виявляємо і ряд художньо довершених епічних та ліро-епічних творів - балад, поем, віршованих оповідань історичного, соціально-побутового та морально-етичного змісту ("Скаменіла багачка", "Мурашка", "Гостинець з Боснії", "Гуцульська доля" та ін.).

Відомий С.Воробкевич також як автор низки різних за змістом, жанрово-стильовими ознаками прозових творів: оповідань на історичну тему ("Турецькі бранці", "Мість чорногорця"), про село ("Циганка", "Маковейка", "Хто винен?", "Гуцульська доля") та про буковинську шляхту, "напівінтелігенцію" ("Амбросій Остапкевич", "Панич Леонід"), циклу сміховинок (гуморесок) про Безглуздів, художніх нарисів ("Наш театр у повітовім містечку Н.", "Мошул Николай Сучавський").

С.Воробкевич зробив певний вклад у розвиток українського театру та драматургії. Він написав більше 20 п'єс (мелодрам, оперет), кращі з яких ("Гнат Приблуда", "Пан мандатор", "Новий двірник", "Блудний син") не втратили свого змістово-естетичного значення і сьогодні.

Визначався С.Воробкевич також як один з найталановитіших українських композиторів XIX ст.

Він написав близько 500 вокальних творів (хорів, солоспівів, дуетів, квартетів) на власні тексти та слова інших українських (Т.Шевченка, М.Шашкевича, Ю.Федьковича, І.Франка), румунських (В.Александрі, Д.Петріно, В.Бумбака), німецьких (Е.Гайбеля, Й.В.Гете, Й.Кернера) авторів, створив

музику до 26 своїх п'єс та 14 драм інших письменників ("Назара Стодолі" Т.Шевченка, "Ольги" А.Яблоновського, "Нового Дон-Кіхота" Г.Фредра), розвивав церковну музику.

Значної уваги надавав С.Воробкевич організації громадської та культурницької діяльності. Він був одним із Засновників товариства "Руська бесіда" (певний час очолював Його), організатором і головою Руського літературно-драматичного товариства". Багато робив як педагог-музикознавець, викладаючи музику і спів у чернівецьких навчальних закладах, укладаючи пісенники, підручники з теорії музики для школи, даючи музичну освіту молоді. Під його керівництвом розпочали свою музичну діяльність такі відомі митці, як Е.Мандичевський, П.Бажанський, Ч.Порумбеску та ін.

Після сказаного стає зрозумілим, чому фундатори найповажнішої в області літературно-мистецької нагороди зупинили свій вибір саме на імені Сидора Воробкевича. Адже більш універсальної від нього творчої постаті на теренах нашого краю годі віднайти.

Щорічну літературно-мистецьку премію найвищої в краї виконавчої владної структури - Чернівецької обласної державної адміністрації засновано в 1993 р. Вручається вона в урочистій обстановці головою адміністрації 3 листопада, в чергову річницю Буковинського віча, яке в 1918 році одностайно висловилося за прилучення Північної Буковини до всієї України.

Першими лауреатами літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича стали в 1993 р. відомі далеко за межами нашого краю діячі - письменник Михайло Івасюк, театральний режисер Анатолій Литвинчук та хоровий диригент, фольклорист і композитор Андрій Кушніренко.

За 2006-2010 роки лауреатами стали 35 творців духовності на теренах нашого краю. Серед них: письменники Василь Васкан, Іван Нагірняк, Орест Князький, Анна Душак, Георгій Шевченко; художники Петро Магратій, Тамара Покотило, Ярослав Пасічанський, Олександр Приходнюк, Олена Черногуз; ювелір Костянтин Кравчук; актори Тарас Рідуш,

Тамара Артеменко (Кільчицька), Мирослав Маковійчук; режисер Людмила Скрипка (Цісельська); мистецтвознавець Микола Шкрібляк; композитор Леонід Затуловський; диригенти Йосип Созанський, Лев Фельдман, Богдан Катамай; артисти Людмила Радиш, Євгенія Нестеренко; органіст Світлана Бардаус; науковці Олександр Залуцький, Георгій Кожоляно; викладачі Едуард Алексєєв, Тарас Стінковий, Василь Костилюк, В'ячеслав Михальчук, Ірина Медриш; директор Чернівецького обласного театру ляльок Орест Василяшко; директор Сокирянської музичної школи Михайло Мафтуляк; бібліотекарі Ніна Луць, Ольга Серебрян, Олександра Гаврилюк.

Девізом їхньої натхненної діяльності були і залишаються безсмертні слова Сидора Воробкевича, надруковані під його портретом у Лауреатських дипломах:

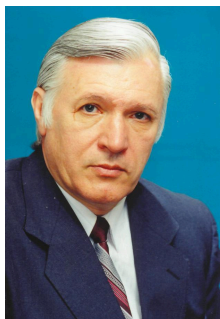
Мово рідна, слово рідне,
Хто вас забуває,
Той у грудях не серденько,
Тільки камінь має.

Вони роблять усе для того, щоб не забувалася рідна мова - "життя духовного слова", щоб вигравало всіма барвами мистецтво у благодатному затінку крил Буковинського Жайворонка.

Богдан Мельничук, доктор
філологічних наук ЧНУ ім.
Ю.Федьковича

ВИЗНАЧЕНО нових лауреатів премії
ім. С.Воробкевича: [В.Васкан (л-ра), Л.Затуловський (муз. мист.), Т.Покотило (образотв. мист.), П.Магратій (театр. мист.), Е.Алексєєв (пед. діяльн.), Н.Луць (наук.-дослід. діяльн.)] // Мол. буковинець.- 2006.- 7 листоп. (№ 129).- С. 3.

АЛЕКСЄЄВ ЕДУАРД ІВАНОВИЧ

Народився 19 листопада 1939 року в с. Ново-Георгіївка Приморського краю (Росія).

Трудову діяльність розпочав у 1959 році викладачем по класу баяна Чернівецької музичної школи.

У 1960 році закінчив Чернівецьке музичне училище та працював викладачем Чернівецької музичної школи № 1.

В 1969 році призначений директором Чернівецької вечірньої музичної школи, на базі якої, за його ініціативою, була відкрита Чернівецька дитяча музична школа № 4, і був її директором до 1973 року. В 1973 році переведений на посаду директора Чернівецької дитячої музичної школи № 2.

У 1975 році закінчив Київський державний інститут культури ім. О.Є. Корнійчука і був обраний головою Чернівецького міського відділення Музичного товариства на громадських засадах, а з 1985 року – штатним заступником голови правління обласного відділення Музичного товариства України (нині – обласне відділення Національної Всеукраїнської музичної спілки).

За ініціативою Алексєєва Е.І. при обласному відділенні була створена лекційно-концертна бригада камерної музики та ряд музично-лекторійних груп, дитяча капела бандуристів, хор хлопчиків «Легініки», філармонія молодого робітника, студія звукозапису та обласна народна філармонія. В 1987 році на базі Чернівецького обласного відділення було проведено Перше

республіканське дитяче фольклорне свято. За активну участь в організації та проведенні свята Алексєєва Е.І. в 1988 році нагороджено нагрудним знаком «Відмінник народної освіти України».

При безпосередньому керівництві Алексєєва Е.І. в 1988-1990 роках проведено Перший обласний огляд-конкурс хорових самодіяльних колективів ім. М.Леонтовича, огляд-конкурс кобзарського мистецтва, а також Перший обласний фестиваль української сучасної пісні та популярної музики «Червона рута». У 1999-2006 роках проведені обласні конкурси духовної пісні і вокально-хорових колективів ім. С.Воробкевича. Щорічно обласне відділення Спілки бере активну участь в організації та проведенні обласної мистецької програми «Нові імена», свят духової музики та марш-парадів духових оркестрів, конкурсів композиторів «Мандрівний музикант», а також Міжнародному конкурсі юних виконавців на духових та ударних інструментах.

Алексєєв Е.І. брав участь у започаткуванні і проведенні в 1980-2008 роках індивідуальних авторських звітів композиторів Буковини: народних артистів України Кушніренка А.М., Гіни Ю.М., заслуженого діяча мистецтв України Затуловського Л.Б., заслужених працівників культури України Фокшука В.К., Мафтуляка М.В., Новицького М.В., Катамая Б.В. та інших. З ініціативи Алексєєва Е.І. з 1996 по 2007 рр. проведено одинадцять регіональних фестивалів музично-естрадных ансамблів, присвячених видатному співаку, народному артисту України Назарію Яремчуку.

Алексєєв Е.І. - постійний член журі обласних, міських та районних фестивалів, оглядів, конкурсів, користується авторитетом серед музичної громадськості області. А також, як інвалід дитинства, обраний співголовою обласного Фонду по соціальному захисту дітей-інвалідів.

Алексєєв Е.І. нагороджений багатьма Почесними грамотами Національної Всеукраїнської музичної спілки, обласного і міського управління культури, а в 2006 році

нагороджений обласною літературно-мистецькою премією ім. С.Воробкевича.

Література:

АЛЕКСЄЄВ Е. Бринять у серці чарівні звуки: [про комп., дир. Кіцман. ДМШ М.Новицького] / Е.Алексєєв // Буковина.– 2005.– 15 лип.

АЛЕКСЄЄВ Е. Заслуженому Буковинському ансамблю пісні і танцю України – 60 / Е.Алексєєв // Укр. муз. газета.– 2005.- № 3-4.– С. 16.

АЛЕКСЄЄВ Е. Маестро народної музики: [до 80-річчя засл. працівн. к-ри Укр., скрипаля, комп. і аранжувальника нар. мелодій, майстра скрипок І.Міського] / Е.Алексєєв // Буковина.– 2000.– верес.

АЛЕКСЄЄВ Е. На бистрині життя: [про дириг. хору «Барвінок» Б.Катамая із Сторожинця] / Е.Алексєєв, Г.Заславець // Буковин. віче.– 2006.– 1 лют.

АЛЕКСЄЄВ Е. На струнах душі: [до 70-річчя засл. працівн. культури, комп. М.Мафтуляка] / Е.Алексєєв // Буковина.– 2004.– 3 верес.

АЛЕКСЄЄВ Е. «Оглянутися на пройдений шлях...»: [про Б.Катамая] / Е.Алексєєв // Укр. муз. газета.– 2005.- № 3-4.– С. 16.

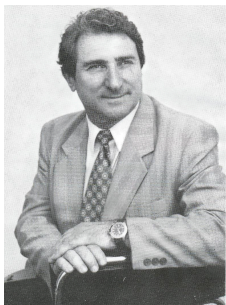
АЛЕКСЄЄВ Е. Ратай пісенної ниви: [про засл. працівн. культури України, хормейстера Б.В. Катамая із Сторожинця] / Е.Алексєєв // Буковина.– 2004.– 1 верес.

АЛЕКСЄЄВ Е. Сурми його життя: [про М.Новицького] / Е.Алексєєв // Укр. муз. газета.– 2005.- № 3-4.– С. 16.

АЛЕКСЄЄВ Е. Фестиваль як доказ невмирущості: [розмова з головою правл. обл. від-ня Всеукр. Нац. муз. спілки про 9-й фест. муз. ансамблів кафе, барів і ресторанів Буковини ім. Н.Яремчука] / Е.Алексєєв // Буковин. віче.– 2005.– 2 груд.

АЛЕКСЄЄВ Е. «Щоб не переривалася золота нитка віків...»: [про обл. огляд маланок та вертепів в Чернівцях] / Е.Алексєєв // Укр. муз. газета.– 2004.– січ.-лют.

ВАСКАН ВАСИЛЬ ВАСИЛЬОВИЧ

Народився 4 листопада 1941 року в с. Котелеве, тепер Новоселицького району Чернівецької області в сім'ї вчителя. У 1958 р. закінчив Новоселицьку СШ № 1, а 1966 р. - фізико-математичний факультет ЧДУ. Працював директором школи, завідував райвідділом освіти, заступником голови райвиконкому, головою Новоселицької райдержадміністрації (1996-1998).

Протягом 1998-2003 рр. Василь Васильович - начальник відділу облдержадміністрації.

Автор збірок поезій: „Я заздрю крилам журавля" (1995), „Рушники - наче долі сторінки" (1996), „Яблука любові" (1998), „Черешнева дорога моя" (2000), „Два береги" (2001), книги „Солоні роси на калині" (2003), присвяченій світлій пам'яті дружини Євдокії Миколаївни, яка рано покинула цей світ, „Спів душі" (2006), збірки поезії, прози і публіцистики „Слово від серця" (2006), „Зустрічі – це спалахи життя" (2008), збірки публіцистики „Сузір'я долі" (2010).

Тематика творів В.Васкана - різноманітна. Автор пише про людей праці, красу рідної природи, возвеличує ідеали добра, справедливості, любов до матері-Вітчизни. Поезії митця – музикальні, наспівні, тяжіють до фольклору. На слова В.Васкана пишуть музику композитори Й.Ельгісер, І.Дерда, А.Плішка та ін. Поет переклав низку творів румунських і молдавських поетів, зокрема, М.Емінеску, Вероніки Мікле, А.Дінеску, І.Кілару. Очолює Чернівецьке відділення товариства «Україна-Молдова» (з 1992 р.).

Василь Васкан – український поет і громадський діяч. Член Національної спілки письменників України (з 1999 р.), а з 2008 р. – голова обласного відділення НСПУ. Василь Васильович – заслужений працівник культури України (2006 р.). Присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича у 2006 році.

Література:

ВАСКАН В. Два береги: поезія / В.Васкан.— Чернівці: Прут, 2001.— 96 с.

ВАСКАН В. Зустрічі — це спалахи життя: [поезія] / В.Васкан.— Чернівці: Прут, 2008.— 144 с.

ВАСКАН В.В. Слово від серця: поезія, проза, публіцистика / В.Васкан.— Чернівці: Прут, 2006.— 136 с.

ВАСКАН В. Солоні роси на калині: поезії, проза / В.Васкан.— Чернівці: Прут, 2003.— 96 с.

ВАСКАН В.В. Спів душі: вибране / В.Васкан.— Чернівці: Прут, 2006.— 244 с.: 1 л. портр.

ВАСКАН В. Сузір'я долі: [публіцистика] / В.Васкан.— Чернівці: Зелена Буковина, 2010.— 254 с.

ВАСКАН В. Черешнева дорога моя: поезії / В.Васкан.— Чернівці: Прут, 2000.— 80 с.

ВАСКАН В. Я заздрю крилам журавля: поезії / В.Васкан.— Новоселиця, 1995.— 87 с.

ВАСКАН В. Яблука любові: поезії / В.Васкан.— Чернівці: Прут, 1998.— 53 с.

ДЕРДА І. Невмируща моя Україна: солоспівни на вірші Василя Васкана / І.Дерда.— Чернівці: Прут, 2003.— 56 с.— («Буковинська китиця»)

ДЕРДА І. Чернівці: [пісня / сл. В.Васкана] / І.Дерда // Чернівці.— 2008.— 6 черв. (№ 23).— С. 6.

ВАСКАН Василь Васильович // Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М.Богайчук.— Чернівці, 2005.— С. 47-48.

ВАСКАН Василь Васильович: [біогр. довідник] // Богайчук М.А. Письменники Буковини: посіб. для уч. 5-11 кл. та вчит. укр. л-ри / М.Богайчук, Р.Дуб.— Чернівці, 1998.— С. 156-158.

ВАСКАН Василь Васильович // Видатні діячі культури та

мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.Боганюк, О.Гаврилюк, Г.Добровольська, М.Довгань, А.Іваницька.- Чернівці, 2010.- Вип. 1.- С. 195-196.

МЕЛЬНИЧУК Б. Василь Васкан // Письменники Буковини другої половини ХХ століття: хрестоматія. Ч. 2. – 2-е вид., доп. / упоряд.: Б.І. Мельничук, М.І. Юрійчук.– Чернівці, 2003.– С. 594-597.

МЕЛЬНИЧУК Б. Поет-пісняр, задивлений у завтра: [про В.Васкана] / Б.Мельничук // Васкан В. Спів душі: вибране / В.Васкан.- Чернівці, 2006.- С. 5-8.

ВАСКАН Василь Васильович – поет // Гаврилюк Й., Риндюк О. Мій рідний край, моя земля: нариси про Новосел. р-н Чернів. обл.– Новоселиця, 1997.– С. 56-57.

УКРАЇНА. Президент (2005–; В.Ющенко) Про відзначення державними нагородами України: [присвоїти почесне звання «Заслужений працівник культури України» Васкану Василю Васильовичу – голові Чернівецького обласного відділення товариства «Україна-Молдова»]: Указ Президента України [від 28 листоп. 2006 р. № 1004/2006] // Уряд. кур'єр.– 2006.– 13 груд. (№ 235).– вкл. С. 2-6.

БЕРЧА М. Жити і творити по правді: [про письм. В.Васкана] / М.Берча // Буковин. віче.– 2009.– 4 лют. (№ 9).– С. 3.

БИНДЮ І. Деякі роздуми над збіркою поезій: [В.Васкана «Я заздрю крилам журавля»] / І.Биндю // Слово правди.– 1997.– 9 трав. (№ 36).– С. 4.

ВАСИЛЬ Васкан – член Спілки письменників України // Слово правди.– 1999.– 27 берез. (№ 13).– С. 8; Літ. Україна.– 1999.– 22 квіт. (№ 17).– С. 4.

ГАВРИЛЮК Й. Душі чудові поривання / Й.Гаврилюк // Слово правди.– 2001.– 3 листоп. (№ 45).– С. 7.

ГРИЦУНИК Є. «Зустрічі – це спалахи життя» і «Барви осені»: [про кн. В.Васкана] / Є.Грицунік // Слово правди.– 2009.– 16 січ. (№ 3).– С. 5.

ГУСАР Ю. Васкан Василь Васильович / Ю.Гусар // Правд. поступ.– 2002.– 14 січ. (№ 1, 2).– С. 3.

ГУСАР Ю. 4 листопада народився український письменник, голова товариства «Україна-Молдова» Василь Васкан (1941) / Ю.Гусар // Вечірні Чернівці. – 2007. – 25 жовт. (№ 43).– С. 6.

ЙОГО черешнева дорога: [про ювілей В.Васкана. Його вірші «Буковині» «Солоні листи»] // Буковина.– 2006.– 3 листоп. (№ 86).– С. 2.

КИТАЙГОРОДСЬКА В. Портрет на фоні рідної стихії: [про голову Новосел. РДА В.Васкана] / В.Китайгородська, Т.Шевчук // Буковин. віче.– 1996.– 30 листоп. (№ 90).– С. 2.

ПАЛАНІЦА Т. Його «Черешнева дорога»: [про поета-пісняря Василя Васкана] / Т.Паланіца // Буковин. віче.– 2007.–

7 груд. (№ 94).– С. 2.

ПОПОВИЧ К. І знов летять край неба журавлі / К.Попович // Буковин. віче.– 2001.– 16 трав. (№ 35).– С. 4.

ПОПОВИЧ К. Летять край неба журавлі // К.Попович / Буковин. віче.– 1997.– 22 жовт. (№ 83).– С. 6.

СТРЕПЕТ Г. Оберемок пісень від Василя Васкана: [65-річчя В.Васкана – члена Нац. спілки письменників України, лауреата премії ім. С.Воробкевича] / Г.Стрепет // Буковин. віче.– 2006.– 15 листоп. (№ 88).– С. 1.

ВАСИЛЬ Васкан // Літературно-мистецька Буковиніана – 2006: метод.-бібліогр. матер.– Чернівці: Букрек, 2006.– 67-93 с. + бібліогр.: С. 92-94.– б.ц.

[ВАСИЛЬ Васкан] // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2011 році): бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2010.- С.250-253.

ЗАТУЛОВСЬКИЙ ЛЕОНІД БОРИСОВИЧ

Народився 1 вересня 1935 року в місті Біла Церква в сім'ї військовослужбовця. З 1944 року проживає в Чернівцях.

Навчався у Чернівецькій середній школі № 3, де функціонував духовий оркестр. Його перший музичний інструмент – труба. З роялем вперше ознайомився у музичному училищі, яке закінчив у 1955 році і став викладачем ДМШ № 1.

Під час служби в армії написав дві перші естрадні пісні – «Солдатська лірична» і «Місячні дороги».

Л.Затуловський – чудовий педагог і професійний музикант, композитор та диригент. Він – жива історія культурно-мистецького життя нашого міста. Організував кілька духових оркестрів у Чернівцях, заснував та керував одним з перших на Буковині самодіяльним естрадним ансамблем «Юність» (з 1967 р. ансамбль «Орбіта») при Чернівецькому обласному Будинку вчителя.

У 1976 р. Л.Затуловський організував при Чернівецькій обласній філармонії ансамбль «Черемош».

Доробок буковинського митця великий – близько 80 естрадних пісень, що друкувалися в дванадцяти музичних збірниках; низка п'єс для симфонічного, камерного, духового та естрадно-симфонічного оркестрів; симфонічна поема «Буковина», «Буковинські рапсодії» № 1-3 для симфонічного оркестру, кантати «Пам'ять» для солістів, хору і симфонічного оркестру, сюїта «Блукаючі зірки», цикл прелюдій «Дитячий альбом» для фортепіано; цикл пісень для хору хлопчиків «Дитячий альбом для труби»; музика для трьох спектаклів Сіді Таль «Концертино».

Л.Затуловський – лауреат Республіканського конкурсу молодіжної пісні (1979), неодноразово Республіканського конкурсу народної творчості, Міжнародної премії ім. Сіді Таль (1997).

У 1996 році присвоєно почесне звання «Заслужений діяч мистецтв України».

Нині Леонід Борисович продовжує педагогічну діяльність у ДМШ № 1 (50 років) та керує студією естрадного мистецтва.

У 2006 році присвоєно літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література:

ЗАТУЛОВСЬКИЙ Леонід Борисович // Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М.Богайчук.– Чернівці, 2005.– С. 100.

ЗАТУЛОВСЬКИЙ Леонід Борисович: [музикант, комп., диригент] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.Боганюк, О.Гаврилюк, Г.Добровольська, М.Довгань, А.Іваницька.- Чернівці, 2010.- Вип. 1.- С. 147-148.

ЗАТУЛОВСЬКИЙ Леонід Борисович // Композитори Буковини: довідник-посібник / уклад. А.В. Плішка.– Чернівці, 2006.– С. 20-21.

ЗАТУЛОВСЬКИЙ Леонід Борисович // Перлина Буковини: щорічний телефон. довідник.– Чернівці, 2001.– С. 109.

ЗАТУЛОВСЬКИЙ Леонід Борисович // Севернюк Т. О, Чернівці, оаза дивини... / Т.Севернюк.- Чернівці, 2008.– С. 261.

ВІТАЄМО! [Указом Президента України від 18 січ. 1996 р. присвоєно почесне звання «Заслужений діяч мистецтв України» Затуловському Леоніду Борисовичу – викладачеві дит. муз. школи № 1 м. Чернівці] // Буковина.– 1996.– 20 січ.; Чернівці.– 1996.– 26 січ. (№ 4).– С. 3.

АНДРІЙЧУК Я. Шлягер з редакції «МБ»: [історія пісні «Забудь печаль» / сл. Т.Севернюк, муз. Л.Затуловського, фото Л. і А.Ротару] / Я.Андрійчук // Мол. буковинець.- 2005.- 9 квіт. (№ 39).- С. 8.

ГІНА Ю. У світі музики й пісні: [про комп., дириг. зведеного естрадно-симфон. оркестру обл. об-ня муз. ансамблів Л.Затуловського] / Ю.Гіна // Буковина.– 1985.– 10 верес.

ГНЄДАШ Р. Творчий полудень віку: [вечір до 50-річчя творч. діяльн. засл. діяча мистецтв України, лауреата всеукр. і

міжнар. конкурсів Л.Затуловського] / Р.Гнедаш // Буковина.- 2002.- 31 трав. (№ 42).- С. 2.

ГУСАР Ю.С. Буковинський календар. Вересень-2010: ім'я – на «Алеї зірок»: [75 років від дня народж. музиканта, комп. Л.Затуловського] / Ю.С. Гусар // Буковин. віче.- 2010.- 1 верес. (№ 65).- С. 4.

ЗАТУЛОВСЬКИЙ Л. «Для Юрія Богатикова оркестровку я зробив за одну ніч»: [інтерв'ю з комп., засл. діячем мистецтв Л.Затуловським / вела Н.Фещук] / Л.Затуловський // Чернівці.- 2010.- 16 груд. (№ 51).- С. 20.

ІМ'Я – на «Алеї зірок»: [про Л.Затуловського – музиканта, комп., засл. діяча мист. України] // Чернівці.- 2010.- 2 верес. (№ 36).- С. 9.

ІСАК А. Незраджені мелодії Леоніда Затуловського: [про буковин. педагога, музиканта і комп.] / А.Ісак // Хесед Шушана.- 2010.- черв. (№ 6).- С. 6-7.

КРИМ А. Крила пісні: [про самодіяльн. комп. Л.Затуловського] / А.Крим // Мол. буковинець.- 1975.- 16 лип.

СЕВЕРНЮК Т. Допоки музика звучить...: [автор. концерт комп. і дириг. Л.Затуловського в обл. філармонії] / Т.Севернюк // Буковина.- 1995.- 2 груд.

СЕВЕРНЮК Т. Крізь світло музики магічне...: [про комп. і дириг. Л.Затуловського] / Т.Севернюк // Буковина.- 1995.- 30 серп.

СЕВЕРНЮК Т. Мелодії – юним...: [автор. вечір комп. Л.Затуловського в обл. філармонії] / Т.Севернюк // Буковина.- 1998.- 9 трав.

СТРІЛЬЧУК Л. Вірю в творчу долю: [про Л.Затуловського] / Л.Стрільчук // Буковин. віче.- 1995.- 25 листоп.

ТАРАСОВА А. І зійшлись до маестро зірки...: [про творч. вечір Л.Б. Затуловського] / А.Тарасова // Буковина.- 2010.- 1 черв. (№ 42).- С. 3.

«ТРАВНЕВІ барви»: [звіт студії естрад. мистецтва засл. діяча мистецтв України Л.Затуловського] // Буковин. віче.- 2000.- 27 трав. (№ 41).- С. 1.

ФЕЩУК Н. Не забудьте цю печаль...: [про пісню Л.Затуловського «Забудь печаль» на сл. Т.Севернюк] / Н.Фещук // Чернівці.– 2004.– 30 січ. (№ 5).– С. 13.

1 ВЕРЕСНЯ – 75 років від дня народження музиканта, композитора, диригента, заслуженого діяча мистецтв України Леоніда Затуловського (1935) // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2010 р.): бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2009.- С. 279-280.

ЛУЦЬ НІНА ДМИТРІВНА

Народилася 22 лютого 1950 року в с. Бабанка Уманського району Черкаської області, де навчалася в загальноосвітній школі. У 1974 році закінчила бібліотечний факультет Харківського інституту культури. Свою трудову діяльність розпочала у 1966 році на посаді керівника гуртка художнього читання Чабанського будинку культури Уманського району Черкаської області. З 1967 року Ніна Дмитрівна призначена на посаду завідуючої Аполянською сільською бібліотекою (на Черкащині). З 1968 по 1974 рік навчалася в Харківському інституті культури на бібліотечному факультеті, після закінчення якого призначена на посаду завідуючої Хотинською районною бібліотекою для дорослих у Чернівецькій області. Саме в цей період Ніна Дмитрівна стояла біля витоків створення централізованої бібліотечної системи і першою очолила її в Хотинському районі у 1978 році. За високу професійність делегована на I Всеукраїнський Конгрес бібліотекарів у Київ (червень 1992 р.), а в 1995 році – учасник установчої конференції Української бібліотечної асоціації.

За сприяння Ніни Дмитрівни створено клуб для старшого покоління «Надвечір'я», інформаційний центр з питань

діяльності органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування «Демократичне громадське суспільство: людина і влада», а також Інтернет-центр у 2006 році. Вона є упорядником літературного альманаху «Творчість юних» (2002) під назвою «Первоцвіт», стала відповідальною за випуск науково-допоміжного покажчика «Хотину – 1000 років» (2002), приймала активну участь у зборі та підготовці матеріалів до видання книги «Хотинська звитяга» (2002). Окремим виданням вийшли матеріали проведеної Ніною Дмитрівною читацької історико-наукової конференції «Древньому Хотину 1000 років».

Під її керівництвом у 2010 році ЦБС виграла проект програми «Бібліоміст».

Н.Д. Луць – учасниця семінару «Публічна бібліотека – центр громади», організований Міжнародним фондом «Відродження», Українською бібліотечною асоціацією, Центром безперервної бібліотечно-інформаційної освіти та Публічною бібліотекою ім. Лесі Українки у м. Києві.

За плідну багаторічну працю в галузі краєзнавства та бібліотечної справи неодноразово нагороджувалася почесними грамотами, відзнаками та подяками Міністерства культури і мистецтв України, обласної державної адміністрації, обласного управління культури, районної та міської ради.

У 2006 році - лауреат обласної літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича. Указом Президента України від 26 вересня 2008 року Ніні Дмитрівні присвоєно почесне звання «Заслужений працівник культури України».

Література:

ЛУЦЬ Н. До свята з думкою про будні: [ст. дир. Хотин. ЦБС] / Н.Луць // Хотин. вісті.– 2000.– 29 верес. (№ 40). – С. 7.

ЛУЦЬ Н.Д. З любов'ю до читача: [розмова з дир. Хотин. ЦБС / вів В.Рогозняк] / Н.Луць // Хотин. вісті.– 2003.– 26 верес. (№ 39).– С. 2.

ЛУЦЬ Н. Обереги історичної спадщини: [краєзнавство Хотин. ЦБС] / Ніна Луць // Хотин. вісті.– 2004.– 1 жовт. (№ 40-41).– С. 2.

ЛУЦЬ Н. Поповнюються фонди: [Хотин. ЦРБ] / Ніна Луць // Хотин. вісті.- 2008.- 26 верес. (№ 40).- С. 2.

ЛУЦЬ Н. Читальний зал... у Інтернеті: [Хотин. ЦБС] / Н.Луць // Хотин. вісті.- 2007.- 28 верес. (№ 41).- С. 3.

ЛУЦЬ Ніна Дмитрівна // Бібліотечна Буковина: довідник. – Чернівці, 2007. – С. 129: фото.

ЛУЦЬ Ніна Дмитрівна: [бібліотекар, дир. Хотин. ЦБС] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.Боганюк, О.Гаврилюк, Г.Добровольська, М.Довгань, А.Іваницька.- Чернівці, 2010.- Вип. 1.- С. 230-232.

УКРАЇНА. Президент (2005-; В.Ющенко) Про відзначення державними нагородами України працівників бібліотечної справи: [«Заслуж. працівник культури України» - Луць Н.Д. – дир. Хотин. ЦБС. Чернів. обл.]: Указ Президента України [від 26 верес. 2008 р. № 860/2008] // Офіційний вісник Президента України.- 2008.- № 35.- С. 32.

ДОВГАНЬ О. Взаємна любов: [до 55-річчя від дня народж. дир. Хотин. ЦБС Н.Луць] / О.Довгань // Буковина.- 2005.- 27 квіт.

ЗАСНОВНИЦЯ «Надвечір'я» - ювіляр: [про зав. Хотин. ЦБС Н.Луць] // Час 2000.- 2000.- 3 берез. (ч. 10).- С. 2.

МАГРАТІЙ ПЕТРО НАЗАРОВИЧ

Народився 16 вересня 1948 року в с. Завалля Гайворонського району Кіровоградської області.

Закінчивши школу – пішов до армії, де був художником окружної газети. Після армії Петро Магратій працював у художній майстерні РБК. Згодом вступив до Одеського театрального художньо-технічного училища, яке закінчив у 1975 році.

Після закінчення училища Петро Магратій прийшов до Чернівецького муздрамтеатру ім. О.Кобилянської і почав працювати як художник-постановник. Вже багато років він працює заступником директора та завідувачем постановочною частиною, одночасно створюючи оформлення до вистав. У послужному списку художника понад 100 вистав сучасної, класичної та зарубіжної драматургії. Серед них: "Шельменко-денщик" Г.Квітки-Основ'яненка, "Червоненька квіточка" Т.Аксакова, "Наймичка" та "Мартин Боруля" І.Карпенка-Карого, "Хоч з моста у воду" М.Кропивницького, "Різдвяна ніч" за М.Гоголем, "Я утопилася в тобі..." за О.Кобилянською, "Заміж тільки за Ернеста" О.Уайльда, "Тіль" Г.Горіна, "Усе в саду" Є.Олбі, "Турецька голуба шаль" А.Горіна і Е.Яворського, "Служниці" Ж.Жене, "Поминальна молитва" Г.Горіна, "Любов приходить ненароком" Рацера і Константинова, "Рятуйте, мене женять!" К.Крьоца, "Кіт у чоботях" за Ш.Перо, "Порося, яке співає" С.Козлова, "Золоте курча" В. Орлова, "Білосніжне диво" Н.Шейко-Медведевої, "Хоч з моста у воду" М.Кропивницького, "Любов до гробу" А.Ніколаї, "Нелегалка" А.Крима, "Квітка кактуса" Е.Берроуза, "Джаз подружнього життя" М.Шизгела, "Химерна Мессаліна" Неди Нежданої та багато інших. Ним оформлено безліч урочистих і святкових вечорів, надається допомога самодіяльним театральним колективам, опановується книжкова графіка.

Петро Магратій добре відчуває простір сцени, стиль та історичні епохи. Його творчому почерку властива оригінальна образність, яскрава і стримана кольорова гама художнього оформлення. Ескізи до вистав художника зберігаються у музеї театру та приватних колекціях.

У 2006 році стає лауреатом обласної літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича, а у 2010 році

йому присвоєно звання «Заслужений працівник культури України».

Література:

МАГРАТІЙ Петро Назарович // Перлина Буковини: щорічний телефонний довідник 2006.- Чернівці, 2005.- С. 2007.

МАГРАТІЙ Петро Назарович // Чернівецький український музично-драматичний театр імені Ольги Кобилянської: нарис історії / Т.Сулятицький.- Чернівці, 2004.- С. 119, 127, 129, 130, 134, 135, 136, 137, 166.

УКРАЇНА. Президент (2010-; В.Янукович) Про відзначення державними нагородами України працівників підприємств, установ та організацій Чернівецької області: [«Заслуж. працівник культури України» - Магратію П.Н. – худож.-оформлювачу Чернів. академіс. обл. муз.-драм. театру ім. О.Кобилянської]: Указ Президента України [від 26 верес. 2008 р. № 860/2008] // Чернівці.- 2010.- 12 серп. (№ 33).- С.1; Офіційний вісник Президента України.- 2010.- 19 серп. (№ 24).- С. 7-9.

БУДНА Н. «Сцену потрібно відчувати, як кохану жінку»: [Петро Магратій 35 років оформляв вистави у муздрамтеатрі] / Н.Будна // Мол. буковинець.- 2010.- 9 верес. (№ 101).- Місто, с. 13.

МАГРАТІЙ П. Театр Петра Магратія: [розмова з театр. худож. / вела О.Росинська] // Свобода слова.- 2006.- 30 берез. (ч. 12).- С. 1, 18.

МАГРАТІЙ Петро Назарович // Час 2000.- 2006.- № 12.- С. 207.

ПОКОТИЛО ТАМАРА ВОЛОДИМИРІВНА

Народилася 10 січня 1952 року в місті Лубни Полтавської області. Протягом 1965-1969 рр. навчалася в Лубенській художній школі, в 1974 р. закінчила факультет художнього текстилю Львівського інституту прикладного

та декоративного мистецтва. З цього часу проживає у Чернівцях.

Тамара Володимирівна працює в галузі художнього текстилю – ткацтво і батік (художній розпис на тканині). Загальний творчий стаж – понад 35 років.

Першу виставку представила у студентському віці (1972) і дістала відзнаку відомих митців.

Багато робіт художниці присвячені темі голодомору, війни, репресій, а також жанру релігієзнавства – від золотої пори язичницьких Купал до витончених до абсолютизму християнських символів на писанках.

Твори Тамари Покотило: гобелени «Хліб» (1975), «Козак Мамай» (1976), «Комсомол» (1978); кілька гобеленів для громадських інтер'єрів Чернівців; композиції у техніці холодного батіку – серії «Народні мотиви», «Пори року», «Улюблені квіти» (1985); триптих «Врятувати і зберегти» (1987), «Козацька могила», «Згадка про свято Івана Купала» (1989).

У 1978 р. нагороджена Почесною грамотою та премією ЦК комсомолу України та Міністерства культури УРСР за створення гобелену «Комсомол».

Тамара Володимирівна - учасник всеукраїнських та всесоюзних (з 1975 р.), закордонних (з 1988 р.) виставок (Румунія, Німеччина, Канада). Персональна виставка її відбулася у Чернівцях у 1989 році. Твори зберігаються у Чернівецькому художньому музеї та музеях України. Багато робіт мисткині є у приватних колекціях за кордоном.

З 1989 року - член СХУ.

У 2006 році присвоєно обласну літературно-мистецьку премію ім. С. Воробкевича.

У 2007 році художниця удостоєна премії ім. О.Кобилянської за триптих «Прамагір».

Література:

ТАМАРА Покотило: Художній текстиль, графіка: каталог.– Чернівці, 1989.

ПОКОТИЛО Тамара Володимирівна // Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М.А. Богайчук.– Чернівці, 2005.– С. 213.

ТАМАРА Покотило: [худож. текстиль, батік] // Мистецтво Буковини.– Чернівці, 2004.– С. 43.

ПОКОТИЛО Тамара Володимирівна // Митці Буковини.– Чернівці, 1998.– С. 88.

ВОРОНЮК Л. Тамара Покотило та Ярослава Мельничук – цьогорічні лауреати премії О.Кобилянської / Л.Воронюк // Буковин. віче.– 2007.– 30 листоп. (№ 92).– С. 1.

ДМИТРЕНКО Л. «Бачити незвичайне у звичайному і залишитися українським художником»: [бесіда з Т.Покотило] / Л.Дмитренко // Версії.– 2007.– 30 листоп.– 7 груд. (№ 48).– С. 8.

ДУГАЄВА Т. Нові грані таланту Тамари Покотило: [худож. декор.-приклад. мистецтва – в стилі батік] / Т.Дугаєва // Буковин. малярство.– 2003.- № 1. –С. 4.

ЛЛЮЗІЯ райського саду: [про майстра худож. стилю худож. Т.Покотило, вист. у залі обл. орг. НСХ] // Чернівці.– 2002.- 8 берез. (№ 10).– С. 20.

КИТАЙГОРОДСЬКА В. Наука краси, молитва до Бога і терапія для страждальців: [про персон. вист. худож. Тамари Покотило в мист. вітальні «Буковин. віча»] / В.Китайгородська // Буковин. віче.– 2007.– 9 листоп. (№ 86).– С. 1.

КИТАЙГОРОДСЬКА В. Тамара Покотило: «Митці – це вчителі краси»: [бесіду з худож. запис. В.Китайгородська] // Буковин. віче.– 2002.– 3 трав. (№ 33).– С. 1.

КОВАЛЬ С. Козачка твоя, Україно!: [експозиція у вист. залі обл. від-ня НСХУ] / С.Коваль // Час 2000.– 2002.– 8 берез. (ч. 10).– С. 7.

ЛАУРЕАТИ премії імені С.Воробкевича: [В.Васкан, Л.Затуловський, Т.Покотило, П.Магратій, Е.Алексєєв, Н.Луць] // Чернівці.– 2006.– 10 листоп. (№ 46).– С. 1.

ПОКОТИЛО Т. Батік, квіти і... риштування: [інтерв'ю з худож. / вела О.Росинська] // Час 2000.– 2003.– 16 трав. (ч. 20).– С. 12.

ПОКОТИЛО Т. «Де його відкриєм, там і пророцтво»: [інтерв'ю з худож. / вела В.Китайгородська] / Т.Покотило // Буковин. віче.- 2010.- 24 берез. (№ 22).– С. 1.

ПОКОТИЛО Т. Майстер пензля і різця: [на здобуття літ.-мист. премії висунуто дир. Кіцман. район. ДХШ худож. Г.Мороза] / Т.Покотило // Вільне життя.– 2005.– 22 лип. (№ 30).– С. 9.

ПОКОТИЛО Т. Свято «Буковинського розмаю»: [розмова з методистом навч.-метод. центру культури Буковини про обл. дит. вист. «Буковин. розмай» у центрі культури «Вернісаж»] / Т.Покотило // Свобода слова.– 2005.– 22 груд. (№ 51).– С. 21.

ТАМАРА Покотило – мисткиня квітів і символів: [персон. вист. худож.] // Буковин. віче.- 2009.- 28 серп. (№ 66).– С. 1.

ТАРАСЮК Г. Оберіг: [про худож., чл. Спілки худож. СРСР Т.Покотило] / Г.Тарасюк // Чернівці.– 1991.– 29 берез. (№ 14).– С. 5.

ТАРАСЮК Г. Пісні на шовку / Г.Тарасюк // Мол. буковинець.– 1983.– 15 трав. (№ 59).– С. 3.

ТАРАСЮК Г. Те, що додає снаги / Г.Тарасюк // Рад. Буковина.– 1989. – 17 верес.

ЧЕРНЯК Л. «У мене дуже міцні козацькі гени»: [вист.] / Л.Черняк // Буковина.– 2002.– 8 берез. (№ 19).– С. 2.

ЧЕХОВСЬКИЙ І. Душа її переселилась у квіти: [про худож.] / І.Чеховський // Чернівці.– 1991.– 29 берез. (№ 14).– С. 5.

ТАМАРА Покотило // Пам'ятаймо (Знаменні і пам'ятні дати Буковини в 2007 р.): бібліогр. покажч.– Чернівці, 2006.– С. 15-16.

ПРЕМІЯ 2007 РОКУ

ВРУЧЕНО премію ім. С.Воробкевича: [І.Нагірняк (л-ра), Й.Созанський (муз. мист.), Я.Пасічанський (образ. мист.), Т.Рідуш (театральне мист.), Т.Стінковий, Л.Фельдман (пед. діяльн. в мист. навч. закл.), Г.Кожолянко, О.Залуцький (наук.-дослід. діяльн. з вивч. та пропаганди творчості С.Воробкевича та інших видатних митців Буковини)] // Доба.– 2007.– 8 листоп. (ч. 45).– С. 3; Буковина.– 2007.– 9 листоп. (№ 86).– С. 1; Унів. вісник.– 2007.- № 12.– С. 8.

МИСТЕЦЬКА гордість Буковини: [лауреати Нац. премії України ім. Т.Шевченка; нар. арт. України; нар. артист Росії – Герелло В.; нар. худож. України; заслуж. діячі мистецтв; заслуж. арт. України; **лауреати літ.-мист. премії ім. С.Воробкевича за 2007 рік**; засл. арт. Молдови; засл. худож. України; засл. майстри нар. творч.; засл. працівники культ. України] // Культура Буковини.– 2008.– Вип. 1.– С. 4.

ЗАЛУЦЬКИЙ ОЛЕКСАНДР ВАСИЛЬОВИЧ

Народився 23 червня 1954 року в с. Слобода-Банилів Вижницького району Чернівецької області.

З 1969-го по 1973 рік навчався на музичному відділі Чернівецького педагогічного училища, а у 1984 р. з відзнакою закінчив музично-педагогічний факультет Одеського державного педагогічного інституту імені К.Д. Ушинського, нині Інститут ПДПУ (м. Одеса).

За понад 30 років педагогічної діяльності, з них 22 роки - у вищих навчальних закладах, О.Залуцький здобував практичний досвід роботи в загальноосвітній, музичній школах, дитячих установах, музичній студії, будинку творчості, педучилищі, педінституті, педуніверситеті, класичному університеті.

Роботу у вищих навчальних закладах розпочав у 1987 р. викладачем кафедри теорії, історії музики і гри на музичних інструментах ОДПУ імені К.Д. Ушинського, з 1992 р. - заступник

декана музичного педагогічного факультету, старший викладач.

З 1995 р. О.В. Залуцький продовжує свою педагогічну діяльність у Чернівецькому університеті імені Юрія Федьковича у якості викладача, заступника завідувача кафедрою музики, завідувача секцією народних інструментів, з 1998 р. - доцента кафедри, а з 2001 р. призначається заступником декана педагогічного факультету. У 2006 р. обирається членом Вченої ради факультету педагогіки, психології та соціальної роботи.

За роки творчо-педагогічної діяльності О.Залуцький зібрав чималу кількість матеріалів музично-краєзнавчого характеру на основі яких у 2000 р. започатковує навчальну дисципліну «Музичне краєзнавство» для студентів музично-педагогічних спеціальностей, видає авторську серію «Музичне краєзнавство Буковини», в якій висвітлюється діяльність таких відомих митців, композиторів краю як: С.Воробкевич, А.Гржималі, Ч.Порумбеску, братів Мандичевських, В.Васілеску, І.Веренка, Ш.Носієвича, Т.Флондора, К.Шандру, К.Мікулі та інших.

Окрім виданих навчальних посібників, хрестоматій, що знайшли свої схвальні відгуки у рецензіях відомих фахівців та у місцевій пресі, О.Залуцький є автором понад ста наукових праць з означеної проблеми. Підготовлені ним статті опубліковано у фахових журналах «Мистецтво та освіта» (м. Київ), «Наша школа» (м. Одеса), центральних і місцевих газетах «Українська музична газета», «Крайова освіта», «Університетський вісник», «Буковинське віче», «Доба», «Буковина», «Час», «Чернівці».

О.Залуцький - рецензент численних методичних розробок, партитур, навчальних програм з курсів, посібників, підручників тощо. Він неодноразово очолював екзаменаційні комісії в середніх спеціальних навчальних закладах, циклові приймальні комісії у ВНЗ, був членом ДЕК, є науковим керівником магістерських робіт студентів спеціальності «Музична педагогіка та виховання», членом журі на різноманітних мистецьких конкурсах.

Нагороджений дипломом «Майстер Золоті руки» (1984, м. Одеса), нагрудним знаком ВЦРПС із врученням посвідчення, як керівнику оркестру баяністів, що здобув у складі заслуженої

капели УРСР звання лауреата XIX Міжнародного конкурсу імені професора Георгія Димитрова у м. Варна (НБР, 1987), Почесними грамотами управління освіти і науки Чернівецької облдержадміністрації, ректорату ЧНУ ім. Ю.Федьковича за вагомий внесок у навчальну, наукову та громадську діяльність, грамотою управління культури облдержадміністрації та Правління Чернівецького обласного відділення Українського фонду культури за успіхи по підготовці учасників обласної мистецької програми «Нові імена - 2006».

Всю свою творчо-педагогічну, науково-дослідницьку, громадську діяльність О.В. Залуцький спрямовує на підготовку висококваліфікованих фахівців в галузі музичної педагогіки та виховання, формування в них високих моральних якостей, національної свідомості, патріотизму, любові до свого краю, традицій, культури, відродження і розвитку українського музичного мистецтва.

У 2007 році Олександр Васильович став лауреатом літературно-мистецької премії імені Сидора Воробкевича.

Література:

МУЗИЧНЕ краєзнавство Буковини: хрестоматія / уклад. О.В. Залуцький.- Чернівці: Рута, 2003.- Вип. 1.- 88 с.

МИСТЕЦЬКІ обрії Андрія Кушніренка. Музичне краєзнавство Буковини: хрестоматія: навч. посібник до курсу «Музичне краєзнавство» / уклад. О.В. Залуцький.- Чернівці: Рута, 2003.- Вип. 2.- 112 с.

МУЗИЧНЕ краєзнавство Буковини: хрестоматія: навч. посібник до курсу «Музичне краєзнавство» / уклад. О.В. Залуцький.- Чернівці: Рута, 2004.- Вип. 3.- 80 с.

МУЗИЧНЕ краєзнавство Буковини: хрестоматія: навч. посібник до курсу «Музичне краєзнавство» / уклад. О.В. Залуцький.- Чернівці: Рута, 2005.- Вип. 3.- 80 с.

МУЗИЧНЕ краєзнавство Буковини: хрестоматія: навч. посібник до курсу «Музичне краєзнавство».- Чернівці: Рута, 2007.- Вип. 5.- 132 с.

МУЗИЧНЕ краєзнавство Буковини: хрестоматія: навч.

посібник до курсу «Музичне краєзнавство» / уклад.
О.В. Залуцький.- Вид. друге доп.- Чернівці: Книги XXI, 2008.-
140 с.

КУШНІРЕНКО А. Музична культура і освіта:
[м. Чернівці] / А.Кушніренко, О.Залуцький, М.Мельничук //
Чернівці: історія і сучасність (ювілейне видання до 600-річчя
першої писемної згадки про місто) / В.М. Ботушанський,
С.В. Біленкова, О.В. Добржанський та ін.; за ред.
В.М. Ботушанського.- Чернівці, 2009.- С. 494-550.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Авангардні сентенції Леоніда
Грабовського: [про світову прем'єру американ. комп. в Чернів.
ЦПК] / О.Залуцький // Буковин. віче.- 2010.- 29 верес. (№ 73).- С.
2.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Авторський концерт Леоніда
Грабовського: [у Чернівцях комп. укр. походження, що нині
проживає в США] / О.Залуцький // Крайова освіта.- 2010.-
24 верес. (№ 35-36).- С. 18.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Баянна школа Володимира Лохвицького:
[про музиканта, викладача Чернів. уч-ща мистецтв
ім. С.Воробкевича] / О.Залуцький // Буковин. віче.- 2009.-
14 жовт. (№ 79).- С. 2.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Дебютний концерт камерного хору
«Чернівці» / О.Залуцький // Крайова освіта.- 2010.- 5 лют.
(№ 5).- С. 11.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Завершальні концерти сезону 2009-2010:
[про академ. симфон. оркестр філармонії] / О.Залуцький //
Буковин. віче.- 2010.- 30 черв. (№ 48).- С. 3.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Засновник хору Буковинського ансамблю
Григорію Шевчукові виповнилося б 100 років: [про укр. комп.,
музиканта, співака, фольклориста Г.Ф. Шевчука] / О.Залуцький
// Буковин. віче.- 2010.- 24 листоп. (№ 89).- С. 3.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Мистецькі скарби Анатолія
Добрянського: [про літ.-мист. академію, присвяч. 75-річчю від
дня народж. літературознавця, поета і педагога 30 верес. 2010 р.,

що відбулася в Мармуровій залі ЧНУ ім. Ю.Федьковича та презентацію кн. «Буковин. Златоуст Анатолій Добрянський: спогади, статті, вірші».- К.: Академвидав, 2010.- 304 с.] / О.Залуцький // Мистецтво та освіта.- 2010.- № 4.- С. 61.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. «Музика – моє життя»: [75-річчя А.Кушніренка] / О.Залуцький // Буковин. віче.- 2009.- 14 січ. (№ 3).- С. 4.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Слідами «Буковинського листопаду – 2010»: [про регіон. фест. класичної музики в оновленій філармонії] / О.Залуцький // Буковин. віче.- 2010.- 1 груд. (№ 91).- С. 3; 29 груд. (№ 98).- С. 3.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Слово про митця: [про В.Кострижа, музиканта, дириг., педагога, засл. діяча мистецтв України, доц. ЧНУ] / О.Залуцький // Буковин. віче.- 2009.- 25 листоп. (№ 91).- С. 5.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. Спомин про митця: [про літературознавця, мистецтвознавця, лектора, реж. та науковця А.Добрянського] / О.Залуцький // Крайова освіта.- 2010.- 18 серп. (№ 29-30).- С. 11.

ЗАЛУЦЬКИЙ О. У ювілейний рік Роберта Шумана: [в залі орган. та камерної музики відбувся концерт фортепіанних і вокал. творів комп. у виконанні В.Лісового, І.Дерди] / О.Залуцький // Буковин. віче.- 2010.- 9 черв. (№ 42).- С. 2.

ЗАЛУЦЬКИЙ Олександр Васильович // Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / Микола Богайчук.- Чернівці, 2005.- С. 99-100.

[ЗАЛУЦЬКИЙ Олександр Васильович] // Чернівецький національний університет імені Юрія Федьковича: імена славних сучасників.- К., 2005.- С. 118.

ВРУЧЕНО премію ім. С.Воробкевича // Доба.- 2007.- 8 листоп. (ч.45).- С.3; Буковина.- 2007.- 9 листоп. (№ 86).- С. 1; Унів. вісник.- 2007.- № 12.- С. 8.

КИТАЙГОРОДСЬКА В. Тяглова сила Буковинської культури / Віра Китайгородська // Буковин. віче.- 2004.- 23 січ.

КУШНІРЕНКО А. Дослідник музичної Буковини: [до 55-річчя О.Залуцького] / А.Кушніренко // Буковина.- 2000.- 24 лип. (№ 55).- С. 3; Буковина.- 2009.- 24 лип. (№ 55).- С. 3.

КУШНІРЕНКО А. Музика – це його життя: [про О.В. Залуцького] / А.Кушніренко // Буковин. віче.- 2009.- 17 лип. (№ 55).- С. 2.

КУШНІРЕНКО А. Наслідування кращих людських якостей / А.Кушніренко // Крайова освіта.- 2004.- 30 черв.

КУШНІРЕНКО А. Педагог, музикант, краєзнавець, журналіст: [про О.Залуцького] / А.Кушніренко // Буковин. віче.- 2010.- 17 листоп. (№ 87).- С. 3.

23 ЧЕРВНЯ – 55 років від дня народження українського педагога-музиканта, краєзнавця, доцента кафедри музики ЧНУ ім. Ю.Федьковича, музично-громадського діяча Олександра Залуцького (1954) // Пам'ятаймо (Знаменні і пам'ятні дати Буковини в 2009 р.): бібліогр. покажч.- Чернівці, 2008.- С. 167-170.

КОЖОЛЯНКО ГЕОРГІЙ КОСТЯНТИНОВИЧ

Народився 27 червня 1946 року в с. Кам'яна Сторожинецького району Чернівецької області. У 1972 році закінчив історичний факультет Чернівецького державного університету ім. Ю.Федьковича, після чого деякий час працював старшим лаборантом кафедри суспільних наук Чернівецького медінституту. З 1977 р. Г.Кожолянко – викладач, а з 1981 р. – завідувач кафедри етнології, античної та середньовічної історії Чернівецького

університету. Кандидатську дисертацію захистив у 1979 р. в інституті історії Академії наук України, докторську дисертацію – у 1992 р. в інституті мистецтвознавства, фольклору та етнографії Національної академії наук України.

Г.Кожолянко є автором близько 300 наукових праць, зокрема, монографія: «Поселення та житло українців Івано-Франківщини та Буковини» (1992), «Традиційна обрядовість у народній архітектурі українців Буковини», «Етнографічні матеріали про людність українських теренів у стародавніх та античних джерелах» (обидві – 1997), «Народознавство Буковини: Громадський і сімейний побут» (Чернівці, 1998), «Народознавство Буковини: Народна архітектура» (2000), «Народознавство Буковини: Народна їжа українців» (2000), «Народознавство Буковини: Новорічно-різдвяна обрядовість українців» (2001), «Етнографія Буковини» (1999, т.1; 2001, т.2; 2004, т.3), «Етнологічні експедиції та етнографічна студентська практика» (Чернівці; Вишніця: Черемош, 2010; у співав.), «Народознавство: Українознавство» (Чернівці; Вишніця: Черемош, 2011), методичні вказівки: «Етнологія» (Чернівці: Рута, 2008), «Народознавство» (Чернівці: Рута, 2008).

Г.Кожолянко – голова Буковинського етнографічного товариства (з 1996 р.) та Чернівецького обласного об'єднання Всеукраїнського товариства «Просвіта» ім. Т.Шевченка (2005-2007 рр.).

Українському історику, етнологу, педагогу, доктору історичних наук, професору, громадському діячу Г.К. Кожолянку у 2007 році присуджено обласну літературно-мистецьку премію імені С.Воробкевича.

Література:

КОЖОЛЯНКО Г.К. Духовна культура українців Буковини / Г.К. Кожолянко; Наук.-дослід. ін-т українознавства М-ва освіти і науки України, ЧНУ ім. Ю.Федьковича. Буковин. етнограф. т-во.– Чернівці: Прут, 2007.– 404 с.: іл., фото.

КОЖОЛЯНКО Г.К. Етнографічні експедиції та етнологічна практика: навчальний посібник / Г.К. Кожолянко, Ю.П. Шестаков.— Чернівці: Рута, 2000.— 64 с.

КОЖОЛЯНКО Г.К. Етнографія Буковини.— Т.1.— Чернівці: Золоті литаври, 1999.— 384 с.: іл.

КОЖОЛЯНКО Г. Етнографія Буковини.— Т.2.— Чернівці: Золоті литаври, 2001.— 424 с.: іл.

КОЖОЛЯНКО Г.К. Етнографія Буковини = Парал. тит. арк. англ., рум. Т.3 / Г.К. Кожолянко; ЧНУ ім. Ю.Федьковича, Буковинське етнографічне т-во.— Чернівці: Золоті литаври, 2004.— 392 с.: іл., кол. іл.— Укр., англ., рум.

КОЖОЛЯНКО Г.К. Народознавство Буковини. Громадський і сімейний побут: навч. посібник.— Чернівці: Рута, 1998.— 111 с.

КОЖОЛЯНКО Г.К. Народознавство Буковини. Народна архітектура: навч. посібник.— Чернівці: Рута, 2000.— 96 с.

КОЖОЛЯНКО Г.К. Народознавство Буковини. Народна їжа українців: навч. посібник.— Чернівці: Рута, 2000.— 104 с.

КОЖОЛЯНКО Г.К. Народознавство Буковини. Новорічно-різдвяна обрядовість буковинців: Різдво-Коляда, Новий рік, Водохрещення: навч. посібник.— Чернівці: Рута, 2001.— 114 с.

КОЖОЛЯНКО Г. «Кайндлівські читання» про трипільські поселення на Буковині: [міжнар. наук.-практ. семінар в ЧНУ] / Г.Кожолянко // Буковина.— 2004.— 30 черв.

КОЖОЛЯНКО Г. Георгій Кожолянко: Ринок праці сам став регулювати систему набуття знань. А з соціальним захистом студентів уряд впорався: [розмова з докт. іст. наук, проф. Георгієм Кожолянком / вів Р.Ковальчук] / Г.Кожолянко // Свобода слова.— 2009.— 27 серп. (ч. 34).— С. 4.

КОЖОЛЯНКО Г. Магічність Буковинської Маланки: традиції та сучасність: [етнографія] / Г.Кожолянко // Нар. творч. та етнографія.— 2008. - № 1.— С. 98-106.

КОЖОЛЯНКО Г. Народний театр українців у період зимової календарної обрядовості: різдвяний вертеп: [етнографія Буковини] / Г.Кожолянко // Берегиня.– 2008.– № 4.– С. 14-22.

КОЖОЛЯНКО Г. «...тут пам'ять народна не затупіла»: [іст. просвітн. руху на Буковині] / Г.Кожолянко // Буковина.– 2008.– 28 жовт. (№ 80).– С. 3.

КОЖОЛЯНКО Г. Традиції вшанування предків: [історія Буковини] / Г.Кожолянко // Час.– 2007.– 7 черв. (№ 23).– С. 14; 14 черв. (№ 24).– С. 14.

КОЖОЛЯНКО Г. Тарас Шевченко – етнолог: [ст. доктора іст. наук, професора ЧНУ] / Г.Кожолянко // Час.– 2004.– 4 берез. (ч. 10).– С. 2, 4.

КОЖОЛЯНКО Георгій Костянтинович // Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М.Богайчук.– Чернівці, 2005.– С. 130.

КОЖОЛЯНКО Георгій Костянтинович // Літературно-мистецька Сторожинеччина: довідник / авт.-упоряд. Т.Б. Катамай, Т.І. Ковбан, Ф.С. Кучережко.– Чернівці, 2006.– С. 31-32.

КОЖОЛЯНКО Георгій Костянтинович // Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича.– К., 2005.– С. 30, 97, 98.

ДОБРЖАНСЬКИЙ О. Покликаний служити науці й людям: [про 60-ліття вченого, доктора іст. наук, проф. кафедри етнології, античної та середньовічної історії ЧНУ ім. Ю.Федьковича Г.К. Кожолянка] / О.Добржанський // Свобода слова.– 2006.– 21 верес. (№ 37).– С. 16.

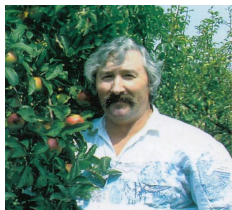
НАУЛКО В. Дар служити науці: [про ювілей проф. Г.К. Кожолянка] / В.Наулко // Буковина.– 2006.– 30 черв. (№ 50).– С. 2.

ПОКЛИКАННЯ служити науці й людям: [про конф., присвяч. 60-річчю від дня народж. Г.К. Кожолянка] // Свобода слова.– 2006.– 14 верес. (№ 36).– С. 17.

ПОКЛИКАННЯ – служити науці і людям: [про доктора іст. наук, проф. Г.Кожолянка] // Час.– 2006.– 29 черв. (№ 26).– С. 15; Свобода слова.- 2006.- 14 верес. (№ 36).- С. 17.

27 ЧЕРВНЯ – 65 років від дня народження доктора історичних наук, професора кафедри етнології, античної та середньовічної історії ЧНУ ім. Ю.Федьковича Георгія Кожолянка (1946) // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2011 р.): бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2010.- С.141-144.

НАГІРНЯК ІВАН СЕМЕНОВИЧ

Народився 25 березня 1949 року в с. Ломачинці Сокирянського району Чернівецької області в селянській родині. Після закінчення Ломачинецької середньої школи (срібна медаль) вступав до Чернівецького університету на філологічний факультет, але не пройшов за конкурсом.

Деякий час працював помічником майстра на тракторній бригаді рідного села.

У 1967 році вступив у Київський політехнікум зв'язку і здобув технічну професію.

Під час служби в армії друкував свої вірші у військовій газеті «Во славу Родине», один з них поклав на музику керівник військового ансамблю Ю.Ламброза.

У 1973 році Іван Семенович розпочав свій творчий журналістський шлях на сторінках газети «Дністрові зорі» (м. Сокиряни), згодом працював заступником директора глибоцької районної газети «Будівник комунізму», в редакції новодністровської багатотиражки «За высокие темпы», а також обласних газет «Молодий буковинець», «Буковинське віче», «Буковина».

Вищу освіту І.С. Нагірняк здобув на факультеті журналістики Львівського ордена Леніна державного університету ім. Івана Франка (1974-1980).

З 1982 року з сім'єю проживає у місті Новодністровську. Саме тут відбувся він як письменник.

Першою його монументальною працею стала книга-альбом «Світло з людських долонь» (2003) про героїв Дністробуду. У 1984 році Івана Семеновича обрано головою об'єднаного комітету профспілки Дністровської ГАЕС, а пізніше – делегатом республіканського і всесоюзного з'їздів працівників енергетики.

Він – автор більше 10 книг і сотень журналістських публікацій: збірок п'єс «Пастушок на літо», «Жіноча доля», збірки віршів «Сповідь» (2006), циклу поезій «Чи то юність моя у барвистім вінкові», «Уже в синів родилися сини», поетично-прозової книги «Мелодія давньої юності», прози та публіцистики «Прозріння», «Відлуння незабутніх стріч» (2006), «Стежки крізь серце», документально-публіцистичної повісті «Корни и древо», фотонарису «Світло з людських долонь», а також співавтор художньо-документальних повістей «Новодністровськ засвічує вогні», «Доля врожаями колоситься». У 2008 році вийшла книга нарисів «Окрилені долі» та «Озирнися з Гострої Скали».

За його першою п'єсою «Нікому тебе не віддам» у 1984 році поставлено виставу (режисер Є.Томнюк), що мала великий успіх.

Іван Нагірняк - лауреат Всеукраїнської літературної премії ім. Михайла Чабанівського за книгу нарисів «Відлуння незабутніх стріч» (2007), дипломант другого Всеукраїнського конкурсу радіоп'єс «Відродження забороненого жанру» (2008) за п'єсу «Голодомор», IX Всесоюзного конкурсу п'єс та пісенної лірики про кохання «Коронація слова - 2009» у номінації «П'єси» за п'єсу «Батьківська хата» та обласної літературно-мистецької премії ім. Сидора Воробкевича (2007).

Він – член Національної спілки письменників (2003) та Національної спілки журналістів України (1979).

Іван Семенович - почесний громадянин рідного села Ломачинці (2000) та міста Новодністровська (2000).

Література:

НАГІРНЯК І.С. Відлуння незабутніх стріч: новели та нариси / І.Нагірняк.- Чернівці: Місто, 2006.- 304 с.: іл.

НАГІРНЯК І.С. Жіноча доля: п'єси / І.Нагірняк.- Чернівці: Букрек, 2005.- 232 с.

НАГІРНЯК І.С. Мелодія давньої юності / І.Нагірняк.- Чернівці: Букрек, 1999.- 125 с.

НАГІРНЯК І., Чорний О. Новодністровськ засвічує вогні / І.Нагірняк.- Чернівці: Буковина, 1992.- 120 с.

НАГІРНЯК І.С. Озирися з Гострої Скали: новели та оповідання / І.Нагірняк.- Чернівці: Букрек, 2008.- 240 с.: іл.

НАГІРНЯК І.С. Окрилені долі: нариси / І.Нагірняк.- Чернівці: Букрек, 2008.- 345 с.

НАГІРНЯК І. Прозріння: поезії, новели, нариси та замальовки.- Чернівці: Букрек, 2001.- 220 с.

НАГІРНЯК І.С. Світло з людських долонь: фотонарис / І.Нагірняк.- Чернівці: Букрек, 2003.- 132 с.: іл.

НАГІРНЯК І.С. Сповідь: вірші / І.Нагірняк.- Чернівці: Місто, 2006.- 64 с.

НАГІРНЯК І.С. Стежки крізь серце: публіцистика / І.Нагірняк.- Чернівці: Букрек, 2004.- 232 с.

НАГІРНЯК Іван Семенович // Богайчук М. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М.Богайчук.— Чернівці, 2005.— С. 190.

НАГІРНЯК Іван Семенович // Гусар Ю. Дністровий зорепад: штрихи до енциклопедичного словника-довідника «Літ.- мист. Сокирянщина» / Ю.Гусар.- Чернівці, 2010.- С. 67-68.

НАГІРНЯК Іван Семенович // Інформаційний простір Буковини.— Чернівці, 2004.- С. 154.

НАГІРНЯК Іван Семенович // Літературно-мистецька Сокирянщина: біобібліогр. довідник / Сокирян. ЦРБ; підгот. Польова Н.В., Попадюк В.Ф., Швець А.В.- Сокиряни, 2008.

БАГРІЙЧУК І. У відлунні незабутніх стріч: [вечір, присвяч. творчості письменника з Новодністровська І.Нагірняка в Будинку письменника Нац. спілки письменників України] / І.Багрійчук // Буковин. віче.- 2006.- 31 берез.

БОДНАРЮК Ю. «Вдячний долі, що мої книги йдуть поміж люди»: [про письменника І.Нагірняка із Новодністровська] / Юлія Боднарюк // Мол. буковинець.- 2008.— 3 січ. (№ 1).- С. 14.

БРОЗИНСЬКИЙ М. Нехай не заростають батьківські пороги: [про творч. укр. ж-ста, нашого земляка-буковинця, письм. Івана Нагірняка] / Михайло Брозинський // Буковина. — 2009. — 27 берез. (№ 24).— С. 3.

ВАСКАН В. Жіноча доля оспівана пером: [про творч. Івана Нагірняка] / Василь Васкан // Буковин. віче.— 2000.— 4 черв. (№ 41).- С. 3.

ГОНЧАР І. Коронація Нагірнякового пера / Інна Гончар // Буковина.— 2009.- 10 лип.

ГУСАР Ю. 25 березня народився український письменник, журналіст Іван Нагірняк (1949) / Юхим Гусар // Вечірні Чернівці.— 2007.— 15 берез. (№ 11).— С. 6.- (Зі скрині чернівецького літописця (19-25 берез.)).

КОРОНЕНКО С. Всеукраїнський конкурс радіоп'єс: [лауреати – Василь Фольварочний, п'єса «З висоти пташиного польоту»; Іван Нагірняк, п'єса «Голодомор», м. Новодністровськ] / С.Короненко // Літ. Україна.- 2008.- 25 груд. (№ 50).- С. 2.

КУРГАН В. Його дороги і тривоги: [про кн. письм. І.Нагірняка «Стежки крізь серце»] / В.Курган // Дністр. зорі.- 2005.- 12 берез. (№ 11).- С. 5.

МЕЛЬНИЧУК Б. Барви Нагірнякової новелістики // Нагірняк І. Озирися з Гострої Скали. Новели та оповідання.— Чернівці, 2008.— С. 5-14.

ЛАЗАРУК М. Мандрівка у знайоме минуле: [про Івана Нагірняка] / Нагірняк І. Окрилені долі. Нариси.- Чернівці, 2008.- С. 6-9.

ЛАЗАРУК М. Пульс життя у драмі / Мирослав Лазарук // Дністрові зорі. — 2005. — 17 груд.

ПАНЦИР Д. Свіже і чисте як передосвітня зоря / Дмитро Панцир // Буковина.- 2009.- 25 груд. (№ 99).- С.7.

ПАШКОВСЬКА В. Літопис людських душ: [про письм. Івана Семеновича Нагірняка із м. Новодністровська] / В.Пашковська // Буковин. віче.- 2009.- 4 лют. (№ 9).- С. 3.

САВЧЕНКО К. На зрізі нашого буття / Костянтин Савченко // Буковина.— 2006.

СЕЛЕЗІНКА В. П'єса — як дівчина на віддання / Василь Селезінка // Буковина.— 2005.- 9 груд.

ТИЩЕНКО К. Візерунки долі Івана Нагірняка: [про письм., ж-ста, лауреата премії ім. С.Воробкевича та М.Чабанівського, почесного громадянина м. Новодністровськ і с. Ломачинці І.С. Нагірняка] / К.Тищенко // Дністрові зорі.- 2009.- 20 берез. (№ 12).- С. 1, 3, 5.

ТИЩЕНКО К. Криниця його доброти: [про Івана Нагірняка] / Катерина Тищенко // Дністрові зорі.- 1999.- 20 берез. - С. 5.

УРСУЛ В. Надихають цілющі родинні джерела: [про талановитого письм. І.С. Нагірняка з Новодністровська] / В.Урсул // Буковин. віче.- 2009.- 18 берез. (№ 21).- С. 2.

ПАСІЧАНСЬКИЙ ЯРОСЛАВ ІВАНОВИЧ

Народився 5 жовтня 1944 року в селі Середній Березів Косівського району Івано-Франківської області. Малювати любив з дитинства.

У 1960-1968 рр. навчався у Косівському училищі прикладного мистецтва на відділенні художньої обробки дерева. З Косівського училища Я.Пасічанського направляють, як фахівця у чернівецькі художні майстерні художфонду України (1968) при відділенні обласної організації

Спілки художників України (тепер НСХУ), де і розгортається творча діяльність різьбяра-початківця.

Його твори – орнаментальні тарелі, скриньки, декоративні пласти, різноманітні побутові дерев'яні вироби стають на рівні з творами знаменитих митців-різьбярів Гуцульщини. Я.Пасічанський – учасник Всеукраїнських виставок з 1969 року. На першу з них – 1969 року, присвячену 100-річчю від дня народження Л.Українки, - виготовив альбом «Ятрань». Це була композиція зі шкіряною обкладинкою і металічною накладкою.

Його декоративні тарелі «Буковинська квітка» (1977), «За мир» (1984), «Червона калина» (1991), «Рум'янок», «Біла акація», «Пророк» (1969-1994), хрест «Капличка», фігуративна декоративна пластика (1994) приносять йому творчий успіх. В різьбі широко використовує українську національну символіку, орнаменталістику, досягає їхнього органічного поєднання з фактурою дерева.

Персональна виставка творів художника декоративно-ужиткового мистецтва в Чернівцях відбулася у 1994 році.

До Спілки художників вступав тричі - у 1972 р., у 1979 р. (16 республіканських і три всесоюзних виставки) і тільки у 1985 р. став членом Спілки художників СРСР (тепер НСХУ).

Твори художника зберігаються в десяти музеях, а також у Папи Римського у Ватикані (різьблена скринька, виготовлена 2000 року), в приватних колекціях Австрії, Англії, Німеччини, Канади, Австралії, Ізраїлю.

У 1998 році здобув звання «Заслужений художник України».

Своє 60-річчя (2004) відзначив другою персональною виставкою у Чернівцях.

Лауреат літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича 2007 року.

У 2008 році Ярослав Іванович отримав звання «Народний художник України».

Література:

КАТАЛОГ виставки творів декоративно-прикладного мистецтва Ярослава Пасічанського / вст. ст. М.Лазарука.– Чернівці, 1994.

ЯРОСЛАВ Пасічанський – Заслужений художник України [образотв. матеріал]: каталог виставки творів декоративно-ужиткового мистецтва (різьблення, інкрустація).– Чернівці: Золоті литаври, 2004.– 54 с.: кол. іл.

ПАСІЧАНСЬКИЙ Ярослав Іванович: [худож. декор.-ужиткового мистец.] // Митці Буковини: енцикл. довід. / авт.-упоряд. Т.Дугаєва, І.Міщенко.– Т.1.– Чернівці, 1998.– С. 84.

ЯРОСЛАВ Пасічанський: [різьбяр по дереву] // Мистецтво Буковини.– Чернівці, 2004.– С. 38.

ПАСІЧАНСЬКИЙ Ярослав Іванович: [худож.] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В. Боганюк, О.О. Гаврилюк, Г.В. Добровольська, М.М. Довгань, А.С. Іваницька.- Чернівці, 2010.- С. 58-60.

УКРАЇНА. Президент (2005-; В.Ющенко) Про відзначення державними нагородами України працівників підприємств, установ та організацій міста Чернівці: [звання «Народний художник України» Пасічанському Я.І. – художнику декор.-приклад. мист-ва]: Указ Президента України [від 1 жовт. 2008 р. № 887/2008] // Офіційний вісник Президента України.- 2008.-

№ 42.- С. 48-49; Уряд. кур'єр.- 2008.- 31 жовт. (№ 204).- Орієнтир, с.5.

БИКОВ А. Квітка надії. Музика одухотвореного дерева: [персон. вист. творів різьбяр Я.Пасічанського] / А.Биков // Буковин. віче.– 1994.– 15 жовт.; 26 жовт.

БОДНАРЮК О. Скриньку для Папи Римського майстер вирізав три місяці: [робота майстра по дереву Я.Пасічанського у музеї Ватикану] / О.Боднарюк // Мол. буковинець.– 2004.– 21 жовт. (№ 118).– С. 13.

БОТЮК В. У Чернівцях відкрилася виставка автора скрині Папи Римського: [в мемор. музеї В.Івасюка відкрилася вист. Ярослава Пасічанського] / В.Ботюк // Доба.– 2008.–

22 трав. (№ 20).– С. 4.

ВИЙШОВ у світ ювілейний каталог творів відомого різьбяр: [вист. у Чернів. худож. музеї чл. НСХ України, засл. худож. України Я.Пасічанського] // Свобода слова.– 2004.–

14 жовт. (ч. 42).– С. 20.

ВІТАЄМО! [Указом Президента України різьбярєві Я.І. Пасічанському присвоєно почесне звання «Засл. худож. України»] // Мол. буковинець.– 1998.– 27 лют. (№ 9).– С. 2; Буковин. віче.– 1998.– 28 лют. (№ 17).– С. 8.

ВОРОНЮК Л. Музей В.Івасюка запрошує до вітальні: [вист. різьбяр Ярослава Пасічанського у вист.-мист. вітальні] / Л.Воронюк // Буковин. віче.– 2008.– 21 трав. (№ 37).– С. 1.

ГОРИЦВІТ М. Зажинки гуцульського майстра: [худож., майстер «сухої різьби» Ярослав Пасічанський] / М.Горицвіт // Буковин. журнал.- 2008.- № 4.- С. 175-177.

ГРИНЮК В. Буковинський різьбяр – Папі Римському: [засл. худож. України Я.Пасічанський] / В.Гринюк // Мол. буковинець.– 2000.– 28 квіт.-5 трав. (№ 18).– С. 3; Буковин. віче.– 2000.– 6 верес. (№ 69).– С. 1.

ГРИНЮК В. «Вироби з дерева, що продають на базарах, - халтура»: [про різьбяр Я.Пасічанського] / В.Гринюк // Мол. буковинець.– 2008.– 13 листоп. (№ 129).– С. 18.

ДУГАЄВА Т. Віртуоз гуцульської різьби / Т.Дугаєва // Чернівці.– 1994.– 28 жовт.

КРАСНОДЕМСЬКИЙ В. П'ять голубів надії: [Чернів. худож. Я.Пасічанський] / В.Краснодемський // Рад. Буковина.– 1984.– 22 серп.

ЛАЗАРУК М. Грушеві рапсодії: [про різьбярство на Буковині та про Я.Пасічанського] / М.Лазарук // Чернівці.– 2008.– 30 трав. (№ 22).– С. 4.

ЛАЗАРУК М. Квітка надії Ярослава Пасічанського: [експозиція в Чернів. худож. музеї буковин. різьбяр по дереву] / М.Лазарук // Чернівці.– 2004.– 15 жовт. (№ 42).– С. 16.

ЛАЗАРУК М. Музею Івасюка подарували «квітку надії»: [про відкриття в музеї персон. вист. різьбяр, засл. худож. України Я.Пасічанського] / М.Лазарук // Мол. буковинець.– 2008.– 15-16 серп. (№ 92).– С. 5.

ЛАЗАРУК М. Плоди вічного дерева: [про Я.Пасічанського] / М.Лазарук // Мол. буковинець.– 1994.– 18-24 верес. (№ 39).– С. 5; Буковин. віче.– 1994.– 15 жовт.; Буковина.– 1994.– 26 жовт.; Образотв. мистецтво.– 1997.– Ч. 3-4.– С. 72.

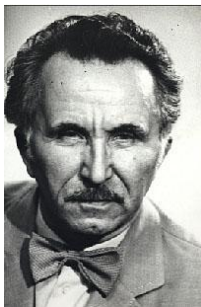
ЛУЧАК В. Порухом руки, щедрістю серця: [роботи Я.Пасічанського в худ. музеї] / В.Лучак // Новий день.– 1994.– 15 жовт.

РОСИНСЬКА О. Наступник традицій славних: [вист. засл. худож. України Я.Пасічанського виробів з дерева в Чернів. худ. музеї] / О.Росинська // Час 2000.– 2004.– 15 жовт. (ч. 43).– С. 17.

ХАЛАЇМ С. Різьбяр, що оживляє дерево: [Я.Пасічанський] / С.Халаїм // Буковин. віче.– 1998.– 18 берез. (№ 22-23).– С. 10.

ЧОРНЕЙ В. Різьблені хрести і копію скрині, подарованої Іоанну Павлу II, виставлено у музеї Володимира Івасюка: [відкрито нову виставкову залу, першим свої роботи тут представив худож. Я.Пасічанський] / В.Чорней // Мол. буковинець.– 2008.– 16-17 трав. (№55).– С. 5.

РІДУШ ТАРАС ДМИТРОВИЧ

Народився 11 січня 1924 року в Чернівцях (околиця Хабатівка) в родині Дмитра Ридуша, свідомого українця, організатора української читальні імені Маркіяна Шашкевича, самодіяльної театральної трупи, хору, нелегальної української початкової школи. Акторський шлях Тараса Ридуша розпочався ще в дитячому віці на сцені довоєнного напівпрофесійного театру «Руської Бесіди», а в 15 років його запросила режисер професійної театральної трупи Українського Народного Дому

Одарка Кнезько на роль юного Тараса Шевченка у виставу «До світла, до волі». Після переїзду до Чернівців наприкінці 1940-го Харківського театру Революції і відкриття Чернівецького державного українського драматичного театру під керівництвом І.Я. Юхименка, Тарас Рідуш, як і більшість акторів із Народного Дому, влився до цього високопрофесійного колективу (1941). Т.Рідушу випало грати разом із такими зірками першої величини, як Сидір Терлецький, Іван Дудич, Прокіп Якович Столяренко-Муратов, Петро Герасимович Міхневич, Галина Яківна Янушевич.

Однак, творчий ріст молодого актора нагло перервала Друга світова війна, за якою послідувала нова окупація краю сателітом Гітлера – Румунією. Для українського патріота розпочалися тяжкі митарства. Йому довелося працювати на примусових роботах в Австрії, скуштувати «гостинності» румунської в'язниці, з якої потрапив до румунської армії, «штрафну» частину. Потім знову були втечі й арешти, і знову втечі.

Але цю радісну подію затьмарили арешти органами НКВС артистів українського самодіяльного театру з Народного Дому, яких звинуватили у «Буржуазному націоналізмові», й Рідушеві лише завдяки щасливій випадковості вдалося уникнути печальної долі своїх старших побратимів.

Проте переслідування української інтелігенції з боку всіх мастей окупантів не змусило Тараса Рідуша зрадити своєму юнацькому захопленню музою Мельпоменою. Понад 60 літ він жив життям справді рідного театру: з ним об'їздив із гастроллями майже весь колишній Радянський Союз, тут знайшов свою долю – прекрасну актрису – Ольгу Іванівну Садовникову. Зіграв на сцені близько півсотні ролей різного плану: прокурор Рамель («Мачуха» О.Бальзака), Сміду («Полум'яні серця» С.Снігура), Капітан та Фінансер («Земля» і «Вовчиха» О.Кобилянської), Каюс («Віндзорські кумасі» В.Шекспіра), Есер («Правда» О.Корнійчука), Тиміш («Сватання на Гончарівці» Г.Квітки-Основ'яненка), Капрал і Тевкало («Дністрові кручі» та «Запечатаний двірник» Ю.Федьковича), Професор («Вода з

отчої криниці» В.Фольварочного), Дід («Наймичка» І.Карпенка-Карого), Монах («Тіль» Г.Горіна), Іцик («Лови на ловців» С.Яричевського), Сват («Як наші діди парубкували» В.Канівця), Запорожець («Різдвяна ніч» М.Гоголя) та інші.

Уміле поєднання адміністративних якостей, виробнича винахідливість й відчуття акторської природи, дозволили Т.Рідушу, не залишаючи сцени, бути помічником режисера, а згодом – завідувачем трупі театру.

Впродовж багатьох років Т.Д. Рідуш очолював акторську трупі.

На сторінках міської преси в газетах «Молодий буковинець», «Свобода слова» Тарас Рідуш вів розповідь про історію Чернівців.

У 2007 р. в номінації «Театральне мистецтво» Т.Рідушу вручено премію ім. С.Воробкевича.

Помер 28 жовтня 2008 р. в Чернівцях.

Література:

ВИШНЕВСЬКА М. «Трамвай на вулиці Гагаріна не відповідає тим, що були у Чернівцях»: [запевняє старійшина чернівецької інтелігенції, завідувач трупі Чернівецького музично-драматичного театру ім. О.Кобилянської Тарас Рідуш, який ще в дитинстві полюбляв кататися «зайцем» у чернівецьких трамваях] // Свобода слова.– 2008.– 22 трав. (ч.19).– С. 17.

КАЛМИКОВА О. Спогади про Чернівці з Тарасом Рідушем / Олена Калмикова // Час.– 2005.– 29 верес. (ч. 39).– С. 19.

РІДУШ Т. Чернівці ніколи не називали маленьким Парижем: [інтерв'ю із старійшиною Чернів. муз.-драм. театру ім. О.Кобилянської Тарасом Рідушем / вела М.Вишневська] / Т.Рідуш // Свобода слова.– 2008.– 3 квіт. (№ 13).– С. 17.

ЧАС приватних читалень та серенад: [інформ. зав. трупі Чернів. муз.-драм. театру ім. О.Кобилянської Т.Рідуша] // Мол. буковинець.– 2008.– 18 верес. (№ 105).– С. 6.

ЧЕРНІВЕЦЬКІ історії від Тараса Рідуша // Мол. буковинець.– 2008.– 2 жовт. (№ 111).– Місто, с. 7.

ЧОРНЕЙ В. У старому місті було два пляжі на Пруті, а бали у Народному Домі тривали з вечора до світанку: [спогади про Чернівці від Т.Рідуша] / Валерія Чорней // Мол. буковинець.– 2008.– 5 черв. (№ 63).– С. 14.

[РІДУШ Т.] // Сулятицький Т. Чернівецький український музично-драматичний театр імені Ольги Кобилянської: нарис історії / Тадей Сулятицький.– Чернівці, 2004.– С. 39; 43; 50; 51; 60; 62; 63; 75; 139; 141; 147.

БЕНЕФІС Тараса Рідуша – актора, чернівчанина і патріота // Свобода слова.– 2004.– 15 січ. (ч. 3).– С. 16.

ВРУЧЕНО премію ім. С.Воробкевича: [в номінації «Театральне мистецтво» - Т.Рідушу – зав. трупі Чернів. облмуздрамтеатру ім. О.Кобилянської] // Доба.– 2007.– 9 листоп. (№ 86).– С. 1.

ЗАСЛАВЕЦЬ Г. Життя, присвячене театру: [про актора Чернів. облмуздрамтеатру ім. О.Кобилянської Т.Рідуша] / Г.Заславець // Чернівці та чернівчани.– 2003.– 28 берез. (№ 13).– С. 3.

ЗАСЛАВЕЦЬ Г. Тарас Рідуш: «Про справжніх акторів кажуть не вони в театрі, а театр в них» / Г.Заславець // Буковин. віче.– 2004.– 4 лют.

ПОМЕР старійшина театру актор Тарас Рідуш // Мол. буковинець.– 2008.– 30 жовт. (№ 123).– С. 5.

СУЛЯТИЦЬКИЙ Т. Лицар її Величності Мельпомени: [спогад про ветерана укр. театру на Буковині Тараса Рідуша] / Т.Сулятицький // Буковина.– 2009.– 27 берез. (№ 24).– С. 3.

ЧЕХОВСЬКИЙ І. Драма, у якої не було репетиції: [про Т.Д. Рідуша] / І.Чеховський // Час 2000.– 2001.– 2 лют. (ч. 5).– С. 6.

РІДУШ Тарас Дмитрович: [некролог, 11.01.1924 – 28.10.2008] // Час.– 2008.– 30 жовт. (ч. 44).– С. 12; Мол.

буковинець.— 2008.— 30 жовт. (ч. 123).— С. 5; Свобода слова.— 2008.— 30 жовт. (ч. 42).— С. 18.

11 СІЧНЯ – 85 років від дня народження актора, режисера, старійшини Буковинської сцени, громадського діяча Тараса Рідуша (1924-2008) // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2009 р.): бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2008.- С. 12-14.

СОЗАНСЬКИЙ ЙОСИП ЙОСИПОВИЧ

Народився 1 січня 1975 року в м. Турка на Львівщині. Тут ходив до середньої музичної школи, тут закладались основи світогляду, звідси він пішов у широкий світ знань. В 1988 році Йосип переїжджає до Львова і навчається там у середній спеціальній музичній школі ім. Соломії Крушельницької по класу валторни (викладач Володимир Антонів) і факультативно - мистецтву диригування. У 1993 році закінчив школу з відзнакою і того ж року став студентом Львівського державного вищого музичного інституту ім. М.Лисенка (клас валторни). Паралельно вчиться (з 1994 р.) на кафедрі оперно-симфонічного диригування, а також оволодіває премудростями військової кафедри. У 1997 році Йосип Созанський екстерном здає випускні іспити на кафедрі духових інструментів і на військовій кафедрі. Через рік (1988) з відзнакою захистив диплом диригента-симфоніста і направляється на роботу диригентом Львівського театру опери та балету ім. Соломії Крушельницької, де працює впродовж 1998-2000 років.

У 2000 році молодий диригент бере участь у конкурсі на посаду диригента симфонічного оркестру Чернівецької обласної філармонії і перемагає, а з 2002 року стає художнім керівником і головним диригентом цього колективу.

Й.Созанський продовжує навчання в аспірантурі при Львівській музичній академії (клас професора Юрія Луціва).

Щойно ставши диригентом Чернівецької філармонії у 2000 році, бере участь у програмі Швейцарсько-Українських днів культури у Києві, де здобуває визнання як київських, так і швейцарських музикантів.

В репертуарі Буковинського оркестру більш як 50 концертних програм, з якими він і його диригент Йосип Созанський виступали в Італії (2000, 2001), Австрії (2003), Румунії, Югославії, Україні (фестиваль «Прем'єри сезону» - Київ, 2002; Дні буковинської культури в Києві (2004)) та ін.

У 2007 році отримав літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича, а в 2009 році – звання «Заслужений діяч мистецтв України».

Література:

СОЗАНСЬКИЙ Й. Музиканти – це не клавіші, а душі...: [розмова з дириг. симфон. оркестру Чернів. обл. філармонії, який готується до гастролей в Швейцарію / вела Н.Госик] // Погляд.– 2006.– 3 берез. (№ 17).– С. 17.

СОЗАНСЬКИЙ Й. То що насправді – еволюція чи деградація?: [ст. кер. симфон. оркестру обл. філармонії] / Й.Созанський // Час 2000.– 2004.– 11 лют. (ч. 6).– С. 5.

СОЗАНСЬКИЙ Й. Чари восьмого дива світу: [кер. симфон. оркестру Чернів. обл. філармонії] / Й.Созанський // Буковина.– 2005.– 14 січ.

ПРО нагородження працівників культури і мистецтв Чернівецької області: [про присвоєння звання «Заслужений діяч мистецтв України» Й.Й. Созанському]: Указ Президента України від 3 черв. 2009 р. № 390 // Чернівці.- 2009.- 12 черв. (№ 24).- С. 1.

РІК Прута, Дністра і Черемоша: [про фест. «Букова віть», у рамках заходу Президент вручив державні нагороди, в т.ч. «Засл. діяч мист. України» - Созанському Й.Й.] // Буковин. віче.- 17 черв. (№ 46).- С. 2.

ЗБОРОВСЬКИЙ П. Диригент Йосип Созанський: [Чернів. філармонії. Біографія] / П.Зборовський // Бойківщина: наук. збірник.— 2007.— Т.3.— С. 390-393.

СОЗАНСЬКИЙ Йосип Йосипович: [диригент] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В. Боганюк, О.О. Гаврилюк, Г.В. Добровольська, М.М. Довгань, А.С. Іваницька.— Чернівці, 2010.— С. 167-169.

ЛЕБЕДИНСЬКА Л. Чернівецький симфонічний записав перший компакт: [презентація першого компакт-диску «Моцарт і Сальєрі», записаного чернів. музикантами під орудою Й.Созанського] // Версії.— 2007.— 23-30 берез. (№ 12).— С. 8.

МИРОНИК О. Чернівецький симфонічний оркестр зіграв на віки: [у студії звукозапису «Інтервал» записано компакт-диск симфон. оркестру Чернів. обл. філармонії під кер. Й.Созанського] / О.Мироник // Доба.— 2007.— 15 берез. (№ 11).— С. 1, 6.

ПАЛІЙ З. Подорож до Відня: [симфон. оркестр Чернів. філармонії під кер. львів. дириг. Й.Созанського] / З.Палій // Селян. інтереси.— 2000.— 16 берез. (№ 10).— С. 2.

ПАНАС І. Відродження оркестру: [симфон. оркестру Чернів. обл. філармонії присвоєно статус Академічного, дириг. Й.Созанський] / І.Панас // Освіта Буковини.— 2008.— 12 груд. (№ 23).— С. 1.

ФЕЩУК Н. Перший диск Чернівецького симфонічного оркестру: [дириг. Й.Созанський] / Н.Фещук // Чернівці.— 2007.— 30 берез. (№ 13).— С. 5.

СТІНКОВИЙ ТАРАС ДМИТРОВИЧ

Народився 5 вересня 1941 року в с. Ленківці, що під Чернівцями, у сім'ї службовців. З 1947 по 1957 рік навчався у НСШ № 17, СШ № 19. Під час навчання в

школі ознайомився з нотною грамотою. У 1957 році не поступивши на хімічний факультет Чернівецького університету, став студентом музичного відділу педагогічного училища, де був призначений старостою хору. По закінченні училища (з відзнакою) Тарас Дмитрович працював учителем співів та музики в Чернівецькій школі-інтернаті № 2. З грудня 1961 по серпень 1964 року служив в залізнично-дорожніх військах Радянської Армії. Після демобілізації працював учителем співів та музики в школі-інтернаті № 1. У 1966 році Стінковий Т.Д. вступив до Київської державної консерваторії ім. П.Чайковського на диригентсько-хоровий факультет, який закінчив у 1971 році.

З 1971 року і по сьогоднішній день Тарас Дмитрович працює в Чернівецькому педагогічному училищі (педагогічний коледж ЧНУ ім. Ю.Федьковича) на посаді викладача хорового класу та диригування.

У 1972 році організував жіночий хор педагогічного училища, яким керував до 1981 року. 1972-1978 рр. – завідувач музичним відділом, голова предметно-методичної комісії викладачів диригування та хорового класу, завідувач кабінетом хорового класу та диригування. У 1975 році організував камерний хор викладачів педучилища.

З 1981 року Стінковий Тарас керує мішаним хором студентів музичного відділу, який у 2003 році здобув звання «Народний художній колектив».

У 1989 році стає керівником чоловічої хорової капели викладачів та співробітників Чернівецького університету. У 1992 році за сумісництвом працює головою секції викладачів диригування та хорового класу.

1994-1995 рр. – працював в республіці Хорватія з українськими та русинськими колективами.

У 1991-1993 рр. Стінковий Т.Д. обраний головою громадського комітету мікрорайону «Ленківці».

З 1995 року бере участь у роботі вокально-інструментального гурту викладачів педагогічного коледжу «Джерело» як хормейстер і учасник гурту, що у 2000

році здобув звання «народний колектив».

У 2006 р. отримує посаду асистента кафедри музики ЧНУ ім. Ю.Федьковича.

У 2007 р. присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література:

СТІНКОВИЙ Т. Хорові твори а caprella: збірник нот / Т.Стінковий.- Чернівці, 2007.- 22 с.

ЧОЛОВІЧА хорова капела «Дзвін» / уклад.:

І.М. Зушман, Т.Д. Стінковий, В.К. Маслюченко, І.В. Хомік, І.В. Снігур.- Чернівці: Рута, 2009.- 40 с.

СТІНКОВИЙ Т. «Дзвін» нашої гордості і слави / Т.Стінковий, І.Зушман // Унів. вісник.- 2008.- № 12.- С. 15.

СТІНКОВИЙ Т. Ленківська духовна / Т.Стінковий // Саїнчук К. Сурми Буковини.- Чернівці, 2005.- С. 34-35.

[СТІНКОВИЙ Тарас Дмитрович] // Саїнчук К. Веселка над Прутом / К.Саїнчук.- Чернівці, 2008.- С. 85, 94, 96, 112-113, 180.

СТІНКОВИЙ Тарас Дмитрович // Хорові диригенти Буковинського краю: довідник-посібник / уклад. А.В. Плішка.- Чернівці, 2008.- С. 74-76.

ВАСКАН В.В. Тарасова пісня: [про викладача муз. відділення педколеджу ЧНУ ім. Ю.Федьковича Т.Д. Стінкового – музиканта і хормейстра] / В.Васкан // Буковин. віче.- 2007.- 23 листоп. (№ 90).- С. 2.

КОБЕВКО П. Україна над прірвою / П.Кобевко // Час.- 2007.- 13 лип. (№ 37).- С. 2.

ПАВЛОВИЧ Н. Дзвону – 40 років / Н.Павлович // Унів. вісник.- 2009.- № 67.- С. 22-23.

ФЕЛЬДМАН ЛЕВ БОРИСОВИЧ

Народився 21 січня 1948 році в м. Чернівці. Навчаючись у загальноосвітній школі здобув ще й музичну освіту, після чого поступив до училища культури, а пізніше в Харківський державний інститут культури на спеціальність – керівник оркестру народних інструментів, який закінчив у 1971 році. Практичну діяльність почав у цьому ж році на посаді викладача відділу народних інструментів культурно-освітнього училища у Чернівцях, а також став керівником оркестру народних інструментів (1971), в якому мінялися тільки назви – російський, молдавський, український. У 2001 році Лев Фельдман створив унікальний по репертуару та манерою виконання оркестр єврейської музики, який здобув звання «народного», а також став лауреатом багатьох європейських та українських конкурсів і фестивалів.

У 2002 р. Лев Фельдман з оркестром дебютували на XII Міжнародному фестивалі «Буковинські зустрічі» у польському місті Ястров'є, а в 2005 році здобули Гран-прі на Київському міжнародному фестивалі.

У березні 2007 р. на X Міжнародному клезмерському фестивалі у м. Фюрт (Німеччина) оркестр здобув Гран-прі, а також двічі став лауреатом Всеукраїнського фестивалю єврейського мистецтва «Шолом, Україно!». Набувши популярності своєю майстерністю та самобутністю гастролював у Австрії (Відень, Грац, Лінц, Зальцбург), Польщі (Краків, Зелена Гура, Вроцлав, Клагєфурт), Німеччині (Берлін, Нюрнберг, Фюрт, Ієна, Ерфурт, Магдебург, Дрезден, Лейпциг), Угорщині (Будапешт, Петч), Україні (Хмельницький, Вінниця, Маріуполь, Запоріжжя, Рівне, Кам'янець-Подільський).

Оркестр «Фрейлехс з Чернівців» («Радість з Чернівців») під вправним керівництвом диригента і зараз функціонує і виконує музику народів світу – єврейську, українську (гуцульську), угорську, польську.

Лев Борисович був оркестровим акомпаніатором і першим аранжувальником пісень Тіни Кароль (Тетяни Ліберман).

Сьогодні він паралельно продовжує працювати викладачем-методистом училища мистецтв ім. С.Воробкевича і за 38 років плідної праці з його класу вийшло понад 100 випускників, серед яких 46 закінчили вищі мистецькі заклади та стали гордістю нашої країни.

У 2007 році нагороджений обласною літературно-мистецькою премією ім. С. Воробкевича.

Література:

АБЕЛЬ Р. Візит у відповідь із наслідками. Клезмерський фестиваль: Чернівецький оркестр задаровував у міському театрі: [дириг. Л.Фельдман] / Роза Абель / Перекл. С.Осачук // Фюртські відомості.– 2007.– 13 берез.

ГОСИК Н. Тіна Кароль і «Радість з Чернівців»: [Т.Ліберман починала з дириг. і аранжувальником Л.Фельдманом у Чернівцях] / Н.Госик / Погляд.– 2005.– 19 серп. (№ 65).– С. 16.

ЭЙВИН М. ...И был праздник!: [Чернов. евр. оркестр под упр. Л.Фельдмана на празднике Хануки в Киеве] / Михаил Эйвин // Евр. обозреватель. – 2004. – дек. – С. 1, 3.

ЖУКОВСЬКА Я. Успіх: [оркестр евр. музики з Л.Фельдманом на Міжнар. фест. «Буковин. зустрічі» у м. Ястров'є (Польща)] / Я.Жуковська // Тамуз-Ав.– 2002.– лип. (№ 7).– С. 2.

ІСАК А. Чернівецькому оркестру аплодували віденці: [про дириг. Л.Б. Фельдмана] / А.Ісак // Хесед Шушана.– 2007.- № 11.– С. 4.

ЛЕВ Фельдман, керівник оркестру єврейської музики «Czernowitz» // «Буковинські зустрічі»: традиції толерантності.- Чернівці, 2008.- С. 70-71.

МИКОЛАЙЧУК А. «Радість із Чернівців» підкорила Відень: [гастролі Чернів. оркестру евр. музики під кер. Л.Фельдмана] / А.Миколайчук // Доба.– 2004.– 14 трав. (ч. 19).– С. 1, 5.

РОСИНСЬКА О. «Фрейлехс» - єврейською «Радість»: [про євр. ансамбль та його кер. Л.Фельдмана] / Олена Росинська // Свобода слова.– 2007.– 9 трав. (ч. 19).– С. 18.

KOGLER C. Chance, die Grenzen zu öffnen: [гастролі євр. оркестру з Л.Фельдманом у Німеччині] // Klagenfurt Stadt Land.– 2005.– 12-18 okt.– С. 8.

MAHRHOLD A. Mythos mit Schluchzern: [гастролі євр. оркестру Л.Фельдмана в Німеччині] // Altmarkzeitung Stendal.– 2003.– 17 okt.

ПРЕМІЯ 2008 РОКУ

АРТЕМЕНКО (КІЛЬЧИЦЬКА) ТАМАРА ДМИТРІВНА

Народилася 27 квітня 1950 року у місті Чернівці. Ще в дитинстві брала участь у драматичному гуртку, де керівником була заслужена артистка України В.В. Безпольотова.

У 1966-1969 рр. – навчалася у театральній студії Чернівецького українського музично-драматичного театру ім. О.Кобилянської, де виконала низку

епізодичних ролей.

Отримавши атестат зрілості, Тамара вступила до Київського театального інституту ім. І.Карпенка-Карого, який закінчила в 1972 році.

З 1972 по 1975 рік за направленням працювала артисткою Дніпропетровського українського музично-драматичного театру ім. Т.Шевченка.

Від 1975 року, повернувшись у рідне місто, працює в Чернівецькому українському музично-драматичному театрі ім. О.Кобилянської.

Творча доля актриси складалася успішно. Наприкінці 70-х років на республіканському огляді Т.Артеменко за роль Ловійси у п'єсі Х.Вуалійоки «Молода господиня Ніскавуорі» була удостоєна диплома I ступеня.

За 34 роки сценічної діяльності вона зіграла провідні ролі у виставах: Варка ("Безталанна" Карпенка-Карого), Мортиріо "Дім Бернарди Альби" Ф.Г. Лорки), Агафія Тихонівна ("Одруження" М.Гоголя), Двойра ("Биндюжник і король" І.Бабеля), місіс Прізм ("Заміж тільки за Ернеста" О.Уайльда), Олена ("Продам чоловіка" М.Задорнова), Голда ("Поминальна молитва" Г.Горіна), мадам Карлье ("Шерше ла фам" К.Манье), Марго ("Пограймося в літа молодії" Л.Розумовської), Мати ("Апостол черні" О.Кобилянської) та інші.

У виставі «Будьте здорові» за п'єсою П.Шено Тамара Дмитрівна засвідчила, що їй однаковою мірою доступні як драматичні, так і комедійні ролі. Її все частіше залучають у комедіях: Аграфена Степанівна ("Шельменко-денщик" І.Квітки-Основ'яненка), Праскеда ("Лови на ловців" С.Яричевського), Палажка ("Мартин Боруля" І.Карпенка-Карого), місіс Призм ("Заміж тільки за Ернеста" О.Уайльда).

Вершиною акторської майстерності в комедійних роботах Артеменко стала роль Проні Прокопівни у виставі "За двома зайцями" М.Старицького.

Заслужена артистка України (1981) Тамара Дмитрівна Артеменко (Кільчицька) продовжує творити і розвивати театральне мистецтво на буковинській сцені.

У 2008 році присуджено літературно-мистецьку премію імені С.Воробкевича.

Література:

АРТЕМЕНКО Тамара Дмитрівна // Енциклопедія Сучасної України.– К., 2001.– Т. 1.– С. 670.

АРТЕМЕНКО Тамара Дмитрівна // Богайчук М. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М.Богайчук.– Чернівці, 2005.– С. 19.

КІЛЬЧИЦЬКА (Артеменко) Тамара Дмитрівна: [актриса] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В. Боганюк, О.О. Гаврилук, Г.В. Добровольська, М.М. Довгань, А.С. Іваницька.- Чернівці, 2010.- С. 77-79.

АРТЕМЕНКО Тамара Дмитрівна // Перлина Буковини: щорічний телефонний довідник за 2006 р.- Чернівці, 2005.- С. 209.- (Золоті сторінки України).

АРТЕМЕНКО Тамара Дмитрівна // Сулятицький Т. Чернівецький обласний музично-драматичний театр ім. О.Ю. Кобилянської / Т.Сулятицький.- К., 1987.

АРТЕМЕНКО Тамара // Сулятицький Т. Чернівецький театр імені О.Кобилянської: нарис історії / Т.Сулятицький.- Чернівці, 2004.- С. 101, 107-109, 114, 122, 125, 129, 134, 147, 150, 152, 154, 165, 168.

БАДЕСЕН В. Вірність покликанню / В.Бадесен // Рад. Буковина.- 1976.- 17 берез.

БУДНА Н. Тамара Артеменко – заслужена артистка України: [Чернів. муз.-драм. театр] / Н.Будна // Чернівці.- 2003.- 28 берез. (№ 13). – С. 1, 2.

ВЕРШИНА, котру хочеться взяти // Мол. буковинець.- 1978.- 10 груд.

ВИШНЕВСЬКА М. Золотий ювілей / М.Вишневська // Буковин. віче.- 2000.- 14 черв. (№ 46). – С. 3.

ВИШНЕВСЬКА М. Роздуми про щастя: [про засл. арт. УРСР Т.Артеменко] / М.Вишневська // Рад. Буковина.- 1982.- 19 січ.

ВИШНЕСЬКА М. Тамара Артеменко / М.Вишневська // Доба.- 2000.- 30 черв. (ч. 27).- С. 5.

ГУСАР Ю. Буковинський журнал. Квітень-2010: до глядача – на «голубих оленях»: [про арт. Т.Д. Артеменко] / Ю.С. Гусар // Буковин. віче.- 2010.- 31 берез. (№ 24).- С. 4.

КІЛЬЧИЦЬКА Т. Монологи не при рампі: [інтерв'ю із засл. арт. України Т.Кільчицькою / взяла Л.Дмитренко] / Т.Кільчицька.- Версії.- 2010.- 18-25 черв. (№ 25).- С. 24.

СУЛЯТИЦЬКИЙ Т. Артеменко Тамара Дмитрівна // Буковина.– 2004.– 4 серп.– (літ.-мист. енциклоп.).

ЧЕРНЯК Л. «Мені щастило на творчих людей» / Л.Черняк // Буковина.– 2000.– 28 черв. (№ 47).– С. 2.

ВАСИЛАШКО ОРЕСТ СТЕПАНОВИЧ

Народився 25 серпня 1955 року в с. Топорівці Новоселицького району.

В 1975 році О.Василяшко закінчив Чернівецьке культурно-освітнє училище за спеціалізацією – режисер самодіяльного театрального колективу.

У 1976-1977 рр. працював директором будинку культури с. Малинці Хотинського району, а 1977-1978 рр. – інструктором по організації художньої самодіяльності Палацу культури текстильників.

Київський державний інститут культури ім. О.Є. Корнійчука (спеціалізація – режисура) закінчив у 1981 році.

1978-1985 рр. – Орест Степанович завідує театральним відділом Міжспілкового будинку самодіяльної творчості обласної ради профспілок. На цій посаді домігся присвоєння восьми аматорським драматичним колективам області почесного звання «народний».

1985-1992 рр. – заступник директора Палацу культури текстильників.

Великими творчими здобутками відзначилась робота Василяшка О.С. на посаді художнього керівника Палацу культури працівників легкої промисловості (нині Центральний палац культури) та на посаді директора Центрального парку культури і відпочинку ім. Т.Г. Шевченка м. Чернівці (1992-1996).

Впродовж 1996-1997 рр. – режисер, а пізніше завідувач концертним відділом Чернівецької обласної філармонії.

З 1997 року працює на посаді директора Чернівецького

обласного театру ляльок.

Василяшко О.С. є членом Національної спілки театральних діячів України (з 1999 р.), заступником голови Львівського міжобласного відділення Національної спілки театральних діячів України (з 2006 р.), головою осередку театру ляльок (з 2001 р.), членом колегії обласного управління культури, головою обкому профспілки працівників культури (з 12.04.2011 р.).

За сумлінну і творчу працю Василяшко О.С. нагороджений багатьма почесними відзнаками, грамотами, дипломами Міністерства культури і мистецтв України, обласної державної адміністрації, обласної ради та управління культури.

Лауреат обласної літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича 2008 року.

У 2009 році присвоєно почесне звання «Заслужений працівник культури України».

Література:

ВАСИЛАШКО О. Головний біль лялькового театру: [розмова з дир. театру / вела В.Пономарьова] // Свобода слова.– 2005.– 22 верес. (№ 38).– С. 21.

УКРАЇНА. Президент (2005-; В.Ющенко) Про нагородження працівників культури і мистецтв Чернівецької області: [О.С. Василяшко – дир. Чернів. обл. театру ляльок – «Заслужений працівник культури України»]: Указ Президента України [від 3.06.2009 № 390/2009] // Уряд. кур'єр.- 2009.- 24 черв. (№ 111).- С. 9.

ЧЕРНІВЕЦЬКИЙ обласний театр ляльок: [є про О.С. Василяшка] // Буковина: імена славних сучасників.- К., 2006.- С. 165.

ВАСИЛАШКО Орест Степанович: [режисер] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В.Боганюк, О.О.Гаврилюк, Г.В.Добровольська, М.М.Довгань, А.С.Іваницька.- Чернівці, 2010.- С.190-191.

МАРКІВ Г. Обласному театру ляльок-30 років: [історія та сучасність] / Г.Марків // Мол. буковинець.- 2010.- 18-19 жовт. (№118).- С.12.

РІК Прута, Дністра і Черемоша: [про фест. «Букова віть», у рамках заходу Президент вручив держ. нагороди: «Засл. працівник культури України» - Банніковій О.В., Василяшку О.С., Звягінцеву Г.Г., Кришмарю І.К., Марчаку Ю.М., Мошуку В.І., Купченко М.Г., Сіренькій О.І.»] // Буковин. віче.- 2009.- 17 черв. (№46).- С.2.

У ЛЯЛЬКОВОГО театру - ювілей // Буковина.- 2010.- 19 жовт. (№82).- С.2.

ЧАЙКА О. Жив-був театр ляльок...: [про Чернів. театр ляльок] / О.Чайка // Буковина.- 2010.- 3 груд. (№95).- С.3.

КНЯЗЬКИЙ ОРЕСТ МИКОЛАЙОВИЧ

Народився 26 січня 1944 року в с. Карапчів Вижницького району на Буковині в селянській сім'ї.

Внаслідок масового переселення у 1950-1956 роках разом з батьками проживав у смт Чернігівка Чернігівського району (Запорізькі степи), де й навчався. У 1960 році закінчив Карапчівську середню школу і працював лісорубом у рідному селі та в колгоспі села Мамаївці Кіцманського району (1960-1962). З 1962 по 1965 рік навчався у Вашківцевському медучилищі, після закінчення якого кілька місяців працював фельдшером у с. Підзахаричі Путильського району. 1965-1968 рр. – служив у Радянській армії. 1968-1970 рр. – завідував фельдшерсько-акушерським пунктом в с. Петраші. Під час заочного навчання на біологічному факультеті Чернівецького держуніверситету (1965) перейшов учителювати (1970) в Білоберізьку середню школу Верховинського району на Івано-Франківщині, яку з 1983 року

очолював як директор до 2010 р. Орест Князький один із засновників Верховинського товариства української мови ім. Т.Шевченка «Гомін Карпат» (1989-1990 рр.).

Автор поетичних збірок: «Оминуті не смію» (1988), «Непроминуща таїна» (1994), «Таємниця спалаху» (1998), «Поема Незалежності» (2002), «Коли з доріг вертаюся далеких» (2003, 2006), збірників авторських пісень, гімнів та маршів «Розмова з матір'ю» (2000, 2004), «Де три ріки гуцульські» (2004), численних поетичних публікацій у всеукраїнських альманахах, журналах та газетах.

Член Національної спілки письменників України з 2004 року.

Лауреат літературно-мистецьких премій імені Марійки Підгірянки (1996), Володимира Сосюри (2000), Дмитра Загула (2003), Міжнародної літературної премії ім. Богдана-Нестора Лепкого (2005). У 2008 р. відзначений літературно-мистецькою премією ім. Сидора Воробкевича.

Як автор і виконавець є учасником та призером багатьох міжнародних, всеукраїнських та регіональних пісенних конкурсів і фестивалів.

Учитель вищої категорії. Нагороджений знаком «Відмінник освіти України».

Література:

КНЯЗЬКИЙ О.М. Де три ріки гуцульські: пісні і марші / О.Князький.— К.: Укр. Видавн. Спілка, 2004.— 44 с.

КНЯЗЬКИЙ О.М. З батьком наодинці: пісні, гімни та марші / О.Князький.— К.: Укр. Видавн. Спілка, 2007.— 36 с.

КНЯЗЬКИЙ О.М. Коли з доріг вертаються далеких / О.Князький.— Париж; Львів; Цвікау: Зерна, 2006.— 108 с.— (Бібліотека альманаху українців Європи «Зерна»).

КНЯЗЬКИЙ О.М. Поема Незалежності: поема і лірика / О.Князький.— К.: Укр. Видавн. Спілка, 2002.— 84 с.

КНЯЗЬКИЙ О.М. Розмова з матір'ю: пісні, гімни та марші / О.Князький.— 2-ге вид., випр.— К.: Укр. Видавн. Спілка, 2004.— 64 с.

КНЯЗЬКИЙ Орест // Іванюк М. Літературно-мистецька Вижниччина: бібліогр. довід. / М.Іванюк.– Вижниця, 2001.– С. 85-86.

ОРЕСТ Князький // Крет Н. Гуцульщина літературна (посібник для вчителя).– Косів, 2002.– С. 330-331.

[ОРЕСТ Миколайович Князький: про автора] // Князький О. З батьком наодинці: пісні, гімни та марші / М.Іванюк.– К., 2007.– обкл.

ВРУЧЕНО Загулівських премій // Буковина.– 2003.– 23 жовт.

КОРПАН М. Авторський вечір поета-патріота: [О.Князького в ЧОУНБ ім. М.Івасюка] / М.Корпан // Буковина.-2009.- 10 квіт. (№28).- С.3.

КУЗИК Я. Ім'я поета відоме в Україні: [О.Князький] // Вижн. обрії.– 2004.– 23-23 січ. (№ 4).– С. 4.

МАСЛОВСЬКА С. Джерело добра у пам'яті: [премія Д.Загула: О.Князький, М.Вовк, О.Возняк, Т.Баланюк, В.Китайгородська] / С.Масловська // Голос краю.– 2003.– 31 жовт. (№ 44).

26 СІЧНЯ – 65 років від дня народження поета, педагога Ореста Князького (1944) // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2009 р.): бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2008.- С. 37-39.

МАФТУЛЯК МИХАЙЛО ВАСИЛЬОВИЧ

Народився 4 вересня 1934 року в с. Гвіздівці Сокирянського району, де з дитинства вслухався в чарівні народні мелодії рідного краю – Подністров'я. У 1947 році сім'я Мафтуляків переїхала в Росію. Повернувшись після служби в рідне

село, працює завклубом, стає організатором гуртків художньої самодіяльності, дає сольні концерти гри на баяні.

Музичну освіту здобував спочатку в Чернівецькому музичному училищі (диригентсько-хорове відділення (1968)), а згодом в Івано-Франківському педінституті ім. В. Стефаника, який закінчив у 1973 році.

З 1963 року композитор – художній керівник камерного хору Сокирянського РБК.

З 1965 року Михайло Васильович - незмінний директор Сокирянської дитячої музичної школи і викладач по класу баяна.

Одну з перших своїх пісень він назвав «Красуня смерічка» (сл. М. Андрієвич), вона стала популярною.

Творчі здібності митця оцінили та підтримали відомий композитор С. Сабадаш та художній керівник заслуженого Буковинського ансамблю пісні і танцю народний артист УРСР А. М. Кушніренко.

Перші успіхи окрили самотнього композитора і додали наснаги для подальшої творчості.

Одна за одною народжуються пісні „Величальна“, „Балада про невідомого солдата“, „Мій рідний край“, „Ідуть в колонах ветерани“, „Впала смерека“, „Вечір на Дністрі“. Він міцно дружить з місцевими поетами Іваном Кутенем, Олексієм Бондарем, Василем Гандзієм, Михайлом Брозинським, Володимиром Мартинюком і, звичайно, співпрацював із нашим краянцем, відомим українським поетом Михайлом Ткачем. Саме пісня на його слова „Ти і я“ була відзначена жюрі обласного конкурсу на кращий музичний твір.

У 1966 році в київському видавництві „Арфа“ вийшла збірка пісень М. Мафтуляка під назвою „Допоки музика звучить“. До неї, зокрема, увійшли пісні на слова М. Ткача „Мамина сльоза“ і „Веснянка“, а також „Та як не любити“ на слова Дмитра Павличка, „Слава людям працюючим“ на слова Богдана Мельничука, „Буковиночка“ на слова Володимира Мартинюка, „На Лаврських кручах“ на слова Любомира Дмитерка та багато інших.

У тому ж 1965 році М. Мафтуляк розгортає

музично-громадську діяльність як голова місцевого районного відділення національної Всеукраїнської музичної спілки (1965), створивши ряд художніх аматорських колективів, зокрема жіночий вокальний ансамбль «Мелодія» та камерний хор «Гроно», який під його керівництвом отримав звання народного (1977), а сам керівник – звання «Заслужений працівник культури України» (1985).

Сьогодні в доробку композитора налічується вже понад сто пісень, багато з них опубліковані у репертуарних збірниках – «Допоки музика звучить» (1996), «Першоцвіти» (2004), «Лунає музика землі...» (2008).

За здобуті успіхи та сотні добрих і помітних справ М.В. Мафтуляк нагороджений кількома десятками грамот і дипломів, удостоєний звання «Почесний громадянин села Гвіздівці» (2004), «Почесний громадянин міста Сокиряни» (2003). Він член Національної Всеукраїнської спілки композиторів України (1962), член Асоціації хорових диригентів (1970), голова районного відділення Національної Всеукраїнської музичної спілки (1970).

Лауреат обласної літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича 2008 року.

Література:

МАФТУЛЯК М.В. Допоки музика звучить: збірник пісень / Михайло Мафтуляк. – К.: Арфа, 1996. – 72 с.

МАФТУЛЯК М.В. Першоцвіти: вокально-хорові твори / Михайло Мафтуляк. – Чернівці: Місто, 2004. – 106 с.

МАФТУЛЯК М.В. Лунає музика землі...: вокально-хорові твори / Михайло Мафтуляк. – Снятин: В.Лазаренко, 2008. – 100 с.

БОНДАР О. [переднє слово про Михайла Мафтуляка до нотного видання] / О.Бондар // М.Мафтуляк. Допоки музика звучить / М.Мафтуляк. – К., 1996. – С. 5-6.

ГУСАР Ю.С. Роями линути мелодій звуки: штрихи до портрета Михайла Мафтуляка, заслуженого працівника культури України / Ю.Гусар. – Чернівці: вид. центр. «Захист», 2009. – 43

с.– (Серія «Золоті імена Буковини»)

МАФТУЛЯК Михайло Васильович // Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М.Богайчук.– Чернівці, 2005.– С. 173-174.

МАФТУЛЯК Михайло Васильович: [композитор] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В.Боганюк, О.О.Гаврилюк, Г.В.Добровольська, М.М.Довгань, А.С.Іваницька.- Чернівці, 2010.- С.237-238.

МАФТУЛЯК Михайло Васильович // Літературно-мистецька Сокирянщина: біобібліограф. довідник / Сокирян. ЦРБ; підгот. Польова Н.В., Попадюк В.Ф., Швець А.В.– Сокиряни, 2008.- С. 19-20.

МАФТУЛЯК Михайло Володимирович // Композитори Буковини: довідник-посібник / уклад. А.В. Плішка.– Чернівці, 2006.– С. 34-35.

МИХАЙЛО Васильович Мафтуляк / Андрій Кушніренко [передмова до зб. вокально-хорових творів] // Мафтуляк М. Першоцвіти: вокально-хорові твори / М.Мафтуляк.– Чернівці, 2004.– С. 3.

АЛЕКСЄЄВ Е. На струнах душі / Едуард Алексєєв // Буковина.– 2004.– 3 верес.

БОНДАР О. Допоки музика звучить / Олексій Бондар // Дністрові зорі.– 1997.– 4 січ. (№ 1).– С. 5.

БОНДАР О. Його пісні – дарунок людям / Олексій Бондар // Дністрові зорі.– 2004.– 4 верес. (№ 37).– С. 4.

БОНДАР О. На крилах поезії і музики / Олексій Бондар // Дністрові зорі.– 1992.– 23 січ.

БОНДАР О. Нев'януха весна митця / Олексій Бондар // Дністрові зорі.– 1994.– 3 верес. (№ 35).– С. 5.

БРОЗИНСЬКИЙ М. А пісня звучить...: [педагог, комп. М.Мафтуляк – 75 р.] / Михайло Брозинський // Буковин. віче.– 2009.– 2 верес. (№ 67).– С. 3.

БРОЗИНСЬКИЙ М. Пісня не забудеться твоя: [про Михайла Мафтуляка] / Михайло Брозинський // Дністрові зорі.–

1967.

ГАФІНЧУК В. Мішка – баяніст: [про дир. Сокирян. муз. школи М.В. Мафтуляка] / В.Гафінчук // Дністрові зорі.– 2009.– 4 верес. (№ 36).– С. 2.

ГАФІНЧУК В. Світло його душі кличе за собою, до красивого: [про дир. Сокирян. муз. школи Мафтуляка М.В.] / В.Гафінчук // Правд. поступ.– 2009.– 20 берез. (№ 11).– С. 4.

КАЛИНЕЦЬ Г.-М. Мелодії душі й серця: [книга Ю.Гусара «Роями линуць мелодій звуки» до 75-річчя М.В. Мафтуляка] / Галина-Марія Калинець // Чернівці.– 2009.– 4 верес. (№ 36).– С. 14; Буковина.– 2009.– 8 верес. (№ 67).– С. 3.

КОРЧИНСЬКА Є. Звіт самодіяльного композитора / Євгенія Корчинська // Дністрові зорі. – 1983. – 1 січ. (№ 1).

КУШНІРЕНКО А. Лунає музика землі...: [про М.Мафтуляка] / А.Кушніренко // Німчич.- 2009.- № 4.- С. 156.

МУЗИЧНА школа – його рідний дім: [про дир. Сокирян. муз. школи М.В. Мафтуляка] // Дністрові зорі.– 2009.– 4 верес. (№ 36).– С. 1.

НАШ композитор: [про Михайла Мафтуляка] // Дністрові зорі.– 1965.– 2 жовт.

ПІСНЯ – радість життя: [інтерв'ю з Михайлом Мафтуляком і Володимиром Давиденком] // Дністрові зорі.– 1977.– 7 листоп.

САВЧЕНКО К. Жиймо, будьмо, маестро!: [авторський концерт з нагоди 75-річчя М.Мафтуляка – почесного громадянина м. Сокирян та с. Гвіздівці, голову район. від-ня Всеукр. Нац. муз. спілки] / К.Савченко // Сім днів Сокирян. – 2009.– 11 верес. (№ 37).– С. 2.

САВЧЕНКО К. З піснею по життю: [про самодіяльн. комп., члена Нац. муз. спілки Укр., засл. прац. культури Укр., дир. Сокирян. муз. школи М.В. Мафтуляка] / К.Савченко // Сім днів Сокирян.– 2009.– 4 верес. (№ 36).– С. 2.

САМОДІЯЛЬНИЙ композитор: [про Михайла Мафтуляка] // Дністрові зорі.– 1965.– 6 черв.

СИВАК М. Доробок композитора / М.Сивак // Дністрові зорі.– 1974.– 1 трав.

ТИЩЕНКО К. Мелодія таланту, ніжності й добра...: [творч. вечір засл. прац. культури Укр. М.Мафтуляка до 75-річчя від дня народж.] / К.Тищенко // Дністрові зорі.– 2009.–

11 верес. (№ 37).– С. 5.

ТИЩЕНКО К. Світ музики, любові і краси: [до 70-річчя Михайла Мафтуляка] / К.Тищенко // Дністрові зорі.– 2004.–

11 верес. (№ 39).– С. 3.

МИХАЛЬЧУК В'ЯЧЕСЛАВ ВАСИЛЬОВИЧ

Народився 22 липня 1955 року в місті Норильську (РСФСР).

У 1970-1974 рр. навчався у Норильському музучилищі. Протягом 1974-1978 рр. вчився на музично-педагогічному факультеті Ніжинського педінституту ім. М.Гоголя.

1978-1980 рр. – служба в армії.

Михальчук В'ячеслав Васильович працює в училищі мистецтв

ім. С.Воробкевича з 1980 року. За роки роботи на посадах концертмейстера та викладача зі спеціальних дисциплін, керівника навчальної групи, завідувача відділення, заступника директора з виховної роботи проявив себе як грамотний викладач та спеціаліст, ініціативний організатор та керівник.

З 1984 по 1997 рр. – завідувач відділенням по спеціальності.

З 1997 року як здібного та вимогливого викладача високої професійної майстерності призначено заступником директора з виховної роботи училища мистецтв.

У 2000-2004 роках В'ячеслава Васильовича призначено заступником начальника управління культури Чернівецької облдержадміністрації.

Під керівництвом та безпосередньою участю Михальчука В.В. підготовлені аналітичні матеріали для проходження акредитації училища та введення нових

спеціальностей. По всіх предметах підготовлено понад 250 навчальних програм по 4-х спеціальностях та 11 спеціалізаціях.

Михальчуком В.В. підготовлено навчальні матеріали по проведенню виховних годин, присвячених життю та творчості С.Воробкевича. Особлива увага приділяється висвітленню таких тем, як «Перший композитор Буковини», «Хорові твори С.Воробкевича», «Літературна творчість С.Воробкевича», «Сидір Воробкевич – драматург», «Пісенна творчість С.Воробкевича» тощо.

Михальчук В.В. протягом багатьох років є беззмінним музичним керівником та концертмейстером дитячого зразкового хореографічного ансамблю «Весна» Центрального Палацу культури м. Чернівці. Член обласного відділення Національної Всеукраїнської музичної спілки (2001).

У 2004 р. став заступником директора з навчальної роботи Чернівецького училища мистецтв ім. С.Воробкевича.

За багаторічну сумлінну працю, значний внесок у розвиток освіти та культури Буковинського краю нагороджений почесною грамотою Міністерства культури і туризму України у 2005 році, почесними грамотами Чернівецької обласної державної адміністрації, Чернівецької обласної ради.

У 2008 році Михальчуку В.В. присуджено обласну літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література:

[В'ЯЧЕСЛАВ Михальчук] // Чернівецьке училище мистецтв ім. Сидора Воробкевича: 70 років (1940-2010).- Чернівці, 2010.- С. 3, 15, 28.

ПРИХОДНЮК ОЛЕКСАНДР ЯКОВИЧ

Народився 19 липня 1936 року в смт Базалія Теофіпольського району Хмельницької області в інтелігентній сім'ї.

У 1946 р. родина переїхала до

м. Чорний Острів.

По закінченню історичного факультету Чернівецького університету вчителював та був директором Глиницької восьмирічної школи.

Майже 20 років Олександр Якович був другим і першим секретарем Садгірського райкому партії.

Понад 10 років працював уповноваженим Ради в справах релігій при Кабінеті Міністрів України по Чернівецькій області.

О.Я. Приходнюк постійно, починаючи з 1955 року, бере участь у районних, обласних, державних та міжнародних виставках образотворчого, декоративно-прикладного та ужиткового мистецтва.

Першу персональну виставку художник організував у 1986 році в Чернівецькій картинній галереї, на якій було представлено 156 творчих робіт. З того часу Олександр Приходнюк провів більше 30 персональних виставок: у Чернівецькому художньому музеї (1992, 1994) музеї Буковинської діаспори (1991, 1993, 1997, 2003, 2004), виставковій залі Чернівецької обласної організації Національної спілки художників України (1996, 2001), Будинку творчої молоді «Автограф» (1995, 1999), громадській приймальні газети «Буковинське віче» (2001) та інші, а також в Німеччині, м. Потсдам, Бранденбург, Вільденбрух (2002) і в Румунії (2001). Його творчий доробок нараховує понад 3000 картин.

Картини художника-пейзажиста – це витвір мистецтва, повний гармонії і краси – «Берези», «Весняний гай», «Лісове озеро», «В околицях Чернівців», «В Карпатах знову зима», «Яблуневий сад в цвіту» та багато інших.

Крім пейзажів автор захоплюється натюрмортами («Календули», «Соняшники», «Бузок» та ін.), мариністикою («Знайомство з морем», «Карибське море», «Мексиканська затока» та ін.), міськими краєвидами з старовинною архітектурою («Моє місто», «Ленківське городище», «Чернівецький національний університет ім. Ю.Федьковича», «Чернівці будуються»), портретами («Портрет матері», «Бабуся Віра», «Автопортрет», «Портрет товариша» та ін.).

У 1997-2001 роках були написані роботи із серії «Моя подорож на Афон» (Греція).

О.Я. Приходнюк – знаний на Буковині художник, член Національної спілки майстрів народного мистецтва України, лауреат Всесоюзного фестивалю народного мистецтва (1987), заступник голови Чернівецького осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України.

Лауреат обласної літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича (2008).

Література:

ОЛЕКСАНДР Приходнюк (живопис): каталог творів персональної виставки / Чернів. обл. держ. адміністрація, Чернів. худ. музей.– Чернівці: Місто, 2006.– 72 с.: іл.

АНДРОЩУК А. Солодкий нектар натхнення: [про живописця О.Я. Приходнюка] / А.Андрощук // Буковина.– 2006.– 19 лип. (№ 55).– С. 2.

ВІДКРИЛАСЯ виставка Олександра Приходнюка: [відкр. ювілейна вист. О.Приходнюка у центрі «Вернісаж»] // Мол. буковинець.– 2006.– 25 лип. (№ 85).– С. 8.

ГОРИЦВІТ М. І функціонер, і художник: [персон. вист. живописця в музеї Буковин. діаспори] / М.Горицвіт // Мол. буковинець.– 1993.– 8-14 серп. (№ 33).– С. 9.

ГУСАР Ю. Золото цецинських далей: [про худож.] / Ю.Гусар // Час 2000.– 2000.– 17 листоп. (№ 47).– С. 14.

ЄФІМОВ Р. Оригінальне бачення дивосвіту: [вист. картин самодіяльн. худож. О.Приходнюка] / Р.Єфімов // Правд. поступ.– 2001.– лип. (№ 7).– С. 2.

КИТАЙГОРОДСЬКА В. Пейзажі, що пахнуть горами: [про ювілей худож. О.Приходнюка] / В.Китайгородська // Буковин. віче.– 2006.– 9 серп. (№ 61).– С. 3.

МИСТЕЦЬКИЙ вернісаж: [живопис О.Приходнюка] // Буковин. віче.– 1996.– 27 лип.

НИКИФОРЯК А. Захист світу через картину: [буковин. живописець О. Приходнюк презентував персон. вист. у залах

худ. музею] / А.Никифоряк // Сіті-інфо.– 2008.– 25 лип. (№ 30).– С. 9.

САНДУЛЯК Т. Краса землі: [у худ. музеї худож.-живописець О.Приходнюк відкрив свою вист.] / Т.Сандуляк // Погляд.– 2006.– 29 груд. (№ 103).– С. 5.

СКИБА Ю. Музейну справу врятовують... Художники-меценати?: [персон. вист. живоп. О.Приходнюка] / Ю.Скиба // Чернівці.– 2006.– 29 груд. (№ 52).– С. 12.

СОЛОНАР С. Афон його душі / С.Солонар // Мол. буковинець.– 2001.– 14 серп. (№ 91).– С. 4.

ХАЛАЇМ Т. «Коли пишу картину – чую музику»: [вист. худож. в мист. вітальні «Буковин. віча»] / Т.Халаїм // Буковин. віче.– 2001.– 17 берез. (№ 21).– С. 2.

ЧАЙКА О. Озон любові / О.Чайка // Чернівці.– 2001.– 3 серп. (№ 31).– С. 12.

ЯКІВЧУК А. З умінням дивуватись: [вист. худож. робіт у Чернів. картин. галереї] / А.Яківчук // Рад. Буковина.– 1986.– 29 листоп.

ЯКІВЧУК А. Олександр Приходнюк – поет пейзажів: [вист. художника, присвяч. 190-річчю від дня народж. Т.Шевченка у НМЦК] / А.Яківчук // Буковин. віче.– 2004.– 23 черв.

РАДИШ ЛЮДМИЛА ВОЛОДИМИРІВНА

Народилася 13 грудня 1959 року в селі Орлово Високопольського району Херсонської області.

У 1977 році закінчила Херсонське культурно-освітнє училище. Після навчання в хоровій студії при академічному хорі ім. Г.Верьовки, в 1982 р. розпочала трудову діяльність артисткою хору у м. Києві. З 2001 р. - солістка заслуженого академічного Буковинського ансамблю пісні і танцю Чернівецької обласної філармонії.

Виступала на престижних столичних сценах: у Київському палаці мистецтв «Україна», колонному залі ім. М.Лисенка, в багатьох країнах СНД і за кордоном – в Італії, Німеччині, Румунії, Словаччині, Польщі та ін. В її репертуар входять акапельні пісні: «Роде наш красний», «Жалі мої, жалі», «Віє вітер, віє буйний», «Рідна мово», «На чужині» С.Воробкевича та багато інших.

За високу професійну майстерність у 2008 році присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

У червні 2009 року присвоєно почесне звання «Заслужений артист України».

Література:

УКРАЇНА. Президент (2005-; В.Ющенко). Про нагородження працівників культури і мистецтв Чернівецької області: [«Засл. артист України» - Радиш Л.В. – солістка-вокалістка засл. академ. Буковин. ансамблю пісні і танцю обл. філармонії]: Указ Президента України [від 3 черв. 2009

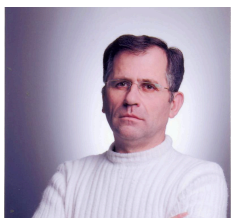
№ 390/2009] // Уряд. кур'єр.- 2009.- 24 черв. (№ 111).- С. 9.

РІК Прута, Дністра і Черемоша: [про фест. «Букова віть», у рамках заходу Президент вручив державні нагороди: «Заслужений артист України» Радиш Л.В. – солістці Буковин. анс. пісні і танцю] // Буковин. віче.- 2009.- 17 черв. (№ 46).- С.2.

ЗАСЛУЖЕНОМУ Буковинському ансамблю-60: [у т.ч. про солістку ансамблю Л.Радиш] // Чернівці.- 2005.- 16 груд. (№50).- С.13.

РАДИШ Людмила Володимирівна: [співачка] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В.Боганюк, О.О.Гаврилюк, Г.В.Добровольська, М.М.Довгань, А.С.Іваницька.- Чернівці, 2010.- С.100-101.

ШКРІБЛЯК МИКОЛА МИКОЛАЙОВИЧ

Народився 19 вересня 1959 року в

с. Яворів Косівського району Івано-Франківської області. Тут закінчив восьмирічку, а в Івано-Франківській школі-інтернаті № 1 – десятий спеціалізований педагогічний клас. Працював у колгоспі, де все життя трудилася його мама Марія Миколаївна – вишивальниця, ткаля, майстер в'язання.

У 1983 році Микола Миколайович закінчив факультет журналістики Київського держуніверситету ім. Т.Г. Шевченка. Працював на творчих посадах в обласній газеті «Радянська Буковина», а з перших днів заснування часопису «Буковинське віче» був оглядачем, заступником головного редактора цього видання. Нині М.Шкрібляк – відповідальний секретар газети «Чернівці». З 1988 року – член Національної спілки журналістів України.

У Вищому професійному художньому училищі № 5 міста Чернівці викладає теоретичні дисципліни художнього циклу, за що удостоєний звання «Відмінник освіти України» (2001) та премії ім. Ю.Федьковича (2004).

М.М. Шкрібляк - знаний на Буковині та за її межами як людина творчо обдарована, котра багато й успішно працює на розвиток різних сфер національної культури - в журналістиці, освіті, народному мистецтві, моделюванні сучасного сценічного одягу. Збирає і вивчає духовну спадщину наших предків, охоче ділиться своїми знаннями і набутками з молодим поколінням, колегами та майстрами. Учасник багатьох міжнародних, всеукраїнських та обласних мистецьких заходів.

Як журналіст відомий читачеві публікаціями на теми культури, освіти, мистецтва, зокрема народної творчості - матеріальної та духовної спадщини українського народу. Першу свою публікацію «Із-за золотого обрію» написав у 1976 році про народного майстра різьблення по дереву Д.Ф. Шкрібляка з с. Яворів Косівського району Івано-Франківської області.

У 1991 році М.М. Шкрібляк за нарис «Що я без Карпат?» удостоєний обласної премії ім. В.Бабляка.

Ще зі шкільних років Микола Шкрібляк збирає і вивчає витвори рук народних майстрів - писанки, народні стріи, вишивки, ткацтво, дерев'яні та керамічні вироби, фольклорні

розсипи, етнографічні матеріали. Він зібрав багату колекцію, в якій близько двох тисяч писанок, сорочок, горбатов, а також кераміка, ткані вироби... А сьогодні вже й слава про нього як народного майстра сягнула далеко за обрії рідного краю. Його вишивки, писанки глибоко традиційні, живляться коренями і таємницями прадавніх ремесел, витонченістю виконання, самобутністю перенесення у сучасний світ мистецтва.

Постійну турботу про розвиток народного мистецтва Микола Миколайович виявляє, готуючи до друку науково-популярні видання, організовуючи міжнародні фестивалі "Букова віть", "Буковинські джерела", "Ми українці, ми – українські", "Різьбярське диво".

Залюбки митець працює і як сценарист, художник-постановник та майстер сценографії. У творчому тандемі з відомим дуєтом "Писанка", що триває понад півтора десяти років, М.М. Шкрібляк - сценарист їхніх авторських великодніх та різдвяних дійств, музичних фільмів про творче життя подружжя, художник-постановник концертних програм "На Різдво до "Писанки" та "Великдень у "Писанки". Його сучасна стилізація народних символів-оберегів і вміле трактування їх у сценічному оформленні завжди захоплено сприймаються глядачами.

Окрема яскрава сторінка у творчому доробку митця -сценічні костюми, змодельовані за народними мотивами. Їх одягають відомі професійні та самодіяльні співаки, танцюристи, музиканти, репрезентуючи українські сучасні сценічні строї від скромних сільських будинків культури до великих столичних та зарубіжних підмостків. Назви сценічних костюмів звучать як поезії: «Буковинське Різдво», «Гуцульський Великдень», «Білі птахи з чорними ознаками», «Карпатська ватра», «Полтавські княгині», «Український рік», «Смереки», «Гірська чаклунка», «Червона рута», «Росяні Карпати», «Земля духів»... Його колекція живе, тобто подорожує, нею користуються, вдягають.

Нові ідеї модельєра з Буковини, оригінальні дизайнерські рішення і несподівані ретроспекції у глибину народного мистецтва завжди високо оцінюють фахівці.

М.Шкрібляк – член Національної спілки майстрів народного мистецтва України (2003), член Спілки дизайнерів України (2005). У 2008 році відзначений літературно-мистецькою премією ім. С.Воробкевича, а з 2009 року – за вагомий особистий внесок у розвиток культурно-мистецької спадщини України та активну участь у проведенні Фестивалю мистецтв України удостоєний звання «Заслужений діяч мистецтв України» та лауреат Національної програми «Мистецький Олімп України».

Сьогодні митець продовжує творчу працю, він – член президії Львівського регіонального відділення Спілки дизайнерів України, заступник голови Чернівецького обласного осередку Національної спілки майстрів народного мистецтва України, член правління Чернівецького обласного відділення Українського фонду культури.

Література:

ВАСИЛЬ Явдошняк. Різьблення по дереву, інкрустація: альбом / упоряд. та вступ. ст. М.Шкрібляка.- Чернівці: Зелена Буковина, 2006.- 56 с.; 51 іл.

НАРОДНІ майстри Буковини: мистецький довідник / упоряд., вступ. стаття Миколи Шкрібляка.- Чернівці: Прут, 2009.- 48 с.

СТЕЖИНА творчого життя. Ніна Каменкова: у святах і буднях, юності і сьогоденні, в любові і натхненні / упоряд. М.Шкрібляк.- Чернівці: Букрек, 2008.- 7 с.: іл.

ШКРІБЛЯК М. Вишиванки Михайла Покиданця. Альбом / упоряд. і вступ. ст. М.Шкрібляка.- Чернівці: Прут, 2009.- 20 с.: 25 іл.

ШКРІБЛЯК М. «...Дует щедро наповнює кошики новими пісненими писанками»: [про дует «Писанка»] / Микола Шкрібляк // Писаночко-голубочко / упоряд. Савчук О.В., Кавацюк І.М.- Чернівці, 2007.- С. 59-61.

ШКРІБЛЯК М. «Їхнє мистецтво – найбажаніший подарунок»: [про дует «Писанка»] / Микола Шкрібляк //

Писаночко-голубочко / упоряд. Савчук О.В., Каваціук І.М.- Чернівці, 2007.- С. 115-117.

ШКРІБЛЯК М. Рукотворна традиція – вічна, як саме життя: [буковин. нар. ремесла] / Микола Шкрібляк // Буковина: спільна культурна спадщина.- Чернівці, 2009.- С. 65-117.

ШКРІБЛЯК М. Весняне інтермецо: [про ред. літ.-мист. вітальню] / М.Шкрібляк, О.Чайка // Рад. Буковина.- 1990.- 15 квіт.

ШКРІБЛЯК М. «Гротеск» - молодіжний театр Буковини: [у Чернівцях] / М.Шкрібляк // Театр. бесіда.- 2009.- № 1 (23).- С. 36-39.

ШКРІБЛЯК М. Життєві перехрестя: [про засл. зоотехніка України В.Бондарука з с. Коритне Вижн. р-ну Чернів. обл.] / М.Шкрібляк // Рад. Буковина.- 1983.- 22 квіт.

ШКРІБЛЯК М. І в театрі – переміни: [про творче життя муздрамтеатру ім. О.Кобилянської] / М.Шкрібляк // Буковин. віче.- 1991.- 22 січ.

ШКРІБЛЯК М. Із-за золотого обрію: [про нар. майстра різьблення по дереву Д.Ф. Шкрібляка (с. Яворів Косів. р-ну Івано-Франків. обл.)] / М.Шкрібляк // Рад. Гуцульщина.- 1976.- 2 груд.

ШКРІБЛЯК М. Коли співає різець: [про нар. майстра з різьблення по дереву та інкрустації М.Кішука (с. Річка Косів. р-ну Івано-Франків. обл.)] / М.Шкрібляк // Рад. Гуцульщина.- 1979.- 20 квіт.

ШКРІБЛЯК М. Не забуваймо!: [про воїна-інтернаціоналіста Ю.Мишовича з Сторожинця] / М.Шкрібляк // Рад. Буковина.- 1988.- 26 черв.

ШКРІБЛЯК М. Розвивються буки, розцвітуть черешні...: [про засл. майстра нар. творч. України, вишивальницю П.Клим (с. Виженка Вижн. р-ну)] / М.Шкрібляк // Рад. Буковина.- 1988.- 8 трав.

ШКРІБЛЯК М. Розмай юних талантів: [вист. вихованців худож. шкіл обл. «Буковин. розмай»] / М.Шкрібляк // Чернівці.- 2009.- 9 січ. (№ 2).- С. 16.

ШКРІБЛЯК М. Світла без освіти не настане: [про проблеми в освітянській галузі] / М.Шкрібляк // Буковин. віче.- 1991.- 26 берез.

ШКРІБЛЯК М. Свято майстрів вишивання: [вист. «Вишиваний дивотвір» у худ. музеї] / М.Шкрібляк // Чернівці.- 2009.- 15 трав. (№ 20).- С. 16.

ШКРІБЛЯК М. «Сорок сьомий»: [про однойменний худ. фільм про б-бу ОУН-УПА] / М.Шкрібляк // Буковин. віче.- 1991.- 10 січ.

ШКРІБЛЯК М. Ставка більша, ніж совість: [про боротьбу з шахраями-наперсточниками] / М.Шкрібляк // Рад. Буковина.- 1988.- 7 груд.

ШКРІБЛЯК М. Таке близьке світло: [про відкриття музею-історії с. Банилів Вижн. р-ну] / М.Шкрібляк // Рад. Буковина.- 1985.- 25 січ.

ШКРІБЛЯК М. У маленькому сонечку – душа людська: [про прадавнє мист-во писанкарства] / М.Шкрібляк // Буковин. віче.- 1991.- 6 квіт.

ШКРІБЛЯК М. Через круті перевали: [про С.Побережника] / М.Шкрібляк // Рад. Буковина.- 1986.- 27 лют.

ШКРІБЛЯК М. Що я без Карпат?: [про засл. майстра нар. творч. України, вишивальницю Ф.Гулей] / М.Шкрібляк // Буковин. віче.- 1991.- 1 січ.

МИКОЛА Шкрібляк // Мистецький олімп України.- К., 2008-2009.- С. 334-335.

ШКРІБЛЯК Микола Миколайович: [етнограф, журналіст] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В.Боганюк, О.О.Гаврилюк, Г.В.Добровольська, М.М.Довгань, А.С.Іваницька.- Чернівці, 2010.- С.178-180.

ШКРІБЛЯК Микола Миколайович // Засоби масової інформації Чернівецької області: довідник.- Чернівці, 1996.- С. 88.

ШКРІБЛЯК Микола Миколайович // Інформаційний простір Буковини.- Чернівці, 2004.- С. 190.

УКРАЇНА. Президент (2005-; В.Ющенко) Про нагородження працівників культури і мистецтва Чернівецької області: [М.М.Шкрібляку присв. почесне звання «Засл. діяч мист. України»: Указ Президента України [від 3 черв. 2009 р. №390/2009] / Уряд. кур'єр.- 2009.- 24 черв. (№27).- Орієнтир, с.9; Чернівці.- 2009.- 12 черв. (№24).- С.1.

БУДНА Н. Рідні мотиви землі прадідів: [про модельєра-дизайнера М.Шкрібляка] / Н.Будна // Чернівці.- 2005.- 25 листоп. (№ 47).- С. 14.

БУДНА Н. Світло душі Миколи Шкрібляка: [про журналіста і збирача писанок] / Н.Будна // Чернівці.- 2001.- 27 квіт. (№ 17).- С. 12.

КРАТКО Т. Микола Шкрібляк: «Гармонія в одязі – ознака духовності»: [про дизайнера одягу, етнографа та журналіста] / Т.Кратко // Час.- 2009.- 18 черв. (ч. 25).- С. 5.

НА Великдень до Шкрібляка: [чернів. журналіст] // Час.- 2001.- 27 квіт. (ч. 17).- С. 6.

[ПОДЯКА Миколі Шкрібляку] // Рудягин Г. Моя дорогая Лю Ви: американський дневник.- Черновцы, 2000.- С. 5.

ПРЕЗИДЕНТ відзначив митця: [М.М. Шкрібляку Президент України присвоїв звання «Заслужений діяч мистецтв України»] // Уряд. кур'єр.- 2009.- 24 черв. (№ 27).- Орієнтир, с. 9; Час.- 2009.- 11 черв. (ч. 24).- С. 2.

РОСИНСЬКА О. Народне мистецтво у просторі і часі: [про майстра нар. творчості М.Шкрібляка] / О.Росинська // Свобода слова.- 2007.- 12 квіт. (№ 15).- С. 18.

ПРЕМІЯ 2009 РОКУ

БАРДАУС СВІТЛАНА ВОЛОДИМИРІВНА

Народилася 23 жовтня 1966 року в місті Івано-Франківську. Навчалася в музичному

училищі, а в 1993 році з відзнакою закінчила Львівський Вищий державний музичний інститут ім. М.Лисенка по класу фортепіано та органа. З 1992 року працює в Чернівецькій обласній філармонії на посаді солістки-органістки. У 1995 році брала участь у вищих виконавських курсах м. Варшава (Польща), а в 1999 році – в м. Роменмонт'єр (Швейцарія).

Світлана Володимирівна одна з перших українських органістів, що грала в Парижі (1995). Брала участь у багатьох міжнародних фестивалях: у Люблені, Єнджеєві, Лежайську, Радомі, Стальовій Волі, Глівцях (2003). У 2002 році – великий концертний тур у Кракові та Кишиневі (Молдова). Влітку 2004 по 2005 роки концертувала у Фрайбурзі (Німеччина).

Відома органістка співпрацює з народною артисткою України О.Ільїною, народним артистом України Я.Солтисом, заслуженим артистом України П.Чеботовим, лауреатом міжнародних конкурсів О.Шутко.

У 2005 році Бардаус Світлана брала участь в українсько-німецькому проекті творчості Ф.Шуберта та неодноразово – у мистецькому фестивалі «Візерунки Буковини».

2006 р. – участь у проекті Центру буковинознавства при ЧНУ ім. Ю.Федьковича «Бог є любов» під керівництвом С.Гарлінга.

У 2008 році разом з викладачем музичної школи № 1 Н.Мацей створили хор хлопчиків та гастролювала в Клагенфурті (Австрія).

2009 р. – випущено диск «Органна музика» у виконанні С.Бардаус.

Репертуар С.Бардаус складають органні твори західних класиків та українських композиторів – Й.С. Баха, Фр.Сарторі, Ю.Хайта, Д.Бортнянського, М.Березовського, В.Барвінського, М.Колесси, Ю.Шуровського та ін.

За високу професійну майстерність та значний внесок у розвиток національного музичного мистецтва Світлана Володимирівна отримала грамоти та подяки Чернівецької ОДА та Міністерства культури України, а в 2009 році нагороджена

обласною літературно-мистецькою премією
ім. С.Воробкевича за просвітницьку діяльність.

Література:

ГОЛІКОВА С. Старий Бах і «нова» Світлана: [про С.Бардаус] / С.Голікова // Буковина.- 1995.- 18 листоп.

КИРИЛОВСЬКА Т. Органна музика омолоджує людей і приваблює тварин: [про чернів. органістку С.Бардаус] / Т.Кириловська // Мол. буковинець.- 2006.- 6 лип. (№ 77).- С. 9.

КРАСКО Н. Перше танго на органі: [про С.Бардаус] / Н.Краско // Мол. буковинець.- 2006.- 6 лип. (№ 77).- С. 9.

НЕЧАЄВА Н. Вам потрібен органіст? Ось я і приїхала: [сольний концерт С.Бардаус в Чернів. орган. залі] // Мол. буковинець.- 1995.- 4-10 листоп. (№46).- С.5.

ДУЩАК АННА КИРИЛІВНА

Народилася 15 жовтня 1959 року в с. Тисовець Сторожинського району Чернівецької області в сім'ї селян.

В 1975 р., будучи ученицею дев'ятого класу, тяжко захворіла. Неправильний діагноз та лікування призвели до нерухомості суглобів, з того часу була прикута до ліжка. Поруч неї всі роки була мати Віра Іллівна – великодушна, добра, інтелігентна сільська

жінка.

Розрадою Анни Кирилівни стала поетична творчість.

У 1990 році в Чернівцях відбувся перший творчий вечір А.Дущак. За кошти, зібрані на благодійному концерті, було видано її першу книжку поезій - «Дивоквіт любові» (1992), а також вона авторка збірок: «Спитай себе» (1994), «Понад вечірнім Дерезлуєм» (1998), «Любов я росами розтрушу» (1999), «Любові стиглий колос» (2004); новел «Гріх проти себе»,

«Полинове щастя Трандафіри»; повісті «Чужа чічка» (2005); збірки «Золотий вальс» (2009); вибраного «А день у вічність відплива...» (2009).

Вірші, перекладені англійською та італійською мовами, друкувалися в періодичних виданнях США, Канади, Австрії, Італії. Частина віршів стала піснями. Музику до віршів писали такі композитори: Мар'ян Гаденко, Леонід Затуловський, Ярослав Злонкевич, Ігор Мисько, Микола Сафонов, Віталій Свирид, Кузьма Смаль, Віктор Рурак.

У березні 2003 року Анну Кирилівну Душак прийняли до Національної спілки письменників України.

У 2006 році знято фільм про буковинську поетесу під назвою «Я прийшла до вас».

У 2007 р. на Всеукраїнському конкурсі її визнано «Жінкою III тисячоліття».

У 2008 р. присвоєно звання «Заслуженого працівника культури України».

У 2009 році А.Душак відзначена літературно-мистецькою премією ім. С. Воробкевича.

Померла 17 лютого 2010 року.

Література:

ДУЩАК А. А день у вічність відплива. Вибране: поезія, проза / А.Душак.- Чернівці: Букрек, 2009.- 184 с.

ДУЩАК А. Дивоквіт любові / А.Душак.- Львів: Свічадо, 2007.- 116 с.

ДУЩАК А. Золотий вальс: поезії, лірика / А.Душак.- Львів: Свічадо, 2009.- 120с.: іл.

ДУЩАК А.К. Любов я росами розтршу / А.Душак.- Сторожинець, 1999.- 75 с.

ДУЩАК А.К. Любові стиглий колос: поезії / А.Душак.- Чернівці: Місто, 2004.- 154 с.

ДУЩАК А. Понад вечірнім Дереглуєм: поезії / А.Душак.- Чернівці: Місто, 1998.- 100 с.

ДУЩАК А. Спитай себе / А.Душак.- Сторожинець, 1994.- 79 с.- (Творчість наших земляків).

ВІТЕР шаленіє. Злечу у небо. Настане час. О, мій князю ночі. Я не така. Я пройду через все: [пісні на сл. А.Дущак, муз. М.Сафонова] // Сафонов М. Незнані пісні / М.Сафонов.- Сочі, 1993.- С. 21-34.

ДУЩАК А. Любові стиглий колос: вірші / А.Дущак // Буковин. віче.- 2004.- 4 черв.

ДУЩАК А. Поезія / А.Дущак // Буковина.- 2006.- 18 жовт. (№ 81).- С. 3.

ДУЩАК А. Україні / А.Дущак // Рідний край.- 2008.- 18 серп. (№ 35).- С. 3.

[ДУЩАК Ганна Кирилівна – укр. поетеса] // Богайчук М. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник.- Чернівці, 2005.- С. 91.

ГАННА Дущак: [про неї] // Богайчук М.А. Письменники Буковини: посібник для уч. 5-11 кл. та вчит. укр. л-ри / М.А. Богайчук, Р.Й. Дуб.- Чернівці, 1998.- С. 185.

[ДУЩАК Ганна Кирилівна – поетеса] // Літературно-мистецька Сторожинеччина: довідник.- Чернівці, 2006.- С. 20-21.

ДУЩАК Анна Кирилівна: [письменниця] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В.Боганюк, О.О.Гаврилюк, Г.В.Добровольська, М.М.Довгань, А.С.Іваницька.- Чернівці, 2010.- С.205-207.

ГАЛЬЧУК Л.М. Я прийшла у цей світ, і я люблю його...: [урок л-ри рідного краю в 11 кл.] / Л.Гальчук // Крайова освіта.- 2008.- 30 трав. (№ 19-20).- С. 17.

КОРПАН М. Музей поетеси Анни Дущак відкриють у її селі: [про її вист. у краєзн. музеї] / М.Корпан // Мол. буковинець.- 2010.- 27-28 верес. (№109).- С.12.

ЛЕВІНА Л. Родина Гапіїв з Америки полюбила Буковину вже за те, що тут живе Анна Дущак: [поетеса з Тисівців Сторожин. р-ну] / Л.Левіна // Рідний край.- 2010.- 29 січ. (№5).-С.12.

ЛЕВІНА Л. Американка Ксеня Гапій відсвяткувала Великдень у Нью-Джерсі і завітала у Тисовець / Л.Левіна // Рідний край.- 2005.- 29 квіт.

ЛЕВІНА Л. «Все, що у мене є - дарунок від Бога»: [присвоєння звання «Заслуженого працівника культури України»] / Л.Левіна // Рідний край.- 2008.- 30 трав. (№ 22).- С. 4.

ЛЕВІНА Л. Поетесі Анні Душак вручили найвищу відзнаку: [Жінка III тисячоліття] / Л.Левіна // Новий день.- 2007.- 28 черв. (№ 26).- С. 5.

ЛЕВІНА Л. «Спитай себе...»: поезії Анни Душак / Л.Левіна // Наша віра.- 1995.- верес. (№ 9).- С. 6.

МАЦЕРУК В. Буковинка Анна - Жінка третього тисячоліття / В.Мацерук // Уряд. кур'єр.- 2007.- 16 серп. (№ 48).- С. 6.

МАЦЕРУК В. Дивоквіт любові: [про зб. поезії А.Душак] / В.Мацерук // Буковина.- 1992.- 23 квіт.- С. 3.

МЕЛЬНИЧУК Я. Поетична слава Тисівців / Я.Мельничук // Буковин. віче.- 2004.- 20 жовт.

МЕЛЬНИЧУК Я. Душак Анна Кирилівна / Я.Мельничук // Буковина.- 2004.- 3 листоп.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. Істина, якій у серці тісно: [А.Душак] / В.Михайловський // Буковина.- 2007.- 18 квіт. (№ 30).- С. 3.

МІНТЕНКО М. Дарує любов людям: [А.Душак] / М.Мінтенко // Відродження.- 2005.- лип. (Ч. 7).- С. 2.

МІСЬКО І. «Дав би мені Бог ще днів заради мами та рідні...»: [про А.Душак] / І.Місько // Рідний край.- 2010.- 26 берез. (№13).- С.12.

ПРИХОДЬКО-ВОЗНЯК О. У ритмах золотого вальсу: [про поетесу А.Душак] / О. Приходько-Возняк // Новий день.-2010.- 26 берез. (№12).- С.8.

САВЧЕНКО П. Дві зіроньки сяють...: [про А.Душак та К.Гапій] / П.Савченко // Літ. Україна.- 2001.- 5 квіт. (№ 13).- С. 7.

ЯКІВЧУК А. Живе слово Анни Душак / А.Яківчук // Відродження.- 2000.- 12 січ. (ч. 1).- С. 1.

«Я СВІТЛИМ променем проб'юся...»: [некролог Г.Душак, 17.02.2010 р.] // Буковина.- 2010.- 19 лют. (№15).- С.3; Буковин. віче.- 2010.-19 лют. (№13).- С.1.

АННА Душак: «Якби не любила все те, що навколо мене, нічого б у серці не народжувалося»: [інтерв'ю / вела Н.Карбунар] // Вечірні Чернівці.- 2007.- 6 груд. (№ 49).- С. 9.

ДУЩАК Анна Кирилівна – поетеса, новеліст: бібліогр. покажчик.- Сторожинець, 2009.- 7 с.

15 ЖОВТНЯ – 50 років від дня народження поетеси Анни Душак (1959) // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2009 р.): бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2008.- С. 219-221.

МЕНІ ж моя доля судила жити в слові: метод.-бібліогр. матер. до відзнач. 50-річного ювілею буковин. письм. Анни Кирилівни Душак.- Чернівці: ЧОУНБ ім. М.Івасюка, 2009.- 32 с.

АННА Душак (1959-2010 рр.) [електронний ресурс]: фото архів / вигот.: М.Яремко, М.Сучинський.- В.Кучурів: [б.в.], 2010.- 1 ел. опт. диск (CD-ROM).

КОСТИЛЮК ВАСИЛЬ ЛАВРЕНТІЙОВИЧ

Народився 3 січня 1937 року в с. Вільхівці Чемеровецького району Хмельницької області.

У 1954 році закінчив Вільховецьку середню школу, а з 1954 року по 1958 рік навчався в Чернівецькому державному музичному училищі по класу духових та ударних інструментів.

1958-1961 рр. – служба в рядах Радянської Армії.

1961-1965 рр. – навчання в Київській державній консерваторії ордену Леніна ім. П.І. Чайковського (заочна форма навчання).

У серпні 1961 року Василь Лаврентійович зарахований на посаду викладача по класу духових інструментів у Вашківецьку дитячу музичну школу.

З липня 1963 року переведений на посаду викладача Сторожинецької музичної школи, а через місяць, у серпні 1963 року, став завідуючим навчальної частини Сторожинецької дитячої музичної школи. У 1965 році призначений директором цієї музичної школи.

З травня 1974 року по липень 1986 року – директор Чернівецького культурно-освітнього училища, після чого був переведений на посаду викладача Чернівецького державного музичного училища по класу духових інструментів.

У 1989 році став заступником директора по навчально-виробничій роботі Чернівецького училища мистецтв ім. С.Воробкевича, де працює і по сьогоднішній день.

У 2009 році за високу професійну майстерність та популяризацію музичного мистецтва Буковини Костилюк В.Л. присуджено обласну літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література:

[ВАСИЛЬ Костилюк] // Чернівецьке училище мистецтв ім. Сидора Воробкевича: 70 років (1940-2010).- Чернівці, 2010.- С. 3, 7, 10.

ЛАЗАРУК О. Усе прекрасне нести людям...: [50 років Чернів. училищу культури, у т.ч. згадано В.Костилюка] / О.Лазарук // Буковин. віче.- 1995.- 24 трав.

КРАВЧУК КОСТЯНТИН ГЕОРГІЙОВИЧ

Народився 14 жовтня 1952 року в с. Зуй-Суховське Іркутської області (Росія).

У 1972 році закінчив Вижицьке училище декоративно-прикладного мистецтва ім. В.Шкрібляка (факультет художнього конструювання), де педагогами з фаху були В. та Е.Жуковські, О.Шишкін.

К.Кравчук працює в галузі декоративно-прикладного мистецтва (ювелірна справа) і творить винятково зі срібла. Ювелірною справою митець займається вже понад 20 років і створив понад 1000 унікальних ювелірних прикрас. Надзвичайно тонке відчуття металу і каменя надають його творам цілковитої органічності.

З 1997 року Костянтин Георгійович – член обласної організації Спілки художників України.

Він учасник всеукраїнських та міжнародних виставок, симпозіумів, фестивалів. За кільце та сережки «Місячна доріжка» на III міжнародній виставці «Ювелір Експо 2000» (м. Київ, 2006) отримав найвищу нагороду у номінації «Ювелірна мода – 2006».

На XXVI Міжнародному фестивалі ковалів, зброярів, ювелірів «Nefaiston – 2007» К.Кравчук здобув срібну нагороду.

Ювелір виготовив посадову ознаку для бургомістра Австрії і сам прикрасив вбрання чинного бургомістра Д.Хоффмархера (грудень 2008 року).

Основні твори: гарнітур – «Вечір» (1998), «Сузір'я» (1998), «Сонячні кларнети» (2001, гран-прі на виставці у Чехії), «Міленіум» (2001); броші - «На крилах ночі», «Тріумф», «Лагуна»; кільце «Лада»; браслет і перстень «1001 ніч» (2004); твори «Моє місто», «Всевидюче око».

Зберігаються твори у колекції Національного банку України, в приватних зібраннях Югославії, Бельгії, Ізраїлю, Польщі, Франції, Австрії.

Сучасні, романтичні, філософські роботи маестро Кравчука ваблять глибиною задуму, лаконічністю його вирішення. Застосовуючи різноманітні техніки, несумісні на перший погляд матеріали, він досягає в результаті суцільної гармонії.

У 2009 році присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література:

КОСТЯНТИН Кравчук: [про ювеліра з Чернівців] // Мистецтво Буковини: каталог виставки Чернів. організації Нац. спілки художників України в рамках днів культури Буковини в Києві.- Чернівці, 2004.- С. 29.

ЛЕЩИК О. Сучасне буковинське ювелірне мистецтво: [виставка робіт К.Кравчука та Ш.Пержана у Чернів. худ. музеї] / О.Лешик // Мол. буковинець.- 1999.- 14 трав. (№ 20).- С. 6.

МІЩЕНКО І. Найкращі ювеліри живуть у Чернівцях: [Ш.Пержан і К.Кравчук] / І.Міщенко // Буковин. віче.- 1999.- 5 черв. (№ 41).- С. 6.

РОБОТУ нашого ювеліра визнано наймоднішою: [кольє та сережки ювеліра К.Кравчука з Чернівців здобули найвищу нагороду у номінації «Ювелірна мода 2006» на III Міжнар. виставці «Ювелір Експо - 2006»] // Мол. буковинець.- 2006.- 1-2 груд. (№ 140).- С. 3.

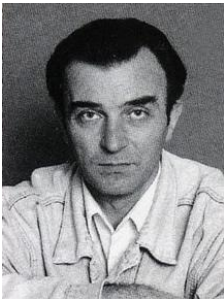
РОСИНСЬКА О. «Nefaiston – 2007»: [про XXIV Міжнар. фест. ковалів, зброярів, ювелірів та срібло чернівчанина Костянтина Кравчука] / О.Росинська // Свобода слова.- 2007.- 6 верес. (ч. 36).- С. 18.

РОСИНСЬКА О. Філософія металлу і каменя: [про худож.-ювеліра К.Кравчука] / О.Росинська // Свобода слова.- 2006.- 27 лип. (№ 29).- С. 16.

ЧЕРНЯК Л. Кольє від Пержана, перстень від Кравчука: [ювелірний вернісаж у худ. музеї Чернівців] / Л.Черняк // Буковина.- 1999.- 21 трав.

ЮВЕЛІРНИЙ виріб буковинця визнано наймоднішим: [кольє та сережки «Місячна доріжка» ювеліра К.Кравчука отримав найвищу нагороду у номінації «Ювелірна мода - 2006» на III Міжнар. виставці «Ювелір Експо - 2000»] // Свобода слова.- 2006.- 7 груд. (№ 48).- С. 2.

МАКОВІЙЧУК МИРОСЛАВ СТЕПАНОВИЧ

Народився 21 вересня 1957 року в м. Чернівцях.

Після закінчення школи у 1978 році вступив до Київського державного театрального інституту імені Карпенка-Карого, який закінчив у 1982 році. Відтоді усе своє життя присвятив служінню театру.

У 1982-1984 рр. був актором Сумського театру для дітей та юнацтва, з 1985 по 1986 рік – актор Тернопільського музично-драматичного театру імені Т.Шевченка, у 1986-2000 рр. – актор Чернігівського українського музично-драматичного театру імені Т.Шевченка.

М.Маковійчук зіграв головні та ведучі ролі: Василя (“Циганка Аза” М.Кропивницького), Д’Артаньяна (“Три мушкетери” за О.Дюма), Паратова (“Безприданниця” О.Островського), Меркуціо (“Ромео і Джульєтта” В.Шекспіра), Степана (“Сліпий”) за Т.Шевченком, Джека (“Тітка Чарлея” Б.Томаса), Мешема (“Ваш хід, королево” Е.Скріба), Блеза (“Блез” К.Маньє), Мусташенка (“Закон” В.Винниченка), Сімона Ренара (“Марія Тюдор” В.Гюго), Хігінса (“Моя чарівна леді” Ф.Лоу), Дорошенка (“Чернігівка” за М.Костомаровим), Вершиніна (“Три сестри” А.Чехова), Островського (“Як гартувалася сталь” О.Островського), Низа (“Енеїда” І.Котляревського) та інші.

Актор знімався також у кіноролях: Борканюк (“Легенди про безсмертя” (1985)), Шпик (“Троянди для маестро”

(1986)), Гнидюк (“Загін особливого призначення” (1987)), Незнайомиць (“Меланхолійний вальс”(1989)), Лицар (“Острів кохання”(2000)). Своєрідною візитною карткою актора став образ Івана, створений Мирославом Маковійчуком у телефільмі “Царівна” (1994) за однойменним твором О.Кобилянської.

У 1996 р. Маковійчуку М.С. було присвоєно звання «Заслужений артист України».

З 2000 року М.Маковійчук – актор Чернівецького музично-драматичного театру ім. О.Кобилянської. Вперше чернівчани побачили його у виставі “Терпкий аромат романтичної ночі” А.Касона в ролі Густаво Ферана. Далі були ролі: Менахем (“Поминальна молитва” Г.Горіна), Гнат (“Безталанна” І.Карпенка-Карого), Закрутько-Одвертинський (“Хоч з моста у воду” М.Кропивницького), Месія (“Ціною крові” Л.Українки), Бруно (“Любов до гробу” А.Ніколаї), Олівер Краун (“Тим далеким літом...” Я.Стельмаха), Чезаре (“Нелегалка” А.Крима), Радугу (“У неділю рано зілля копала...” за О.Кобилянською), Чорнохвостов (“Пограймося в літа молодії...” Л.Разумовської), Джуліан (“Квітка кактуса” Е.Берроуза), Зух (“Запечатаний двірник” Ю.Федьковича), Дон Жуан (“Сповідь цнотливого бабця” А.Крима).

Мирослав Степанович – актор широкого діапазону. Йому вдаються ролі як драматичні, так і водевільного жанру. Маючи хороші вокальні дані, бере участь у музичних виставах та концертах, його голос часто звучить на радіо та телебаченні.

У 2009 році нагороджений обласною літературно-мистецькою премією ім. С.Воробкевича.

Література:

[МАКОВІЙЧУК Мирослав] // Буковина: імена славних сучасників. - К., 2006. - С. 163.

МАКОВІЙЧУК Мирослав Степанович: [актор] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В.Боганюк, О.О.Гаврилюк, Г.В.Добровольська, М.М.Довгань, А.С.Іваницька.- Чернівці, 2010.- С.88-90.

[МАКОВІЙЧУК Мирослав] // Перлина Буковини 2006:

щорічний телефонний довідник.- Чернівці, 2005.- С. 213.

[МАКОВІЙЧУК Мирослав] // Сулятицький Т. Чернівецький український музично-драматичний театр імені Ольги Кобилянської: нарис історії / Тадей Сулятицький.- Чернівці, 2004.- С.134, 135, 136.

БУЗИНСЬКА Н. Чернівецькому Дон Жуану – півстоліття: [до 50-річчя від дня народж. Мирослава Маковійчука, худ. кер. Чернів. музич.-драм. театру] / Н.Бузинська // Погляд.- 2007.- 25 верес. (№71).- С.9.

ЗНАЙОМТЕСЯ «Барбара»: [про прес-конференцію в обл. муз.-драм. театрі ім. О.Кобилянської розпоч. нов. худ. керів. театру – засл. артист України М.Маковійчук] // Свобода слова.- 2007.- 8 берез. (№ 10).- С. 18.

МАКОВІЙЧУК М. Мирослав Маковійчук: «Не думав, що в рідних Чернівцях гратиму так мало...»: [розмова із засл. арт. України М.Маковійчуком / вела Л.Черняк] / М.Маковійчук // Буковина.- 2010.- 26 берез. (№24).- С.3.

МАКОВІЙЧУК М. Мирослав Маковійчук ювілейного вечора гратиме у виставі. Так він розуміє свято: [інтерв'ю із засл. артистом України, худ. керів. облмуздрамтеатру ім. О.Кобилянської / вела О.Камська-Ополоник] / М.Маковійчук // Версії.- 2007.- 28 верес. (№ 38).- С. 8.

РОСИНСЬКА О. Мирослав Маковійчук. За лаштунками: [про артиста, худ. кер. Чернів. обл. муз.-драм. театру ім. О.Кобилянської] / О.Росинська // Свобода слова.- 2007.- 27 верес. (ч.39).- С.181.

ФЕДОРОВИЧ Н. Мирослав Маковійчук на тлі подвійного ювілею: [до 50-річчя від дня народж. і 25-річчя творчої діяльн. худ. кер. Чернів. муздрамтеатру ім. О.Кобилянської, засл. артиста України] / Н.Федорович // Буковин. віче.- 2007.- 21 верес. (№ 71).- С.1;

ЧЕРНЯК Л. Сезон відкрив бенефіс Мирослава Маковійчука: [Чернів. театр] / Л.Черняк // Буковина.- 2007.- 25 верес. (№73).- С.3.

НЕСТЕРЕНКО ЄВГЕНІЯ МИКОЛАЇВНА

Народилася 16 серпня 1980 року в місті Уссурійську (Росія) в сім'ї військовослужбовця і піаністки. Першою вчителькою Євгенії була мама.

Уже в 1994 році вона стає лауреатом обласного конкурсу виконавської майстерності учнів дитячих шкіл естетичного виховання «Юний віртуоз

Полтавщини».

У 1995 році Нестеренко Євгенія закінчила Пирятинську музичну школу Полтавської області по класу фортепіано (викладач Журавель Н.М.), а в 1997 році – переможець конкурсу піаністів, присвяченого 155-річчю від дня народження М.В. Лисенка.

У 1999 році закінчила Полтавське музичне училище ім. М.Лисенка (викладач фортепіано Бубнова Л.В.), брала участь у міжнародному конкурсі ім. В.Горовиця (м. Київ).

Пізніше Євгенія Миколаївна продовжила навчання у Київській Національній музичній академії ім. П.І. Чайковського (викладачі І.М. Рябов, О.В. Ринденко), яку закінчила у 2005 році.

З 2005 року працює солісткою-інструменталісткою, концертмейстером Чернівецької обласної філармонії. Виступає з сольними концертами, а також із солістами Чернівецької обласної філармонії – заслуженими артистами України В.Пиндиком, І.Дердою, Л.Радиш, народним артистом України Я.Солтисом.

У 2007 році брала участь у міжнародному конкурсі ім. Ф.Ліста (м. Утрехт, Нідерланди).

Концертний репертуар – твори І.С. Баха, Д.Скарлаті, арія Фігаро з опери «Весілля Фігаро» В.А. Моцарта, Й.Гайдна, Л.В. Бетховена, Ф.Шопена, «Соната сі-мінор», «Великі етюди за Паганіні» Ф.Ліста, «Відоображення» М.Равеля, рапсодія в стилі «Блюз» для фортепіано-соло Дж. Гершвіна, С.Прокоф'єва, концерт для фортепіано з оркестром № 2 до-мінор, каватина

Алека з опери «Алеко», рапсодія на тему Паганіні – для фортепіано з оркестром С.Рахманінова, Д.Шостаковича, соната № 3 П.Хіндеміта, Б.Бріттена, К.Сен-Санса, А.Скрябіна, М.Чюрльоніса, М.Лисенка, Л.Ревуцького, М.Скорика, І.Шамо, варіації на тему старовинної буковинської пісні «Суха Верба» В.Івасюка, «Думка» С.Воробкевича, експромт А.Кушніренка, Й.Ельгісера, балада Гната з опери «Назар Стодоля» К.Данькевича, арізо Ярослава з опери «Ярослав Мудрий» Г.Майбороди, роман Демона з опери «Демон» А.Рубінштейна, болеро Єлени з опери «Сіцилійська вечерня» Дж. Верді, каватина Розіни з опери «Сивільський цирюльник» Дж. Росіні, «Ой піду я межи гори» А.Кос-Анатольського та ін.

У 2009 році за високу виконавську майстерність присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Нестеренко Євгенія Миколаївна продовжує працювати солісткою-інструменталісткою, концертмейстером Чернівецької обласної філармонії.

Література:

ГАРМОНІЯ звуків: [вечір фортепіанної музики солістки Чернів. обл. філармонії Є.Нестеренко] // Свобода слова.- 2007.- 15 лют. (ч. 7).- С. 17.

ІМПРЕЗА для журналістів: [концерт у філармонії за участю піаністки Є.Нестеренко] // Чернівці.- 2009.- 16 січ. (№ 3).- С. 1.

КАЛЬНИЙ В. Євгенія Нестеренко: [про талановиту піаністку] / Володимир Кальний // Миргород.- 2003.- 21 берез. (№ 12).- С. 1.

МИЛЕНКО О. Іскристі чари піаністки: [про Є.Нестеренко] / О.Миленко // Пирятин. вісті.- 2000.- 1 січ.- С. 4.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. Мов душею промовляю: [концерт В.Пиндика та Є.Нестеренко в орган. залі] / В.Михайловський // Буковина.- 2009.- 6 лют. (№ 10).- С. 1, 3.

МИХАЙЛОВСЬКИЙ В. «Радість і сум «буковинського жайворонка»: [концерт Є.Нестеренко до 106-ї річниці з дня

смерті С.Воробкевича] / В.Михайловський // Буковина.- 2009.- 6 листоп. (№ 84).- С. 1, 4, 5.

САВЧУК О. «Ви повернули з півзабуття великого поета і композитора...»: [піаністка Є.Нестеренко на виставці, присвяч. С.Воробкевичу] / Олена Савчук // Буковина.- 2009.- 19 трав. (№ 37).- С. 3.

СЕРЕБРІАН (ГРОЗА) ОЛЬГА ДМИТРІВНА

Народилася 28 квітня 1955 року в с. Галиця Ніжинського району Чернігівської області в сім'ї службовців.

З 1962 по 1972 рік навчалася в середній школі № 2 м. Бобровиця.

1972-1976 рр. - навчання в Київському державному інституті культури

ім. О.Корнійчука. По закінченню розпочала свій трудовий шлях у Чернівецькій обласній

науковій бібліотеці.

З 1985 по 1986 рр. Серебрян О.Д. працювала старшим інспектором обласного управління культури.

1987-1987 рр. — заступник директора Чернівецької обласної базової бібліотеки профспілок, а з 1987 по 1988 рр. — директор цієї бібліотеки.

В період з 1988 по 1994 рік продовжила роботу на посадах провідного, головного бібліотекаря та завідувача сектором науково-дослідницької роботи ЧОУНБ.

З 2005 року поновила професійну діяльність в ЧОУНБ ім. М.Івасюка на посаді вченого секретаря.

Ольга Дмитрівна здійснює висвітлення в пресі роботи ЧОУНБ та виступає з проблемними публікаціями, цікавиться та бере участь у розвитку бібліотечної галузі та культури в цілому, підтримує зв'язки бібліотеки з громадськими організаціями, культосвітніми та книговидавничими організаціями через різноманітні комплексні заходи, брала участь у доборі матеріалів

до 2-го випуску бібліографічного покажчика «Лауреати літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича (2001-2005 рр.)», підготувала добірку матеріалів до видання «Хто є хто на Буковині».

За успіхи в роботі нагороджена грамотами обласного управління культури, Міністерства культури УРСР, відзнаками Міністерства культури України.

З жовтня 2008 року Серебрян О.Д. призначена на посаду заступника директора з питань внутрішньої роботи ЧОУНБ ім. М.Івасюка.

У 2009 році присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література:

ЧЕРНІВЦІ – місто славних мистецьких традицій: [історія, архітектура, культура] / матер. підгот. вчений секр. ЧОУНБ ім. М.Івасюка О.Д. Гроза // Хто є хто на Буковині.- К., 2006.- С. 162-169.

ГРОЗА О. Аптека для душі: [соціолог. дослідж. в обл. б-ці] / О.Гроза // Буковина.- 1993.- 8 груд.

ГРОЗА О. До джерел поезії: [анкети обл. наук. б-ки по визначенню ставлення до укр. поетичного слова] / О.Гроза // Буковина.- 1993.- 19 січ.

ГРОЗА О. Талантам – шана, культурі підтримка: [вручення премій і дипломів лауреатам конкурсу «Найпопулярніші буковинські митці 1992 року» в обл. наук. б-ці] / фото / О.Гроза // Мол. буковинець.- 1993.- 24-30 січ. (№ 5).- С. 8.

СЕРЕБРІАН О. Авторське видання іде до читача: [робота обл. наук. б-ки ім. М.Івасюка в рік укр. книги] / О.Серебрян // Буковин. віче.- 2007.- 16 трав. (№ 34).- С. 1.

СЕРЕБРІАН О. Анатолій Романюк – для Буковини: [про зустріч з А.Романюком у літ.-мист. вітальні ЧОУНБ ім. М.Івасюка] / О.Серебрян // Буковин. віче.- 2007.- 24 жовт.

СЕРЕБРІАН О. Бестселер про чернівчан. І не тільки: [про літ. дебют Галини Пелепюк та Марини Лядовської з книгою

«Люди из города»] / О.Серебрян // Версії.- 2008.- 12-19 груд. (№ 50).- С. 8.

СЕРЕБРІАН О. 2007 рік – рік української книги: [діяльність ЧОУНБ ім. М.Івасюка в цьому напрямку] / О.Серебрян // Буковин. віче.- 2007.- 25 квіт. (№ 29).- С. 3.

СЕРЕБРІАН О. Долучіться до акції «Подаруй бібліотеці книгу!»: [про поповнення фондів ЧОУНБ ім. М.Івасюка дарунками відомих діячів культури, мистецтва, письменників] / О.Серебрян // Чернівці.- 2006.- 13 жовт. (№ 41).- С. 2.

СЕРЕБРІАН О., Заславець Г. «Помер читач!.. Несуть вінки поети»: [проблеми ЧОУНБ ім. М.Івасюка] / О.Серебрян // Уряд. кур'єр.- 2007.- 9 листоп. (№ 210).- С. 8.

СЕРЕБРІАН О., Заславець Г. Чи збережемо пам'ятки культури і духовності?: [про книж. вист. «Культура, яку створює, зберігає, засвоює людина» в ЧОУНБ ім. М.Івасюка та про стан будівлі б-ки] / О.Серебрян, Г.Заславець // Вісник книжкової палати.- 2007.- № 9.- С. 49.

СЕРЕБРІАН О., Заславець Г. Чи може існувати книга без читача? Поміркуймо разом: [проблеми книгозабезпечення та фінансування ЧОУНБ ім. М.Івасюка] / О.Серебрян, Г.Заславець // Укр. слово.- 2007.- 14-20 листоп. (№ 46).- С. 14.

СЕРЕБРІАН О. Євген Дога – в чернівецькій бібліотеці: [книги в подарунок ЧОУНБ від поетеси і радника прем'єр-міністра з питань культури Румунії Дойни Урікару] / Ольга Серебрян // Версії.- 2008.- 12-19 груд. (№ 50).- С. 1.

СЕРЕБРІАН О. На Центральній площі була б доречною бібліотека / О.Серебрян // Мол. буковинець.- 2006.- 3 серп. (№ 89).- С. 2.

СЕРЕБРІАН О. «Не вмирай, допоки живеш»: [про презент. кн. І.Городинського в ЧОУНБ ім. М.Івасюка] / О.Серебрян // Версії.- 2009.- 24 квіт. (№ 17).- С. 8.

СЕРЕБРІАН О. Особисте на тлі історії: [характеристика книги А.Романюка «Хроніка одного життя: спомини і роздуми»] / О.Серебрян // Буковин. віче.- 2006.- 29 листоп. (№ 92).- С. 1.

СЕРЕБРІЯН О. Прийдіть і збагатіться: [про поповнення бібліотечного фонду ЧОУНБ книгами укр. видавництв] / О.Серебрян // Буковин. віче.- 2005.- 31 трав. (№ 41).- С. 3.

СЕРЕБРІЯН О. Свято «Після бані»: [презентація кн. С.Цидельковського «Після бані» в Будинку естетики і дозвілля] / О.Серебрян // Версії.- 2009.- 16-23 жовт. (№ 42).- С. 14.

СЕРЕБРІЯН О. Скарби для чернівчан від Олекси Романця: [про дарунок особистої б-ки О.Романця Чернів. ОУНБ ім. М.Івасюка] / О.Серебрян // Буковин. віче.- 2007.- 26 верес. (№ 73).- С. 2.

СЕРЕБРІЯН О. Сліди його кроків: Георгу Дроздовському – 110: [зустріч з чернів. германістом, докт. філолог. наук П.Рихлом в ЧОУНБ ім. М.Івасюка] / О.Серебрян // Версії.- 2009.- 1 трав. (№ 17).- С. 8.

СЕРЕБРІЯН О. «Хроніка одного життя»: спомини і роздуми»: [авторський подарунок б-кам області – книга А.Романюка] / О.Серебрян // Час.- 2006.- 7 груд. (№ 49).- С. 14.

ПРЕМІЯ 2010 РОКУ

ЛАУРЕАТИ премії ім. С.Воробкевича // Буковин. віче.- 2010.- 17 листоп. (№ 87).- С. 1.

ГАВРИЛЮК ОЛЕКСАНДРА ОЛЕКСАНДРІВНА

Народилася 13 квітня 1964 року в м. Чернівці. У 1981 році закінчила Чернівецьку

середню школу № 23. 1981-1987 рр. – навчалася на фізичному факультеті (спеціальність фізика напівпровідникових матеріалів) Чернівецького державного університету. Одночасно до 1989 року працювала в СКТБ «Фонон» (згодом науково-дослідний «Інститут термоелектрики») лаборантом, інженером. У 1989-2000 роках працювала на Чернівецькому виробничому об'єднанні «Електронмаш» у відділі патентно-ліцензійної винахідницької та раціоналізаторської роботи інженером з науково-технічної інформації.

9 листопада 2000 року прийнята на роботу в сектор краєзнавства ЧОУНБ ім. М.Івасюка.

У 2001-2003 рр. навчалася на бібліотечному відділенні (спеціальність бібліотекар-бібліограф) Чернівецького училища мистецтв ім. С.Воробкевича.

3 липня 2003 р. - на посаді завідувача інформаційно-бібліографічного відділу ЧОУНБ ім. М.Івасюка.

Олександра Олександрівна плідно працює в галузі бібліографії, зокрема, краєзнавчої, займається науково-дослідною діяльністю, біографічними дослідженнями. Популяризує літературний та творчий спадок видатних громадських і культурних діячів Буковини, виступаючи з бібліографічними оглядами літератури, ювілейних книжкових виставок та виставок-персоналій на радіо, телебаченні, в обласних газетах. Працює над впровадженням інноваційних форм роботи, сучасних інформаційних технологій, нових бібліотечно-бібліографічних стандартів, бере участь у формуванні електронних баз даних бібліотеки. Залучає до співпраці науковців, краєзнавців, бібліотекарів, громадські організації.

Гаврилюк О.О. є автором-укладачем та укладачем у співавторстві дев'яти випусків щорічного краєзнавчого бібліографічного покажчика «Пам'ятаймо!» (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2003-2011 рр.), біобібліографічних покажчиків «Лауреати літературно-мистецької премії імені Сидора Воробкевича. Вип.2» (2001-2005 рр.), «Олекса Романець» (2006), «Михайло Івасюк 1917-1995» (2007), «Мірча

Лютик» (2009), «Іван Снігур» (2009), «Кузьма Смаль» (2010), «Петро Рихло» (2010) та ін. Редактор біобібліографічного покажчика «Василь Селезінка» (2008). Укладач бібліографічних списків до п'яти випусків «Літературно-мистецької Буковиніани: методично-бібліографічні матеріали» (2003-2006 рр.), інших методично-бібліографічних матеріалів ЧОУНБ

ім. М.Івасюка та до таких книг-нарисів: Бабич Н. 15 неостанніх із могікан: педагоги і вчені Буковини другої половини ХІХ – початку ХХ ст (2010); Гусар Ю. ...І дихають серцем слова: штрихи до портрета Тамари Севернюк (2010) та ін. Надавала допомогу авторам при роботі над книгами: Гусар Ю.С. Зірки не гаснуть (2003); Добржанський В. Квіти в житті українців та інших народів світу (2005); Грябан В., Чучко М. Ринки та ярмарки буковинської столиці (2009).

Член Української бібліотечної асоціації (2009), Національної спілки краєзнавців України (2010).

В 2010 р. колектив авторів на чолі з О.О. Гаврилюк підготував до випуску біобібліографічний довідник «Видатні діячі культури та мистецтв Буковини. Вип.1», за що їй присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича у номінації «Науково-дослідницька діяльність з вивчення та пропаганди творчості Сидора Воробкевича та інших видатних митців Буковини».

Література:

ГАВРИЛЮК О. Академік високого злету: [про С.Смаль-Стоцького] / О.Гаврилюк // Правд. поступ.- 2003.- лип.

ГАВРИЛЮК О. Високі життєві зleti: [до 65-річчя від дня народж. дипломата, проф. БДМА, поета Г.Ходоровського] / О.Гаврилюк // Правд. поступ.- 2003.- серп.

ГАВРИЛЮК О. Євгенія Ярошинська: «На відстані життя і смерті»: [Чернів. обл. б-ка провела краєзнавч. семінарій, присвяч. письменниці разом з б-кою училища мистецтв] / О.Гаврилюк // Буковин. віче.- 2003.- 12 листоп.

ГАВРИЛЮК О. Загублена арфа повернулася у Чернівці: [до 100-річчя від дня народж. німецькомов. поета, співака Д.Гольдфельда] / О.Гаврилюк // Правд. поступ.- 2004.- трав.

ГАВРИЛЮК О. Знавець магірських історій: [до 90-річчя від дня народж. німецькомов. письменника, пуліциста Г. фон Реццорі] / О.Гаврилюк // Правд. поступ.- 2004.- трав.

ГАВРИЛЮК О. Молодь слухає Целана: [про літ. вечір «Гроно німецькомовної поезії Буковини» в ЧОУНБ] / О.Гаврилюк, Г.Заславець // Буковин. віче.- 2004.- 8 жовт.; Молодь України.- 2004.- 12 листоп.

ГАВРИЛЮК О. Музикант вірша: [до 105-річчя від дня народж. М.Марфієвича – укр. письм., педагога, германіста] / О.Гаврилюк // Буковин. віче.- 2003.- 26 берез.

ВИДАТНІ діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В. Боганюк, О.О. Гаврилюк, Г.В. Добровольська, М.М. Довгань, А.С. Іваницька.- Чернівці: Книги-XXI, 2010.- Вип. 1.- 312 с.

ПАМ'ЯТАЙМО! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2003-2004 роках): бібліогр. покажчик / авт.-уклад. О.О. Гаврилюк, О.А. Білоконь, Н.Д. Бусигіна, А.М. Загородна, Т.А. Кисельова.

ПАМ'ЯТАЙМО! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2005-2011 роках): бібліогр. покажчик / авт.-уклад. О.О. Гаврилюк, Ю.В. Боганюк.

ЛАУРЕАТИ літературно-мистецької премії імені Сидора Воробкевича (2001-2005 рр.): біобібліогр. покажчик / авт.-уклад. О.О. Гаврилюк, Ю.В. Боганюк.- Чернівці: Рута, 2006.- Вип. 2.- 80 с.

ЛАУРЕАТИ обласної літературної премії імені Івана Бажанського (2001-2007): біобібліогр. покажчик / авт.-упоряд. О.О. Гаврилюк, Ю.В. Боганюк.- Чернівці: ЧОУНБ, 2008.- 36 с.

ІВАН Снігур: біобібліогр. покажчик [до 80-річчя від дня народж.] / О.О. Гаврилюк, Л.Ю. Шарабуряк, А.С. Лупан.- Чернівці: ЧОУНБ, 2009.- 16 с.

КУЗЬМА Смаль: біобібліогр. покажчик [до 75-річчя від дня народж.] / упоряд. О.О. Гаврилюк.- Чернівці: ЧОУНБ, 2010.- 28 с.

МИХАЙЛО Івасюк 1917-1995: біобібліогр. покажчик [до 90-річчя від дня народж.] / О.Гаврилюк, Т.Лямна.- Чернівці: ЧОУНБ, 2007.- 51 с.

МІРЧА Лютик: біобібліогр. покажчик [до 70-річчя від дня народж.] / упоряд. О.О. Гаврилюк.- Чернівці: ЧОУНБ, 2009.- 28 с.

ОЛЕКСА Романець: біобібліогр. покажчик / підгот. О.Гаврилюк, М.Довгань.- Чернівці: Рута, 2006.- 64 с.

ПЕТРО Рихло: біобібліогр. покажчик [до 60-річчя від дня народж.] / авт.-уклад. О.Гаврилюк, М.Довгань.- Чернівці, 2010.- 125.

ВАСИЛЬ Селезінка: біобібліогр. покажчик / авт.-укладачі М.М.Довгань, А.С.Лупан, О.І.Щербанюк; ред. О.О.Гаврилюк.- Чернівці: Буковина, 2008.- 128 с.

З УКРАЇНОЮ в серці: [метод.-бібліогр. матеріали до 200-річчя від дня народж. Миколи Васильовича Гоголя] / підгот. Н.Швайчук, О.Гаврилюк.- Чернівці, 2009.- 12 с.

МАЙСТЕР сумного гумору: метод.-бібліогр. матеріали до 150-річчя від дня народж. видатн. євр. письменника Шолом-Алейхема (1859-1916) / авт.-упоряд. Т.Макарейчук, О.Гаврилюк.- Чернівці, 2009.- 24 с.

МЕНІ ж моя доля судила жити в слові: метод.-бібліогр. матеріали до відзнач. 50-річного ювілею буковин. письменниці Анни Кирилівни Душак / підгот. Т.Макарейчук, О.Гаврилюк, Ю.Боганюк.- Чернівці, 2009.- 32 с.

ТЕПЛА незглиблені безодні: метод.-бібліогр. матеріали до 115-ої річниці від дня народж. укр. поета Д.Загула / авт.-уклад. О.Довгань, О.Гаврилюк.- Чернівці, 2005.- 24 с.

ІНФОРМАЦІЙНО-бібліографічний відділ (ІБВ) // Ювілейний портрет обласної книгозбірні ім. М.Івасюка: путівник / авт.-уклад. М.І. Хілько.- Чернівці, 2010.- С. 14-15.

ДОБРЖАНСЬКИЙ В. Книги повинні жити і за часів Пілата, і демократів: [працівники ЧОУНБ ім. М.Івасюка про свою роботу] / В.Добржанський // Буковин. віче.- 2003.- 26 верес.

КАЛИНЕЦЬ Г.-М. Слово про діячів культури краю: [про бібліогр. довід. «Видатні діячі культури та мистецтв Буковини», який уклали бібліографи-краєзнавці ЧОУНБ ім. М.Івасюка] / Г.-М. Калинець // Чернівці.- 2010.- 12 серп. (№ 33).- С. 4.

КАТАМАЙ БОГДАН ВАСИЛЬОВИЧ

Народився 14 серпня 1934 року у с. Ямниця на Івано-Франківщині. Після закінчення семирічки вступив до Івано-Франківського музичного училища ім. Дениса Січинського. Закінчив повний курс за спеціальністю "Відділ народних інструментів" (домра), отримав кваліфікацію організатора-методиста художньої самодіяльності, диригента оркестру народних інструментів.

Трудову діяльність розпочав у 1957 році на посаді вихователя ремісничого училища селища Брошнів Івано-Франківської області. Потім працював художнім керівником у Будинку культури м. Галича, де організував оркестр народних інструментів. Паралельно організував три хори в селах Ганусівка, Сілець, Крилос, які користувалися успіхом в районі. З 1960 року працював в музичній студії при Косівському будинку культури, де організував домровий оркестр і водночас хор у селі Яворів.

З 1962 року - викладач класу домри та диригент

домрового оркестру Сторожинецької музичної школи. Водночас, на громадських засадах, став керівником хорових колективів лісного технікуму, лісокомбінату (Держлісгоспу), Будинку культури, а пізніше - сіл Нові Бросківці, Старі Бросківці. Керувати п'ятьма колективами водночас - нелегко, але любов маестро до музики, до народного співу до пісні переборювала всі труднощі. У 1973 році хор лісокомбінату отримав звання народного, 1977 року це звання присвоєно колективу лісного технікуму, а пізніше — і колективу Старих Бросківців. Цими роками були записані на грамплатівку Всесоюзної фірми «Мелодія» пісні хорів лісного технікуму, лісокомбінату та Будинку культури. Під назвою "Буковинські самоцвіти" також були випущені обласним Будинком художньої творчості плакат-розповідь та буклет про досвід роботи керівника.

У 1970 році Богдан Васильович закінчив Дрогобицький державний музично-педагогічний інститут ім. І.Франка, отримав кваліфікацію викладача педучилища по класу хорового диригування. Хори лісного технікуму (нині коледж) "Барвінок" та лісокомбінату "Горицвіт" є лауреатами багатьох республіканських та всесоюзних фестивалів і конкурсів. Їхній спів полонив серця глядачів Києва, Закарпаття, Москви, Петрозаводська, Санкт-Петербурга та міст Румунії. Вони представляли хорове мистецтво Чернівецької області на республіканському телетурнірі «Сонячні кларнети», міжобласній конкурсній телепрограмі "Сонячний вінок", де були переможцями. Сьогодні ці хори є лауреатами першого та другого Всеукраїнських фестивалів народної творчості на честь 10-ї річниці Незалежності України.

Двічі очолював зведений хор на гастролях у Москві. Донині є постійним керівником зведеного хору Сторожинецького району. 30 серпня 1984 року Катамаю Б.В. присвоєно звання «Заслужений працівник культури України», через деякий час став членом Національної Всеукраїнської музичної спілки.

У 2002 році його портрет був занесений на районну

Галерею Пошани.

Б.Катамай - кваліфікований педагог-методист та організатор художньої самодіяльності в районі. 2004 року за особистий творчий внесок у розвиток української пісні та з нагоди 70-річчя від дня народження на творчому вечорі був нагороджений дипломом Національної радіокомпанії України - дирекції міжнародного пісенного фестивалю "Доля", В.Набруска, М.Гаденка. У 2005 році ім'я Б.Катамая та довідка про народний аматорський хор "Горицвіт" районного Будинку національних культур та держлісгоспу ввійшли в енциклопедичний довідник "Українське народно-хорове мистецтво", підготовлений до друку Міністерством культури і мистецтв України.

Б.Катамай - автор музики: «Місто моє єдине» (сл. Л.Левіної), «Буковино - милий край» (сл. І.Васелович), «Січові стрільці» (сл. М.Лулей); обрядових народних пісень для народного хору - «Зашуміла ліщинонька» (в'язанка весільних мелодій с. Ямниця Івано-Франківської області), «Через поле широке», «Осипалось листя із липи», «Ходить сонко по вулиці», «Ой стану я коло хати», «Ой кувала зозуленька», «Із Бережан до кадри», «Ой весно, весно та весняночко», «Небо і земля» (колядка), «Не рубай ліщину» та ін.

У 2010 році присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича у номінації «Музичне мистецтво».

Література:

КАТАМАЙ Богдан Васильович: [диригент, композитор] // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В.Боганюк, О.О.Гаврилюк, Г.В.Добровольська, М.М.Довгань, А.С.Іваницька.- Чернівці, 2010.- С.219-222.

КАТАМАЙ Богдан Васильович // Хорові диригенти Буковинського краю: довідник-посібник / уклад. А.В. Плішка.- Чернівці, 2008.- С. 30-33.

КАТАМАЙ Богдан Васильович // Літературно-мистецька Сторожинеччина: довідник.- Чернівці, 2006.- С.27-29.

АЛЕКСЄЄВ Е. На бистрині життя: [про диригента хору «Барвінок» Б.Катамая, м.Сторожинець] / Е.Алексєєв, Г.Заславець // Буковин. віче.- 2006.- 1 лют.

ДЛУЖАНСЬКА О. Художній керівник і диригент «Горицвіту» та «Барвінку» Богдан Катамай працює «не для кишень, а для душі»: [м. Сторожинець] / О.Длужанська // Рідний край.- 2009.- 21 серп. (№34).- С.12.

ЙОГО світ – музика: [про довід.-посіб. «Хорові диригенти буковинського краю» та Б. Катамая – диригента, комп. зі Сторожинця] // Рідний край.- 2009.- 9 січ. (№2).- С.4.

КИТАЙГОРОДСЬКА В. Із джерел духовного віча: [про худ. кер., диригента, засл. працівника культ. Б.Катамая зі Сторожинця] / В.Китайгородська // Буковин. віче.- 2008.- 31 жовт. (№ 83).- С. 1.

ЛАУРЕАТОМ премії імені Сидора Воробкевича став Богдан Катамай: [Б.Катамай - засл. працівник культури України, худож. кер. аматор. колективів «Барвінок» та «Горицвіт»] // Рідний край.- 2010.- 19 листоп. (№49).- С.6.

МЕДРИШ ІРИНА ДАВИДІВНА

Народилася 24 січня 1950 року в місті Чернівці. З 1957 року по 1963 навчалася в Чернівецькій ЗОШ №5 та ДМШ №1. У 1963 році переїхала з батьками у м. Волгоград, де з 1966 року по 1970 рік навчалася у Волгоградському училищі мистецтв на фортепіанному і теоретичному відділах і отримала дипломи з відзнакою за двома спеціальностями. У 1970 році вступила в Ленінградську державну консерваторію ім. Римського-Корсакова на теоретико-композиторський факультет, який закінчила з відзнакою у 1975 році.

З серпня 1975 по серпень 1976 року викладала цикл

музично-теоретичних дисциплін у Волгоградському училищі мистецтв.

У 1976 році повернулася в м. Чернівці та почала працювати в Чернівецькому державному музичному училищі (зараз Чернівецьке обласне училище мистецтв ім. С.Воробкевича) викладачем музично-теоретичних дисциплін, де працює і зараз.

Значну роботу викладачка проводить по вдосконаленню підготовки фахівців-теоретиків. У 2005 році підготувала студенток на конференцію молодих музикознавців у м. Києві, роботи яких було визнано в числі п'яти кращих. У травні 2010 року підготувала на всеукраїнську олімпіаду музичних училищ студенток О.Гавріну (зайняла I місце в турі з музичної літератури) та А.Белінську (IV місце, отримала грамоту «Надія»).

У 2011 році доповідь її студентки А.Баланюк «Царство Оборона в музиці» відзначено за високий науковий та творчий рівень на конференції молодих музикознавців у м. Києві.

Викладачем-методистом Медриш І.Д. розроблений ряд комплексів методичного забезпечення з курсу світової музичної літератури для виконавських відділів та фаху. Ірина Давидівна постійно надає методичну допомогу молодим викладачам, представляє свої уроки та методичні розробки на обласні методичні семінари.

За період роботи була неодноразово відзначена Почесними грамотами управління культури, була постійним членом журі різних конкурсів, готує студентів на всеукраїнські конференції та олімпіади з музично-теоретичних питань, світової музичної літератури, виступає з доповідями на методконференціях для викладачів музичних шкіл області.

У 2010 році І.Д. Медриш присуджено літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.

Література:

МЕДРИШ І.Д. «Леді Макбет Мценського повіту», як музичний ключ до інструментальних творів Д.Шостаковича /

І.Медриш // Науковий вісник Національної музичної академії України ім. П.Чайковського. Шостакович та ХХІ століття: до 100-річчя від дня народження: зб. статей. Вип. 66.- К., 2007.- С.179-189.

МЕДРИШ І.Д. Бахівські уподобання Мартіна Зандера: [про органный вечір] / І.Медриш // Буковина.- 2003.- 5 листоп.- С.3.

МЕДРИШ І.Д. «Музыкальные ключи» оперы «Катерина Измайлова» Д.Шостаковича / І.Медриш // Музыка и время.-2007.- №8.- С.24-28.

МЕДРИШ І.Д. Немає повісті сумнішої на світі...: [про балетний спектакль «Ромео та Джульєтта» Прокоф'єва] / І.Медриш // Буковина.- 2003.- 22 жовт.- С.3.

МЕДРИШ І.Д. «Петрушка» Стравинського и народный театр / І.Медриш // Музыка и время.- 2009.- №12.- С.9-13.

МЕДРИШ І.Д. Чайковский и Шевченко: образно-типологические параллели / І.Медриш // Музыка и время.- 2007.-№12.- С.20-22.

СКРИПКА (ЩІСЕЛЬСЬКА) ЛЮДМИЛА ІВАНІВНА

Народилася 27 вересня 1956 року в Києві. Там пройшло її дитинство, юність, студентські роки. Навчаючись у восьмому класі, була прийнята до школи-студії юних дикторів. Кілька років Людмила Скрипка брала участь у радіопрограмі для школярів «Піонер України» як одна з ведучих. Одразу після десятирічки поступила до Київського державного інституту театрального мистецтва ім. І.К. Карпенка-Карого. По закінченні у 1978 році за направленням потрапила до Чернівецького музично-драматичного театру. За 32 роки вона зіграла в театрі понад 50 великих і малих ролей класичного та сучасного репертуару: Парася та Настка ("Земля" і "В неділю рано зілля

копала" О.Кобилянської), Серафима ("В дорозі" В.Розова), Оля ("Дикий ангел" О.Коломійця), Ніка ("Вальчин міст" Г.Шабашкевича), Анна ("Пісня кохання та журби" Л.Жуховицького), Приська ("Українські вечорниці" М.Кропивницького та С.Васильченка), Аннушка ("На людному місці" О.Островського), Люда ("Розплата" В.Винниченка), Сара-Марія ("Жидівка-вихрестка" І.Тогобочного), Сюзон ("Вісім люблячих жінок" Р.Тома), Дуенья ("Дуенья" Р.Шерідана), Химка ("За двома зайцями" М.Старицького), Марія ("Сльози Божої Матері" У.Самчука), Стела ("Трамвай "Жадання" Т.Уільямса), Дженні ("Усе в саду" Е.Олбі), Ева ("Любов до гробу" А.Ніколаї), Глорія ("Дорога Памела" Д.Патріка), Фроська ("Пограймося в літа молодії" Л.Розумовської), Ніна ("Нелегалка" А.Крима), тета Оля ("Апостол черні" О.Кобилянської) та інші.

Л.Скрипка - лауреат республіканської комсомольської премії ім. М.Островського (1984 р.) за роль Любки Шевцової ("Запитай колись у трав" Я.Стельмаха), переможець Всесоюзного конкурсу творчої молоді (1985 р.) за роль Полінки ("Солдатська вдова" М.Анкілова), лауреат премії фестивалю "Прем'єри сезону" (1993 р.) за кращу жіночу роль (Соланж - "Служниці" Ж.Жене) та дипломант Міжнародного незалежного фестивалю моновистав "Відлуння" за роль Марії у моновиставі "Я чекаю тебе, коханий" Д.Фо, Ф.Реме (2001р.), яка стала справжнім тріумфом для актриси.

Нині Людмила Іванівна – художній керівник Чернівецького обласного музично-драматичного театру ім. О.Кобилянської. Заслужена артистка України (2006 р.).

У 2010 році нагороджена літературно-мистецькою премією ім. С.Воробкевича у номінації «Театральне мистецтво».

Література:

ЦІСЕЛЬСЬКА (Скрипка) Людмила Іванівна // Видатні діячі культури та мистецтв Буковини: біобібліогр. довідник / авт.-уклад. Ю.В.Боганюк, О.О.Гаврилюк, Г.В.Добровольська, М.М.Довгань, А.С.Іваницька.- Чернівці, 2010.- С.113-115.

СКРИПКА Людмила Іванівна: [актриса Чернів. театру] // Перлина Буковини: щоріч. телефон. довідник в 2006 р.-

Чернівці, 2005.- С. 221.- (Золоті сторінки України).

ВИШНЕВСЬКА І. В очікуванні дива і глядач, і театр: [прем'єра вистави «Я чекаю тебе, коханий», як бенефіс актриси Л.Скрипки] / І.Вишневська // Чернівці.- 2000.- 24 берез. (№ 13).- С. 8.

ВИШНЕВСЬКА І. Довіра: [артистка Чернів. муздрамтеатру Л.Скрипка] / І.Вишневська // Мол. буковинець.- 1982.- 12 берез.

ВИШНЕВСЬКА М. Людмила Скрипка: «Соціально-економічна ситуація в державі негативно відбивається на мистецтві»: [про дипломанта Міжнар. незалеж. фест. моновистав «Відлуння» в Києві] / М.Вишневська // Буковин. віче.- 2001.- 5 трав. (№ 33).- С. 5.

ВИШНЕВСЬКА М. Офіційне визнання – Голгофа для таланту: [про провідну артистку Чернів. муз.-драм. театру ім. О.Кобилянської Л.Скрипку] / М.Вишневська // Буковин. віче.- 2006.- 3 листоп. (№ 85).- С. 1.

ДРАЧКОВСЬКА О. Радикальний рецепт щастя продемонструвала в новій моновиставі чернівецька актриса Людмила Скрипка / О.Драчковська // Доба.- 2000.- 24 берез. (№ 13).- С. 13.

ІСАЧЕНКО С. Осінній монолог самотньої актриси: [про акторку Чернів. муздрамтеатру Л.Скрипку у виставі Д.Фа «Я чекаю тебе, коханий!»] / С.Ісаченко // Час 2000.- 2000.- 10 листоп. (ч. 46).- С. 11.

ІСАЧЕНКО С. Скрипка в руках барабанщика: [про режисера, який поставив у Чернів. муздрамтеатрі п'єсу А.Ніколаї «Любов до гроба» В.Суржу] / С.Ісаченко // Свобода слова.- 2004.- 9 січ. (ч. 2).- С. 4.

СКРИПКА Л. Я зважилася на творчу авантюру: [інтерв'ю із режисером-постановником муз.-драм. театру Л.Скрипкою / вела М.Вишневська] / Л.Скрипка // Свобода слова.- 2008.- 6 берез. (№ 9).- С. 16.

СКРИПКА Л. «Якби мої воріженьки знали...»: [розмова з худ. керівн. облмуздрамтеатру / вела Л.Дмитренко] / Л.Скрипка

// Версії.- 2008.- 14-21 берез. (№ 11).- С. 16.

ЧОРНОГУЗ ОЛЕНА ІВАНІВНА

Народилася 15 червня 1949 року в Вашківцях Вишницького району Чернівецької області. У 1963-1968 рр. навчалася у Вишницькому училищі декоративно-прикладного мистецтва, відділення моделювання одягу.

Олена Іванівна працює в галузі художнього текстилю та ткацтва.

Основні твори майстрині: серія буковинських сувенірів; триптих «Літо» (1973); килими «Вічний вогонь», «Осінні квіти» (1976), «Урожай», «Земля моя» (1976); гобелени «Чернівці», «Чорнобривці»; серія міні гобеленів «Ніч на Івана Купала», «Явдога» та ін. Створила ряд гобеленів для громадських інтер'єрів.

Чорногуз Олена Іванівна з 1973 року - учасник всеукраїнських виставок, а з 1988 р. - всесоюзних та закордонних виставок. Член Спілки художників України з 1977 р.

Твори зберігаються у Чернівецькому художньому музеї, музеях України.

У 2010 році стала лауреатом літературно-мистецької премії ім. С.Воробкевича у номінації «Образотворче мистецтво».

Література:

ОЛЕНА Чорногуз // Мистецтво Буковини: каталог виставки.- Чернівці, 2004.- С. 57.

МИСТЕЦТВО Буковини: виставка Чернівецької організації Національної спілки художників України в рамках днів культури Буковини в Києві: каталог виставки.- Чернівці, 2004.- 64 с.

ЧОРНОГУЗ Олена Іванівна // Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М.Богайчук.- Чернівці, 2005.- С. 292.

ЧОРНОГУЗ Олена Іванівна // Митці Буковини: енцикл. довідник.- Чернівці, 1998.- Т.1.- С. 114.

ЧОРНОГУЗ Олена // Іванюк М. Літературно-мистецька Вижниччина: біобібліогр. довідник.- Вижниця, 2001.- С. 194-195.

ДУГАЄВА Т. Світосяйний простір гобелена / Т.Дугаєва // Буковин. віче.- 1996.- 3 квіт.

САНДИГА О. Без творчості я б не вижила / О.Сандига // Мол. буковинець.- 1996.- 16 жовт.

СТРІЛЬЧУК Л. Золота нитка Олени Чорногуз / Л.Стрільчук // Кліп.- 1996.- 12 квіт.

УКРАЇНСЬКИЙ космос від Олени Чорногуз: [у худож. музеї вист. худож. О.Чорногуз] // Буковин. віче.- 2010.- 29-30 січ. (№10).- С.1.

ЧОРНЕЙ В. «Творити надихають жуки на паркані»: [О.Чорногуз] / В.Чорней // Мол. буковинець.- 2008.- 10-11 берез. (№ 28).- С. 12.

[ОЛЕНА Чорногуз] // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2009 році: бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2008.- С. 164-165.

ШЕВЧЕНКО ГЕОРГІЙ ПЕТРОВИЧ

Народився 31 березня 1937 року в с. Зелена Компаніївського району на Кіровоградщині. Закінчив Уманський сільськогосподарський інститут. Працював агрономом, кореспондентом газет «Серп і молот» Знам'янського району, «Зоря комунізму»

Кіровоградського району, директором районного будинку культури; редактором газети «Голос хлібороба», кореспондентом газети «Придністровські вогні», обласного радіо, відповідальним секретарем газети «Прапор перемоги» Жовтневого району Миколаївської області, директором будинку відпочинку заводу «Океан» Миколаївської області.

У Чернівецькій області Георгій Петрович - кореспондент газети «Радянська Буковина», ТВА, редактор газет «Джерела Буковини» і «Відродження», співробітник обласної Книги пам'яті.

Видав поетичні збірки: «Молода пісня» (1965), «Веселики» (1970), «Моя магістраль» (1978), «Лелеча пам'ять» (1996), «Дивина молодого вина» (1999), «На чорнім базальті болю» (2005); прозові: «Харко Чепіга» (1991), «Білий кінь Івана Іваніва» (2006), роман «Неприборканий вигнанець» (2008); поетичну збірку для дітей «Веселий березень» (2002) та ін.

Переклав кабардино-балкарських поетів з осетинської, казахської, білоруської, російської мов. Його твори друкувалися в Болгарії, Італії, Росії, Кабардино-Балкарії.

Г.Шевченко - дипломант конкурсу «Поезія - за мир» (2002), нагороджений однойменною медаллю в Мілані (Італія).

Член Спілки письменників СРСР. Член Національної спілки письменників і Національної спілки журналістів України.

Живе і працює в Чернівцях.

У 2010 році отримав літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича у номінації «Література».

Література:

ШЕВЧЕНКО Г. Білий кінь Івана Іваніва: повісті, оповідання, новели.- Чернівці: Золоті литаври, 2006.- 192 с.

ШЕВЧЕНКО Г. Веселий березень: вірші для дітей дошк. і шк. віку.- Чернівці: Золоті литаври, 2002.- 44 с.- Рец.: Васильківський В. У дитячому дивосвіті: [про книгу Г.Шевченка «Веселий березень»] // Буковина.- 2002.- 19 черв. (№ 47).- С. 3.

ШЕВЧЕНКО Г. Дивина молодого вина: зб. поезій.- Чернівці: Зелена Буковина, 1999.- 128 с.- Рец.: «Дивина

молодого вина»... // Доба.- 1999.- 12 листоп. (ч. 46).- С. 14;
 Сенчик О. І хоч то всім не дивина – налий, Георгію, вина! // Час
 2000.- 1999.- 10 груд. (ч. 33).- С. 15.

ШЕВЧЕНКО Г. Лелеча пам'ять: поезії, поеми.- Чернівці:
 Прут, 1996.- 120 с.- Рец.: Дячков В. Чекання дива і біль любові //
 Буковина.- 1996.- 9 жовт.; Шевченко Г. Лелеча пам'ять //
 Чернівці.- 1997.- 10 січ. (№ 2).- С. 2.

ШЕВЧЕНКО Г.П. Моя магістраль: поезії.- К.: Рад.
 письменник, 1978.- 63 с.

ШЕВЧЕНКО Г. На чорнім бальзамі болю: поезії /
 Г.Шевченко.- Чернівці: Місто, 2005.- 146 с.- Рец.:
 Васильківський В. На лірико-драматичній хвилі /
 В.Васильківський // Буковина.- 2005.- 30 берез.; Возіанов М.
 «Слова повинні дихати вогнем...»: [про кн. Г.Шевченка «На
 чорнім базальті болю»] / М.Возіанов // Буковина.- 2009.- 5 черв.
 (№ 42).- С. 3.

ШЕВЧЕНКО Г.П. Неприборканий вигнанець: роман /
 Г.Шевченко.- Чернівці: Місто, 2008.- 384 с.- Рец.:
 Брозинський М. «Троянди мають квітнути»: [про кн. Г.Шевченка
 «Неприборканий вигнанець»] / М.Брозинський // Буковин. віче.-
 2009.- 8 квіт. (№ 27).- С. 4.

ШЕВЧЕНКО Г. Харко Чепіга: істор. повість / Г.Шевченко.-
 Сторожинець: Буковина, 1992.- 64 с.- Рец.: Гаврилюк Й. Ода
 козацьким лицарям: [про кн. чернів. літератора Г.Шевченка
 «Харко Чепіга», що вийшла у вид-ві «Буковина»] / Й.Гаврилюк //
 Слово правди.- 1993.- 26 січ.; Дністровський Ю. Повість про
 козацтво: [про кн. «Харко Чепіга» Г.Шевченка] /
 Ю.Дністровський // Чернівці.- 1993.-
 26 берез. (№ 13).- С. 6; Дячков В. Сторінки козацької слави і
 трагедії: [про нову книгу Г.Шевченка «Харко Чепіга»] / В.Дячков
 // Буковина.- 1992.- 27 серп.

ГЕОРГІЙ Шевченко: [біографія] // Шевченко Г. Білий кінь
 Івана Іваніва / Г.Шевченко. - Чернівці, 2006.- обкл.

ГЕОРГІЙ Шевченко – журналіст, поет // Глогорожечка: кн. для читання дітям дошк. та молодш. шк. віку.- Чернівці, 2003.- С. 160.

ПРО автора // Шевченко Г. Неприборканий вигнанець: роман / Георгій Шевченко.- Чернівці, 2008.- С. 383.

ШЕВЧЕНКО Георгій Петрович // Богайчук М.А. Література і мистецтво Буковини в іменах: словник-довідник / М.Богайчук.- Чернівці, 2005.- С. 294.

КОСТИК В. Георгій Шевченко / В.Костик // Письменники Буковини другої половини ХХ століття: хрестоматія / за ред. Б.Мельничука, М.Юрійчука - Чернівці, 2003.- С. 549-551.

ГУСАР Ю. Повернення осені на весну: [про журналіста, письменника Г.Шевченка] / Юхим Гусар // Буковин. віче.- 2009.- 22 квіт. (№ 31).- С. 3.

«ДЕНЬ народження, як день живого духа...»: [70-річчя відомого буковин. поета – Г.Шевченка] // Буковина.- 2007.- 30 берез. (№ 25).- С. 5.

КУПЕРМАН Г. Творення України і п'яте анкетне запитання: [про повість Г.Шевченка «Харко Чепіга», що вийшла у вид-ві «Буковина»] / Г.Куперман // Практика.- 1993.- 16 квіт. (№ 15).- С. 6.

ЛУЧАК В. Поезія на хвилях вітру: [зустріч з письменником і поетом Г.Шевченком] / В.Лучак // Новий день.- 1995.- 17 черв. (№ 24).- С. 6.

МОГИЛЮК В. Далекий і близький: [про діяльність укр. поета, прозаїка Г.Шевченка] / В.Могилюк // Буковина.- 2000.- 6 груд. (93).- С.2.

НА мажорах добра: [про книгу Ю.Гусара «Повернення осені на весну», присвяч. знаому буковин. поетові Г.Шевченкові до 70-річчя від дня народж.] // Свобода слова.- 2007.- 5 квіт. (№ 14).- С. 17.

ПІД вітрами тривог і сподівань: [презентація кн. Г.Шевченка «Лелеча пам'ять»] // Буковина.- 1996.- 21 груд.

ПРИХОДЬКО-Возняк О. «Частинки великого чи малого життя: [презентація поет. збірки «На чорнім базальті болю» та

прозової – «Білий кінь Івана Іваніва» Г.Шевченка] / О.Приходько-Возняк // Буковина.- 2006.- 15 листоп. (№ 89).- С. 4.

31 БЕРЕЗНЯ – 70 років від дня народження українського письменника Георгія Шевченка (1937) // Пам'ятаймо! (Знаменні та пам'ятні дати Буковини в 2007 році: бібліогр. покажчик.- Чернівці, 2006.- С. 57, 58.

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

Алексеев Е.І. 11	Медриш І.Д. 107
Артеменко(Кільчицька) Т.Д. 58	Михальчук В.В. 70
Бардаус С.В. 81	Нагірняк І.С. 38
Василяшко О.С. 60	Нестеренко Є.М. 94
Васкан В.В. 14	Пасічанський Я.І. 43
Гаврилюк О.О. 100	Покотило Т.В. 26
Дущак А.К. 83	Приходнюк О.Я. 71
Залуцький О.В. 29	Радиш Л.В. 74
Затуловський Л.Б. 18	Рідуш Т.Д. 47
Катамай Б.В. 104	Серебріян (Гроза) О.Д. 96
Князький О.М. 63	Скрипка (Цісельська) Л.І. 109
Кожолянюк Г.К. 35	Созанський Й.Й. 50
Костилюк В.Л. 87	Стінковий Т.Д. 53
Кравчук К.Г. 89	Фельдман Л.Б. 55
Луць Н.Д. 21	Чорногуз О.І. 112
Магратій П.Н. 24	Шевченко Г.П. 114
Маковійчук М.С. 91	Шкрібляк М.М. 75
Мафтуляк М.В. 65	

ЗМІСТ

Розпорядження представника Президента України.....	3
Положення про обласну літературно-мистецьку премію ім. С.Воробкевича.....	4
У загінку Буковинського Жайворонка.....	7

ПРЕМІЯ 2006 року

Алексєєв Едуард Іванович.....	11
Васкан Василь Васильович.....	14
Затуловський Леонід Борисович.....	18
Луць Ніна Дмитрівна.....	21
Магратій Петро Назарович.....	24
Покотило Тамара Володимирівна.....	26

ПРЕМІЯ 2007 року

Залуцький Олександр Васильович.....	29
Кожолянко Георгій Костянтинович.....	35
Нагірняк Іван Семенович.....	38
Пасічанський Ярослав Іванович.....	43
Рідуш Тарас Дмитрович.....	47
Созанський Йосип Йосипович.....	50
Стінковий Тарас Дмитрович.....	53
Фельдман Лев Борисович.....	55

ПРЕМІЯ 2008 року

Артеменко (Кільчицька) Тамара Дмитрівна.....	58
Василяшко Орест Степанович.....	60
Князький Орест Миколайович.....	63
Мафтуляк Михайло Васильович.....	65
Михальчук В'ячеслав Васильович.....	70
Приходнюк Олександр Якович.....	71
Радиш Людмила Володимирівна.....	74
Шкрібляк Микола Миколайович.....	75

ПРЕМІЯ 2009 року

Бардаус Світлана Володимирівна.....	81
Дущак Анна Кирилівна.....	83
Костилюк Василь Лаврентійович.....	87
Кравчук Костянтин Георгійович.....	89

Маковійчук Мирослав Степанович.....	91
Нестеренко Євгенія Миколаївна.....	94
Серебрян (Гроза) Ольга Дмитрівна.....	96
<i>ПРЕМІЯ 2010 року</i>	
Гаврилюк Олександра Олександрівна.....	100
Катамай Богдан Васильович.....	104
Медриш Ірина Давидівна.....	107
Скрипка (Цісельська) Людмила Іванівна.....	109
Чорногуз Олена Іванівна.....	112
Шевченко Георгій Петрович.....	114
Іменний покажчик.....	118